

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
В Л А Д А
05 Број: 011-6520/2025-2
23. јун 2025. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 23.06.2025

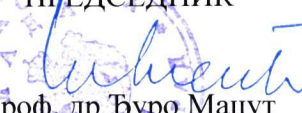
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	011-1225/25		

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о изменама и допунама Закона о судским таксама, с предлогом да се на основу члана 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

За представника Владе у Народној скупштини одређен је Ненад Вујић, министар правде, а за поверенике Јелена Деретић, помоћник министра правде и Јован Ћосић, помоћник министра правде.

ПРЕДСЕДНИК

проф. др Ђуро Маџут

4100325.017/19

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА

Члан 1.

У Закону о судским таксама („Службени гласник РС”, бр. 28/94, 53/95, 16/97, 34/01 – др. закон, 9/02, 29/04, 61/05, 116/08 – др. закон, 31/09, 101/11, 93/12, 93/14, 106/15 и 95/18), у члану 2. став 3. после речи: „стране” додају се речи: „на једнаке делове”.

Члан 2.

У члану 3. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана за тужбу таксена обавеза настаје даном закључења припремног рочишта или првог рочишта за главну расправу, ако поступак није окончан пре одржавања рочишта посредовањем, мирним решавањем радног спора, судским поравнањем, признањем тужбеног захтева или одрицањем од тужбеног захтева. Таксена обавеза за одговор на тужбу настаје, за сваку странку сразмерно успеху у спору, даном достављања правоснажне одлуке којом се поступак окончава.”.

Члан 3.

У члану 5. став 2. реч: „правоснажности” замењује се речима: „достављања правоснажне”.

Члан 4.

У члану 8. речи: „три године” замењују се речима: „пет година”.

Члан 5.

У члану 9. став 1. мења се и гласи:

„Од плаћања таксе ослобођени су Република Србија, државни органи и посебне организације, органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе, организације Црвеног крста, лица која захтевају законско издржавање, лица која захтевају исплату минималне зараде, као и лица која су ослобођена плаћања судске таксе у складу са другим прописима.”.

У ставу 6. после речи: „посредовањем” додају се запета и речи: „мирним решавањем радног спора”.

Члан 6.

У члану 10. став 2. мења се и гласи:

„Одлуку из става 1. овог члана доноси првостепени суд на предлог таксеног обвезника који може бити поднет до закључења расправе.”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Пре доношења одлуке суд ће оценити све околности, а нарочито ће узети у обзир вредност меродавну за наплату таксе, укупну имовину, укупан приход таксеног обвезника и чланова његовог домаћинства, као и број лица која таксени обвезник издржава.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 7.

У члану 13. став 1. речи: „и кривичном” замењују се запетом и речима: „кривичном и прекршајном”.

Члан 8.

У члану 14. став 2. запета и речи: „а такса која је била наплаћена ће се вратити” бришу се.

Члан 9.

У члану 17. став 3. мења се и гласи:

„Неплаћене таксе суд ће уносити у попис такса.”.

Члан 10.

У члану 19. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Таксена обавеза за странку која не ужива ослобођење из става 1. овог члана настаје даном достављања правоснажне одлуке.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 11.

У члану 21. став 2. речи: „прописа о парничном поступку” замењују се речима: „закона којим се уређује парнични поступак”.

У ставу 3. речи: „подношења тужбе” замењују се речима: „настанка таксене обавезе”.

Члан 12.

Члан 27. мења се и гласи:

„Члан 27.

Као вредност предмета спора ради наплате таксе узима се:

1) у парницама за деобу заједничке имовине – вредност оног дела имовине који тужилац тужбом тражи, али да та вредност не може бити мања од 10.000 динара;

2) у парницама у којима је предмет спора извршење какве радње, нечињење или трпљење или изјава воље или утврђење да постоји или не постоји неко право или правни однос или да се утврди истинитост или неистинитост какве исправе – износ који је тужилац означио у тужби, али тај износ не може бити мањи од 10.000 динара;

3) у парницама за поништај арбитражне одлуке – износ који је странци досуђен, а ако се тужбени захтев не односи на новчани износ меродавна је вредност коју је тужилац означио у тужби, а која не може бити мања од 10.000 динара;

4) у споровима о отказу уговора о најму или закупу ствари, о отказу уговора о коришћењу, односно закупу стана или подстанарског уговора и у споровима за иселење из стана – износ од 10.000 динара;

5) у споровима о отказу уговора о закупу пословних просторија или по тужби за иселење из пословних просторија – једногодишњи износ закупнине;

6) у споровима због сметања државине – износ од 10.000 динара;

7) у споровима ради утврђивања или оспоравања очинства – износ од 10.000 динара;

8) у споровима ради утврђења пуноважности брака, поништења или развода брака – износ од 20.000 динара;

9) у споровима о стварним и личним службеностима и о доживотном издржавању – износ од 20.000 динара;

10) у споровима о утврђивању реда првенства потраживања у извршном поступку – висина потраживања, а највише 10.000 динара.

Ако се заједно са бракоразводним спором или спором ради утврђивања очинства расправља и захтев за издржавање детета или брачног друга, наплаћује се само једна такса, и то према вредности према којој се наплаћује такса за бракоразводни спор, односно за спор за утврђивање очинства.

Ако се у неком од поступака тражи обезбеђење доказа пре покретања парничног поступка као вредност меродавна за наплату таксе узима се износ од 10.000 динара.”.

Члан 13.

У члану 28. после речи: „решавање спора” додају се запета и речи: „односно износ од 30.000 динара у привредним споровима”.

Члан 14.

У члану 31. речи: „7.500 динара” замењују се речима: „10.000 динара”.

Члан 15.

У члану 33. став 3. речи: „3.000 динара” замењују се речима: „15.000 динара”.

Члан 16.

У члану 35. запета и речи: „у земљишнокњижном поступку” бришу се.

Члан 17.

У члану 36. став 1. брише се.

Досадашњи ст. 2. до 8. постају ст. 1. до 7.

Члан 18.

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

Суд доставља странци налог за плаћање судске таксе по настанку таксене обавезе.

Налог из става 1. овог члана садржи рок за плаћање таксе, износ таксене обавезе, податке о рачуну за уплату таксе и поуку о последицама неплаћања таксе у року, као и обавештење о дужности достављања доказа о извршеној уплати таксе.

Ако странка у поступку има пуномоћника, налог за плаћање таксе доставиће се њеном пуномоћнику.”.

Члан 19.

У члану 38. речи: „три месечне рате” замењују се речима: „шест месечних рата”.

Члан 20.

Члан 39. мења се и гласи:

„Члан 39.

Ако поступак није окончан до закључења првог рочишта за главну расправу посредовањем, судским поравнањем, признањем тужбеног захтева или одрицањем од тужбеног захтева, тужилац је дужан да плати таксу за тужбу, а тужени таксу за противтужбу која је поднета до закључења припремног рочишта, односно првог рочишта за главну расправу у року од осам дана од дана закључења припремног рочишта, односно првог рочишта за главну расправу. Такса за противтужбу која је поднета после закључења првог рочишта за главну расправу плаћа се у року од осам дана од дана подношења противтужбе.

Такса за одговор на тужбу плаћа се у року од осам дана од дана достављања правоснажне одлуке.

Таксе за предлог за одређивање привремене мере обезбеђења и предлог за обезбеђење доказа који су поднети до закључења припремног рочишта, односно првог рочишта за главну расправу плаћају се у року од осам дана од дана закључења припремног рочишта, односно првог рочишта за главну расправу. Таксе за предлог за одређивање привремене мере обезбеђења и предлог за обезбеђење доказа који су поднети после закључења првог рочишта за главну расправу плаћају се у року од осам дана од дана подношења предлога.

Такса за предлог за враћање у пређашње стање плаћа се у року од три дана од дана подношења предлога за враћање у пређашње стање.

Такса за жалбу, одговор на жалбу, ревизију, одговор на ревизију или предлог за понављање поступка плаћа се у року од осам дана од дана подношења жалбе, одговора на жалбу, ревизије, одговора на ревизију или предлога за понављање поступка.

Такса за пресуду, решење или судско поравнање плаћа се у року од осам дана од дана достављања пресуде, односно решења или закључења судског поравнања.

Такса се не плаћа за пресуду на основу признања, пресуду на основу одрицања, решење или судско поравнање који су донети, односно које је закључено најкасније на дан закључења првог рочишта за главну расправу.”.

Члан 21.

Члан 40. мења се и гласи:

„Члан 40.

Ако физичко лице, као таксени обвезник, не плати таксу у року одређеном у члану 37. овог закона, суд у наредних пет дана доноси решење о извршењу у коме обавезује таксеног обвезника да у року од пет дана од дана пријема решења плати дуговану таксу и казнену таксу од 50% од висине таксе и у коме не одређује средство и предмет извршења, и решење о извршењу доставља јавном извршитељу, а у спису забележава да је решење достављено јавном извршитељу. Уз решење о извршењу суд прилаже и доказ о томе да је таксеном обвезнику достављен налог. Јавни извршитељ доставља решење о извршењу таксеном обвезнику.

Редовни правни лек против решења о извршењу, који може да се изјави у року од осам дана од дана достављања решења, не одлаже извршење решења.

Поступак извршења спроводи се према закону којим се уређује извршење и обезбеђење.

Јавног извршитеља који спроводи извршење одређује председник суда, тако што решење о извршењу доставља јавном извршитељу чије се седиште налази на подручју суда

који је донео решење о извршењу, а ако више јавних извршитеља има седиште на подручју тог суда, решења о извршењу достављају се равномерно, према редоследу по коме су јавни извршитељи уписани у Именик јавних извршитеља и заменика јавних извршитеља.

Од средстава остварених наплатом таксе јавни извршитељ на име награде задржава за себе 10% наплаћене вредности таксе и казнене таксе, остатак уплаћује на рачун прописан за наплату судских такси, а трошкове извршења наплаћује од таксеног обвезника.

Суд не плаћа предујам јавном извршитељу.”.

Члан 22.

У члану 41. ст. 1. и 2. речи: „или друго правно лице”, на оба места, замењују се запетом и речима: „друго правно лице или предузетник”.

У ставу 3. реч: „касациони” брише се.

Члан 23.

Члан 42. брише се.

Члан 24.

Члан 46. брише се.

Члан 25.

Члан 51. мења се и гласи:

„Члан 51.

Наплаћене таксе приход су буџета Републике Србије.

Од наплаћених такси 40% расподељује се за текуће расходе судова, осим за расходе за судско особље и особље у јавном тужилаштву, а 30% за побољшање материјалног положаја запослених у судовима и јавним тужилаштвима који су судско особље и особље у јавном тужилаштву и запослених у заводима за извршење кривичних санкција без бенефицираног радног стажа са средњом стручном спремом, друге расходе, као и инвестиције у складу са законом.”.

Члан 26.

Таксена тарифа мења се и гласи:

„ТАКСЕНА ТАРИФА

I. ПАРНИЧНИ И ИЗВРШНИ ПОСТУПАК

1. Поднесци

Тарифни број 1.

(1) За тужбу и противтужбу поднету пред судом опште надлежности плаћа се према вредности предмета спора:

- до 10.000 динара вредности – 2.800 динара;
- преко 10.000 до 100.000 динара вредности – 2.800 динара увећано за 4% од вредности предмета спора;

- преко 100.000 до 500.000 динара вредности – 11.000 динара увећано за 2% од вредности предмета спора;

- преко 500.000 до 1.000.000 динара вредности – 32.000 динара увећано за 1% од вредности предмета спора;

- преко 1.000.000 динара вредности – 53.000 динара увећано за 0,5% од вредности спора, а највише 105.000 динара.

(2) За тужбу и противтужбу поднету пред привредним судом плаћа се према вредности спора:

- до 10.000 динара вредности – 5.000 динара;

- од 10.000 до 100.000 динара вредности – 5.000 динара увећано за 6% од вредности предмета спора;

- од 100.000 до 1.000.000 динара вредности – 17.000 динара увећано за 2% од вредности предмета спора;

- од 1.000.000 до 10.000.000 динара вредности – 60.000 динара увећано за 1% од вредности предмета спора;

- преко 10.000.000 динара вредности – 275.000 динара увећано за 0,5% од вредности предмета спора, а највише 420.000 динара.

(3) За предлог да се одреди извршење на основу извршне или веродостојне исправе, за предлог за обезбеђење, за приговор и жалбу поднете у поступку побијања решења о извршењу на основу извршне или веродостојне исправе или решења о обезбеђењу, за предлог за обезбеђење доказа, за одговор на тужбу и за одговор на жалбу или ревизију, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја. Ако је за спровођење извршења надлежан јавни извршитељ, за предлог да се одреди извршење на основу извршне или веродостојне исправе или обезбеђење и за приговор и жалбу, плаћа се трећина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се трећина таксе из става (2) овог тарифног броја.

(4) За жалбу против пресуде или решења и за жалбу против решења у споровима због сметања поседа, плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се такса из става (2) овог тарифног броја.

(5) За ревизију против пресуде или решења и за предлог за понављање поступка плаћа се двострука такса из става (1) овог тарифног броја, а ако се ревизијом, односно предлогом за понављање поступка побија одлука привредног суда - плаћа се двострука такса из става (2) овог тарифног броја.

(6) За предлог да се призна одлука страног суда и за жалбу против решења по предлогу плаћа се такса у износу од 2.800 динара пред судом опште надлежности, а у поступку пред привредним судом у износу од 27.000 динара.

(7) За жалбу против решења којим се одбија или одбацује предлог за повраћај у пређашње стање плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја, али не више од 2.800 динара, односно не више од 27.000 динара у поступку пред привредним судом.

(8) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се такса као пред судом опште надлежности.

Напомена:

1. Кад брачни другови споразумно траже развод брака плаћа се једна такса за тужбу.

2. За тужбу у којој је стављен предлог за издавање платног налога плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

3. Ако је поднесак примљен на записник код суда, укључујући и поднеске који су примљени на записник у току расправе, плаћа се такса предвиђена за односни поднесак; неће се наплаћивати посебна такса за преписивање из тарифног броја 26, ако је записник требало сачинити у више примерака.

4. Кад је већ у тужби стављен предлог за одређивање привремене мере обезбеђења плаћа се поред таксе за тужбу и такса за предлог, изузев ако је предложено одређивање привремене мере обезбеђења у споровима за развод брака или у споровима за издржавање деце.

5. За предлог да се одреди извршење или обезбеђење плаћа се једна такса и када се предлаже више средстава извршења, односно обезбеђења, без обзира да ли истовремено или накнадно.

6. За жалбу против решења првостепеног суда плаћа се такса само онда ако се жалбом побија решење које подлеже плаћању таксе по тарифном броју 2.

7. Отказ пословне просторије сматра се тужбом у погледу наплате таксе и за тај отказ плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

8. У споровима из радног односа, као и у споровима које запослени покрену против стечајног или ликвидационог дужника, запослени или бивши запослени плаћа таксу по овом тарифном броју само ако се захтев односи на новчано потраживање.

9. За поднеске који нису наведени у овом тарифном броју, као и за предлоге уз поднеске, не плаћа се такса.

2. Одлуке

Тарифни број 2.

(1) За првостепену пресуду и за решење у споровима због сметања поседа плаћа се према вредности предмета спора такса из става (1) тарифног броја 1, а у поступку пред привредним судом плаћа се такса из става (2) тарифног броја 1.

(2) За пресуду због пропуштања и за пресуду на основу признања, односно одрицања, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(3) За решење о одбацивању тужбе плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, али не више од 15.000 динара, односно не више од 27.000 динара у поступку пред привредним судом.

(4) За решење о издавању платног налога плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(5) За решење донето по предлогу за обезбеђење и за решење донето по приговору против решења које је донето по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а за решење о извршењу које је донето на основу иностраних извршних исправа плаћа се пуна такса из става (1) овог тарифног броја. Ако је за спровођење извршења надлежан јавни извршитељ, за решење донето по предлогу за обезбеђење и за решење донето по приговору против решења које је донето по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе плаћа се трећина таксе из

става (1) овог тарифног броја, а за решење о извршењу које је донето на основу иностраних извршних исправа плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(6) За решење којим се усваја, одбија или одбацује предлог за повраћај у пређашње стање плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, али не више од 2.800 динара, односно не више од 27.000 динара у поступку пред привредним судом.

(7) За решење о предлогу за признање и извршење одлуке иностраног суда или арбитраже плаћа се такса од 2.800 динара пред судом опште надлежности, а у поступку пред привредним судом плаћа се 27.000 динара.

(8) За решење о трошковима поступка, кад се о њима одвојено одлучује, плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

(9) За одлуке другостепеног суда по жалбама на првостепене одлуке наведене у ст. (1) – (8) овог тарифног броја плаћа се такса као за првостепену одлуку, изузев ако се одлуком другостепеног суда жалба одбацује или ако се првостепена одлука укида, у ком случају се не плаћа такса.

(10) За одлуку суда по ванредним правним средствима плаћа се трострука такса из овог тарифног броја, изузев ако је том одлуком одбачено ванредно правно средство или ако је одлука суда нижег степена укинута, у ком случају се такса не плаћа.

(11) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се такса као пред судом опште надлежности.

Напомена:

1. Обавеза плаћања таксе за првостепену одлуку не зависи од тога да ли је одлука постала правоснажна.

2. За одлуке које нису наведене у овом тарифном броју не плаћа се такса.

3. Ако виши суд укине одлуку и предмет упуту на ново расправљање, плаћена такса за укинуту одлуку урачунава се у таксу за нову одлуку или за поравнање. Исто тако, урачунаће се такса плаћена за првостепену одлуку која је укинута поводом усвајања предлога за повраћај у пређашње стање или предлога за понављање поступка у таксу за нову одлуку која буде донета после повраћаја у пређашње стање, односно понављања поступка. У случају урачунавања, ако је такса плаћена за прву одлуку већа од таксе коју треба платити за другу одлуку или за поравнање неће се враћати разлика између ових такса.

4. За допунску пресуду или решење неће се плаћати такса ако је за одлуку која је допуњена плаћена такса према пуној вредности спора. Такође се неће плаћати такса за доношење одлуке којом се врши накнадна исправка раније донете одлуке.

5. Ако је у току парнице донета међупресуда, плаћа се такса на пуни износ вредности предмета спора. У таквом случају неће се плаћати такса за коначну одлуку која буде донета после међупресуде.

6. Ако је у току парнице донета делимична пресуда, плаћа се такса према вредности захтева о коме је одлучено. За коначну одлуку плаћа се такса према вредности остатка спорног предмета који није обухваћен делимичном пресудом.

7. Такса за платни налог урачунава се у таксу за одлуку суда која буде донета поводом приговора против платног налога и у таксу за поравнање, сразмерно вредности приговореног дела.

Ако је такса за одлуку донета поводом приговора против платног налога већа од таксе плаћене за одлуку по предлогу за издавање платног налога, односно налога за иселење из пословних просторија, наплатиће се разлика, а ако је мања, разлика се неће враћати.

8. Такса за одлуку по предлогу за обезбеђење, као и такса за одлуку поводом тужбе у којој је стављен предлог за издавање платног налога, плаћа се приликом подношења предлога, односно тужбе.

9. За решење о обезбеђењу, плаћа се једна такса, без обзира да ли је одлучено о више средстава извршења, односно обезбеђења и без обзира да ли истовремено или накнадно.

10. За првостепену пресуду која је донета у вези са противтужбом плаћа се такса као да је о противтужби посебно расправљано.

11. Ако је више парница спојено ради заједничког расправљања, такса за пресуду плаћа се посебно за сваку парницу, као да не постоји спајање више парница.

12. У споровима из радног односа, као и у споровима које запослени покрену против стечајног или ликвидационог дужника, запослени или бивши запослени плаћа таксу по овом тарифном броју само ако се захтев односио на новчано потраживање.

3. Поравнања

Тарифни број 3.

(1) За судско поравнање у току првостепеног поступка плаћа се, према вредности на коју су се странке поравнале, половина таксе из става (1) тарифног броја 1, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) тарифног броја 1.

(2) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се такса као пред судом опште надлежности.

II. ВАНПАРНИЧНИ ПОСТУПАК

A. Опште одредбе

Тарифни број 4.

(1) За предлог да се покрене поступак у ванпарничним стварима које нису обухваћене посебним одредбама којим се прописује плаћање такси у појединим врстама ванпарничног поступка, плаћа се такса у износу од 700 динара.

(2) За жалбу против одлуке првостепеног суда, плаћа се такса у износу од 700 динара.

Напомена:

У свим ванпарничним поступцима сходно се примењују одредбе из напомене број 9. уз тарифни број 1.

Тарифни број 5.

За коначну одлуку првостепеног суда у ванпарничним стварима из тарифног броја 4. плаћа се такса у износу од 700 динара.

Напомена:

1. У свим ванпарничним стварима примењиваће се сходно одредбе из напомене бр. 1, 2. и 3. уз тарифни број 2.

2. Ако се одлука односи на лице нестало у рату, не плаћа се такса за одлуку суда, као ни такса из тарифног броја 4.

Тарифни број 6.

За судска поравнања у свим ванпарничним стварима, плаћа се такса предвиђена у тарифном броју 3, али она не може бити већа него што је прописано за одлуку у тарифном броју 5.

Б. Посебне одредбе за поједине врсте ванпарничног поступка

1. Поступак за расправљање заоставштине

Тарифни број 7.

За расправљање заоставштине у првостепеном поступку плаћа се паушална такса у износу од 2.000 до 75.000 динара.

Напомена:

1. Паушална такса плаћа се само ако је оставински поступак завршен доношењем решења о наслеђивању.
2. Паушална такса плаћа се када решење о наслеђивању постане правоснажно, односно у року од 15 дана од дана доставе налога за плаћање таксе по члану 37. овог закона.
3. Суд утврђује вредност меродавну за одмеравање паушалне таксе по слободној оцени, на основу изјава наследника и података које су поднели.
4. Паушалну таксу плаћају наследници у сразмери наслеђених делова.
5. Плаћа се такса као за поравнање (тарифни број 6) уместо посебне таксе за деобу, ако наследници споразумно предложе деобу и споразум о деоби буде унет у решење о наслеђивању.
6. За предлог да се спроведе расправа заоставштине и за друге поднеске у току оставинског поступка, не плаћа се такса.

Тарифни број 8.

За жалбу против решења о наслеђу или о испоруци плаћа се такса из тарифног броја 7.

2. Поступак састављања и чувања тестаментa

Тарифни број 9.

За састављање судског тестаментa и међународног тестаментa, као и за чување или опозив тестаментa у суду, плаћа се по 2.000 динара.

Напомена:

1. Такса из овог тарифног броја плаћа се без обзира да ли је тестамент састављен, односно опозван у судској згради или ван ње.
2. За чување тестаментa плаћа се такса без обзира где је тестамент сачињен. Ако се у истом тренутку стари тестамент замењује новим, неће се плаћати ни такса за враћање тестаментa.
3. Не плаћа се такса за чување исправа о усменом тестаменту, нити за давање изјаве сведока усменог тестаментa о завештаочевој последњој вољи.
4. Не плаћа се такса за опозивање, ако се доцнијим тестаментом опозива ранији и уједно саставља нови тестамент.
5. Не плаћа се такса за предлог да се предузму радње из овог тарифног броја.

3. Поступак за деобу

Тарифни број 10.

За предлог да се спроведе деоба заједничке ствари или имовине, за одлуку по предлогу за деобу, за жалбу против одлуке по предлогу, плаћа се по 2.800 динара.

Напомена:

За деобу у оставинском поступку не плаћа се такса из овог тарифног броја под условом наведеним у напомени под бројем 5. уз тарифни број 7.

4. Поступак за уређење међа (граница)

Тарифни број 11.

За предлог за уређење међа, за одлуку по предлогу, за жалбу против одлуке по предлогу, плаћа се по 2.800 динара.

5. Поступак за судски поништај исправа (амортизација)

Тарифни број 12.

(1) За предлог да се спроведе поступак за поништај исправе и за жалбу против одлуке о предлогу, плаћа се по 2.000 динара.

(2) За одлуку по предлогу плаћа се такса према вредности исправе, и то:

- до 5.000 динара вредности – 2.000 динара;
- преко 5.000 до 20.000 динара вредности – 2.000 динара увећано за 4% вредности исправе;
- преко 20.000 до 50.000 динара вредности – 3.500 динара увећано за 2% вредности исправе;
- преко 50.000 динара вредности – 6.000 динара увећано за 1% вредности исправе, а највише 15.000 динара.

(3) Ако на исправи није означена вредност, плаћа се 2.000 динара.

Напомена:

Вредност исправе одређује се према њеној номиналној вредности.

6. Поступак овере потписа, рукописа, преписа и превода

Тарифни број 13.

(1) Плаћа се 300 динара за:

1. оверу потписа, односно рукописа,
2. оверу потписа судског преводиоца на преводима ради њихове употребе у земљи,
3. оверу рукописа, за сваки лист рукописа формата А4,
4. оверу преписа или фотокопије, за сваки лист формата А4.

(2) Плаћа се 600 динара за:

1. оверу потписа судског преводиоца на преводима ради њихове употребе у иностранству,
2. оверу потписа на пуномоћју.

(3) 1. За молбу, усмену или писмену, којом се тражи овера потписа, преписа или рукописа за употребу у иностранству, плаћа се 300 динара,

2. За оверу потписа, преписа или рукописа за употребу у иностранству плаћа се 2.800 динара.

Напомена:

1. Потписи на исправи коју издају правна лица сматрају се као један потпис, ако су прописима или правилима за потписивање овлашћена два или више лица.

2. За молбу којом се тражи овера потписа или отиска прста на исправи, плаћа се једна такса без обзира колико се потписа на исправи оверава.

3. Кад странка преда суду у току поступка прост препис на коме радник суда својим потписом потврди да је видео изворник, за такву потврду плаћа се 50% из става (1) овог тарифног броја.

4. Таксу за оверу потписа, рукописа или преписа плаћа лице које тражи оверу. Пре него што такса буде плаћена, не сме се извршити овера.

5. У потврди о овери преписа треба означити са колико је таксе таксиран изворник исправе чији се препис оверава.

6. Такса за оверу потписа, рукописа и преписа лепи се на самој молби којом је овера тражена, а у случају усмене молбе на самој исправи, односно примерку преписа који остаје код суда. На исти се начин поступа и у погледу лепљења таксе за саму молбу.

7. За оверу потписа и печата плаћа се једна такса.

8. Ако се једном молбом тражи овера потписа на више исправа или овера више рукописа или преписа, плаћа се такса за молбу онолико пута колико има исправа, односно преписа или рукописа.

9. Такса из става (3) тачка 1. овог тарифног броја плаћа се на вредност означену у уговору. Ако је вредност уговора процењива али није означена, за оверу потписа на уговору плаћа се двострука такса из става (3) тачка 2. овог тарифног броја.

10. Ако се оверава препис исправе писане на страном језику, плаћа се двострука такса из става (1) овог тарифног броја.

11. За оверу потписа на пуномоћјима из става (2) тачка 2. овог тарифног броја, и за оверу потписа на уговорима из става (3) овог тарифног броја плаћа се једна такса, без обзира да ли се оверава један или више потписа на пуномоћју, односно уговору и без обзира колико се примерака уговора оверава.

7. Поступак сачињавања правних послова који имају облик јавнобележничког записа

Тарифни број 14.

(1) За сачињавање правних послова који имају облик јавнобележничког записа плаћа се такса према вредности имовине која је предмет правног посла, и то:

- до 600.000 динара вредности – 9.000 динара;
- преко 600.000 до 2.500.000 динара вредности – 15.000 динара;
- преко 2.500.000 до 5.000.000 динара вредности – 21.000 динара;
- преко 5.000.000 до 7.000.000 динара вредности – 30.000 динара;
- преко 7.000.000 до 10.000.000 динара вредности – 36.000 динара;
- преко 10.000.000 до 14.000.000 динара вредности – 42.000 динара;
- преко 14.000.000 динара вредности – 42.000 динара увећано за 1.500 динара за сваких започетих 1.000.000 динара вредности, а највише до 600.000 динара.

(2) За сачињавање јавнобележничког записа уговора о поклону између родитеља, као поклонодавца и детета, као поклонопримца, када је предмет поклона непокретност, плаћа се 50% од таксе из става (1) овог тарифног броја.

(3) Ако се правни посао у облику јавнобележничког записа сачињава за више странака, такса се увећава 1.500 динара за трећу и сваку наредну странку, али највише до 50% од таксе из става (1) овог тарифног броја.

Напомена:

1. За сачињавање правних послова који имају облик јавнобележничког записа када је предмет правног посла располагање непокретностима, деоба заједничке имовине супружника или ванбрачних партнера, уговора о имовинским односима између супружника или ванбрачних партнера, уступања или расподеле имовине за живота, обећање поклона или уговора о поклону за случај смрти и уговора о доживотном издржавању, као основ за одређивање таксе узима се укупна вредност имовине која је предмет правног посла.

2. За захтев којим се тражи сачињавање правног посла у облику јавнобележничког записа из овог тарифног броја не плаћа се посебна такса.

3. За оверу сачињеног јавнобележничког записа, као и за издавање исправака и преписа ако се они издају непосредно по сачињавању јавнобележничког записа не плаћа се посебна такса.

4. За сачињавање предуговора, допуне или раскида постојећег уговора у облику јавнобележничког записа плаћа се 50% од таксе из овог тарифног броја.

5. Таксу из овог тарифног броја, ако има више странака, плаћају странке солидарно.

III. ТАКСЕ У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ И ПОСТУПКУ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ

1. Поднесци

Тарифни број 15.

(1) За предлог за покретање стечајног поступка, за подношење плана реорганизације и за пријаву поверилаца у стечајном поступку плаћа се према вредности потраживања:

- до 250.000 динара вредности – 2.000 динара;
- преко 250.000 динара вредности – 2.000 динара, увећано за 1% вредности потраживања, а највише 7.000 динара;

(2) За жалбу против одлуке стечајног већа плаћа се 2.000 динара.

Напомена:

1. Као основ за плаћање таксе за пријаве поверилаца узима се износ тражбине коју поверилац пријављује, при чему ће се узети да условљена тражбина није условљена, а ако један поверилац пријави више тражбина, такса се плаћа на укупни износ тих тражбина.

2. Такса се не плаћа:

- 1) за поднеске стечајног управника,
- 2) за поднеске који нису означени у овом тарифном броју и за прилоге уз поднеске.

2. Паушална такса

Тарифни број 16.

Паушална такса се плаћа:

(1) у стечајном поступку од збира износа који су употребљени или су на располагању за подмирење дугова стечајне масе, од 2.800 до 30.000 динара

(2) за реорганизацију од износа за који је усвојен план реорганизације, од 2.800 до 30.000 динара.

Напомена:

1. Паушална такса се сматра трошковима стечајног поступка и одређује је суд по окончању поступка, а дужан је платити стечајни управник по правоснажности решења о главној деоби.

2. Паушалну таксу за реорганизацију плаћа правно лице чији је план реорганизације усвојен.

3. Паушална такса по овом тарифном броју плаћа се у року од осам дана од доставе налога за плаћање таксе по члану 37. овог закона.

IV. УПИС У СУДСКИ РЕГИСТАР

1. Пријаве

Тарифни број 17.

За сваку пријаву за упис у судски регистар, плаћа се 1.000 динара.

Напомена:

Ако се једном пријавом тражи више уписа за исти субјекат уписа плаћа се само једна такса из овог тарифног броја.

2. Упис у судски регистар

Тарифни број 18.

(1) За решење донето по пријави за упис оснивања субјекта уписа плаћа се 2.800 динара.

(2) За решења донета по пријавама за остале врсте уписа који нису наведени у ставу (1) овог тарифног броја плаћа се 1.000 динара.

(3) За жалбу на решење донето у поступку уписа из ст. (1) и (2) овог тарифног броја плаћа се 1.000 динара.

(4) За захтев за брисање уписа из судског регистра плаћа се 1.000 динара.

(5) За решење по захтеву за брисање уписа плаћа се 1.000 динара.

Напомена:

Ако се једним поднеском тражи више уписа, плаћа се такса за сваки упис посебно.

3. Објављивање

Тарифни број 19.

За достављање уписаних података ради објављивања у службеном гласилу плаћа се 1.000 динара.

Напомена:

За објављивање података чије је уписивање тражено једним поднеском, плаћа се само једна такса из овог тарифног броја.

V. КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ПО ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ

1. Поднесци

Тарифни број 20.

- (1) За приватну тужбу и противтужбу, плаћа се по 2.000 динара.
- (2) За захтев за понављање кривичног поступка, плаћа се 1.000 динара.
- (3) За жалбу против пресуде и за жалбу против решења којим се изриче судска опомена, плаћа се по 1.000 динара.

Напомена:

1. Ако се кривични поступак води заједнички по више предмета нема утицаја на таксу што се један поднесак односи на више приватних тужилаца или на више окривљених, или што поднесак подноси више приватних тужилаца или више окривљених, или што поднесак обухвата више кривичних дела једног окривљеног.

2. За поднесак којим се кривични поступак проширује на друга кривична дела, истог окривљеног, за која се гони по приватној тужби, плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

3. За поднеске који нису наведени у овом тарифном броју, као и за прилоге уз поднеске, не плаћа се такса.

2. Одлуке

Тарифни број 21.

За пресуду и за решење којим се изриче судска опомена плаћа се 2.000 динара, а за остала решења којима се окончава поступак плаћа се 1.000 динара.

Напомена:

1. Такса за пресуду плаћа се само једном, без обзира на број приватних тужилаца и број кривичних дела која су обухваћена једном пресудом.

2. Ако су за више кривичних дела једног истог учиниоца услед раздвајања поступка донете посебне пресуде од стране истог суда, плаћа се такса за пресуду само једанпут.

3. Ако је пресудом одбијена тужба због ненадлежности суда, урачунаће се плаћена такса за ову пресуду у таксу за пресуду надлежног суда, али ако је такса која се урачунава већа, вишак се неће враћати. Ако се пресуда услед жалбе, предлога за повраћај у пређашње стање или понављање кривичног поступка укине, урачунаће се такса плаћена за укинуту одлуку у таксу за нову одлуку.

VI. ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК

Тарифни број 22.

- (1) За жалбу против пресуде и решења прекршајног суда плаћа се 2.000 динара.
- (2) За захтев за понављање прекршајног поступка и захтев за ванредно преиспитивање правоснажне пресуде плаћа се 3.000 динара.

VII. УПРАВНИ СПОРОВИ

1. Поднесци

Тарифни број 23.

(1) За тужбу којом се покреће управни спор у предметима непроцењиве вредности спора плаћа се најнижи износ таксе за тужбу прописан тарифним бројем 1.

(2) За тужбу у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се 1% од процењене вредности спора, односно вредности јавне набавке.

(3) За тужбу у предметима заштите конкуренције плаћа се 50.000 динара.

(4) За захтев за одлагање извршења у предметима непроцењиве вредности плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(5) За захтев за одлагање извршења у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

(6) За захтев за одлагање извршења у предметима заштите конкуренције плаћа се половина таксе из става (3) овог тарифног броја.

(7) За приговор на одлуку судије појединца у предметима непроцењиве вредности плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(8) За приговор на одлуку судије појединца у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

(9) За приговор на одлуку судије појединца у предметима заштите конкуренције плаћа се половина таксе из става (3) овог тарифног броја.

(10) За захтев за доношење одлуке у извршењу пресуде у предметима непроцењиве вредности плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(11) За захтев за доношење одлуке у извршењу пресуде у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

(12) За захтев за доношење одлуке у извршењу пресуде у предметима заштите конкуренције плаћа се половина таксе из става (3) овог тарифног броја.

(13) За тужбу за понављање поступка у предметима непроцењиве вредности плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

(14) За тужбу за понављање поступка у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се такса из става (2) овог тарифног броја.

(15) За тужбу за понављање поступка у предметима заштите конкуренције плаћа се такса из става (3) овог тарифног броја.

(16) За захтев за преиспитивање судске одлуке у предметима непроцењиве вредности плаћа се двострука такса из става (1) овог тарифног броја.

(17) За захтев за преиспитивање судске одлуке у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се двострука такса из става (2) овог тарифног броја.

(18) За захтев за преиспитивање судске одлуке у предметима заштите конкуренције плаћа се двострука такса из става (3) овог тарифног броја.

Напомена:

1. Када је у тужби којом се покреће управни спор стављен и захтев за одлагање, плаћа се поред таксе за тужбу и такса за захтев за одлагање.

2. Ако је поднесак примљен на записник код суда, укључујући и поднеске који су примљени на записник у току расправе, плаћа се такса предвиђена за односни поднесак.

3. У предметима који су формирани раздвајањем тужбе, такса за тужбу се плаћа у основном предмету и предмету који је настао раздвајањем тужбе.

4. За поднеске који нису наведени у овом тарифном броју, као и за предлоге уз поднеске, не плаћа се такса.

2. Одлуке

Тарифни број 24.

(1) За пресуду у предметима непроцењиве вредности плаћа се такса из става (1) тарифног броја 23.

(2) За пресуду у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се такса из става (2) тарифног броја 23.

(3) За пресуду у предметима заштите конкуренције плаћа се такса из става (3) тарифног броја 23.

(4) За решење о одбацивању тужбе у предметима непроцењиве вредности плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(5) За решење о одбацивању тужбе у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

(6) За решење о одбацивању тужбе у предметима заштите конкуренције плаћа се половина таксе из става (3) овог тарифног броја.

(7) За решење по захтеву за одлагање извршења у предметима непроцењиве вредности плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(8) За решење по захтеву за одлагање извршења у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

(9) За решење по захтеву за одлагање извршења у предметима заштите конкуренције плаћа се половина таксе из става (3) овог тарифног броја.

(10) За решење по приговору на одлуку судије појединца у предметима непроцењиве вредности плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

(11) За решење по приговору на одлуку судије појединца у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се такса из става (2) овог тарифног броја.

(12) За решење по приговору на одлуку судије појединца у предметима заштите конкуренције плаћа се такса из става (3) овог тарифног броја.

(13) За одлуку по захтеву за доношење одлуке у извршењу пресуде у предметима непроцењиве вредности плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(14) За одлуку по захтеву за доношење одлуке у извршењу пресуде у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

(15) За одлуку по захтеву за доношење одлуке у извршењу пресуде у предметима заштите конкуренције плаћа се половина таксе из става (3) овог тарифног броја.

(16) За одлуку по тужби за понављање поступка у предметима непроцењиве вредности плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

(17) За одлуку по тужби за понављање поступка у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се такса из става (2) овог тарифног броја.

(18) За одлуку по тужби за понављање поступка у предметима заштите конкуренције плаћа се такса из става (3) овог тарифног броја.

(19) За одлуку по захтеву за преиспитивање судске одлуке у предметима непроцењиве вредности плаћа се двострука такса из става (1) овог тарифног броја.

(20) За одлуку по захтеву за преиспитивање судске одлуке у предметима процењиве вредности спора и предметима јавних набавки плаћа се двострука такса из става (2) овог тарифног броја.

(21) За одлуку по захтеву за преиспитивање судске одлуке у предметима заштите конкуренције плаћа се двострука такса из става (3) овог тарифног броја.

Напомена:

1. Такса за одлуку се плаћа само за одбијајућу и одбацујућу одлуку.
2. Ако је више управних спорова спојено ради заједничког расправљања, такса за пресуду плаћа се посебно за сваки управни спор, као да не постоји спајање више управних спорова.

3. За одлуке које нису наведене у овом тарифном броју, не плаћа се такса.

VIII. ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ

1. Судска уверења и потврде

Тарифни број 25.

За уверења, плаћа се 300 динара.

Напомена:

1. Ако се једним уверењем посведочава више чињеница, особина, односа или околности, плаћа се једна такса.

2. За потврду да је такса плаћена, издату у облику уверења, плаћа се такса по овом тарифном броју. Не плаћа се такса, ако се издаје само признаница о плаћеној такси.

3. Не плаћа се такса из овог тарифног броја за потврде које суд издаје странци, сведоку, вештаку, преводиоцу или тумачу да су присуствовали рочишту, односно претресу, ако су они били обавезни да присуствују и ако им та потврда служи искључиво ради правдања изостанка са рада.

4. За потврду о правоснажности или извршности која се ставља на препис судске одлуке, не плаћа се такса.

5. Такса за уверење лепи се на самом поднеску којим се тражи издавање уверења.

6. Ако се уверење издаје у два или више примерака за други и сваки даљи примерак плаћа се половина таксе из овог тарифног броја.

7. Таксу по овом тарифном броју плаћа лице које тражи издавање уверења, а уверење се не сме издати док такса не буде плаћена.

2. Преписи

Тарифни број 26.

(1) За преписивање судских аката, аката из збирке исправа, као и јавнотужилачких аката, које је суд, односно јавно тужилаштво извршило на захтев странке, плаћа се 40 динара по страници текста изворника.

(2) Под преписом у смислу става (1) овог тарифног броја подразумева се и фотокопирање или штампање из меморије рачунара или писаће машине.

Напомена:

1. Такса за препис лепи се на самој молби којом је тражено преписивање, а у случају усмене молбе, на спису. Такса за захтев за препис лепи се такође на самом захтеву (молби), односно на спису, ако је молба усмена.

2. Ако се преписивање врши на страном језику плаћа се такса у троструком износу од прописане у овом тарифном броју.

3. За препис расправног записника који је израђен истовремено са састављањем самог изворника, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

3. Судски депозити

Тарифни број 27.

За чување (депозит) новца, ствари и вредносних папира на захтев странке, плаћа се годишње 2% од вредности депонованих ствари.

Напомена:

1. Ова такса не плаћа се на депозит који се полаже на захтев државних органа, ако се подигне у року.

2. Такса се плаћа за прву годину унапред, а за остале године приликом подизања депозита. Започета година рачуна се као цела. У случају преноса депозита из једног у други суд, а на захтев депонента, за пренос се плаћа износ једногодишње таксе.

3. Ако се вредност ствари не може проценити по њиховој природи, извршиће се процена од стране вештака на трошак депонента.

4. За писмени или усмени захтев да се приме на чување новац, ствари или вредносни папири, не плаћа се такса.

4. Протести

Тарифни број 28.

(1) За усмену или писмену молбу за протест менице, чека (и других исправа или уговора) због неакцептирања, неисплате или неиспуњења, плаћа се 200 динара.

(2) За протест се плаћа према вредности:

- до 5.000 динара вредности – 400 динара;
- преко 5.000 до 20.000 динара вредности – 400 динара увећано за 2% вредности;
- преко 20.000 динара вредности – 2.000 динара увећано за 1% вредности, а највише 7.000 динара.

Напомена:

1. Такса из овог тарифног броја плаћа се на протесте који се подносе по прописима о меници и чеку, као и на замене протеста. Такса за протест лепи се на самој молби којом је

тражен протест, а у случају усмене молбе, на препис протеста који остаје код суда. На исти начин се поступа и у погледу лепљења таксе за саму молбу.

2. Ако се једном молбом тражи више протеста, односно замена протеста, плаћа се једна такса за молбу, али се и у том случају плаћа посебна такса за сваки протест, односно замену протеста.

5. Остали предмети

Тарифни број 29.

(1) За предлог странке да суд постави судију или председника избраног суда, плаћа се 1.000 динара.

(2) За предлог о изузећу судије избраног суда, плаћа се 1.000 динара.

(3) За издавање потврде о правоснажности или извршности пресуде избраног суда, плаћа се 2.000 динара.

Напомена:

Не плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја ако је предлог за постављање председника избраног суда поднео избрани судија.

Тарифни број 30.

За одлуку којом се одбацује или одбија захтев за изузеће судије, судије поротника, председника суда, главног јавног тужиоца, јавног тужиоца и других службених лица, плаћа се такса у износу од 1.000 динара.

Тарифни број 31.

(1) За молбу којом се тражи одлагање извршења кривичне санкције, плаћа се 1.500 динара.

(2) За одлуку првостепеног суда, по молби плаћа се 3.000 динара.

(3) За жалбу на одлуку првостепеног суда плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.”.

Члан 27.

За поднеске, радње и исправе по којима је таксена обавеза настала до дана ступања на снагу овог закона, а такса није плаћена, плаћаће се такса у складу са прописима и тарифом који су важили до његовог ступања на снагу.

Ако је до ступања на снагу овог закона плаћена такса за радњу која ће се извршити после његовог ступања на снагу неће се плаћати нова такса по овом закону, нити ће се враћати више наплаћена такса.

Уколико по ступању на снагу овог закона виши суд укине одлуку нижег суда која је донета пре ступања на снагу овог закона, неће се плаћати такса за нову одлуку нижег суда.

Ако је у поступку који до ступања на снагу овог закона није окончан таксени обвезник ослобођен плаћања таксе, дато ослобођење важи и после ступања на снагу овог закона.

Члан 28.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 91. став 1. Устава Републике Србије којим је утврђено да се средства из којих се финансирају надлежности Републике Србије, обезбеђују из пореза и других прихода утврђених законом. Истовремено чланом 97. тачка 15. Устава предвиђено је да Република Србија уређује и обезбеђује финансирање остваривања права и дужности Републике Србије, утврђених Уставом и законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Од последњих већих измена Закона о судским таксама 2009. године, економска ситуација у Републици Србији значајно се променила. Већ дуги низ година, земља се суочава са различитим економским изазовима, али и са позитивним трендовима који су довели до раста плата, повећања цена основних животних намирница и услуга, као и промена на тржишту рада. Сви ови фактори утицали су на свакодневни живот грађана, али и на начин функционисања државних институција, укључујући правосудни систем.

Основни разлог за доношење овог закона је чињеница да су судске таксе остале непромењене од 2009. године, иако су се у међувремену променили економски услови. Повећање цена и раст општих трошкова живота довели су до потребе да се прилагоди висина судских такси, а истовремено извршене су интервенције у одређеним одредбама као резултат уочених недостатака у досадашњој примени закона, а ради разјашњења и његовог једноставнијег тумачења.

Дакле, измене овог закона имају за циљ да се адекватно одговори на промене које су се десиле на тржишту, као и да се осигура да правосудни систем настави да се ефикасно и успешно развија.

Закон о судским таксама био је предмет детаљне анализе. Измене и допуне овог закона усмерене су на начин да се не угрози доступност правде, али уз истовремено омогућавање правосудним органима да наставе свој рад. За грађане који су у тешкој материјалној ситуацији, као и за оне који имају социјалну потребу, прецизиране су мере које омогућавају ослобађање од плаћања судских такси или њихово смањење, како би се обезбедила праведност и равноправан приступ правди за све.

Измене и допуне Закона о судским таксама одраз су потребе да се правосудни систем прилагоди новим економским условима и да се обезбеди стабилно и одрживо финансирање буџета Републике Србије.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о судским таксама (у даљем тексту: Предлог закона), извршено је прецизирање у члану 2. став 3. Закона о судским таксама која се односи на обавезу плаћања судске таксе за судско поравнање, коју плаћају обе стране у једнаким деловима, осим ако није другачије уговорено у самом поравнању, што има за циљ правичнију расподелу трошкова када су обе стране

заинтересоване за исход поступка, чиме се постиже равнотежа и смањује могућност једностраног оптерећења.

Чланом 2. Предлога закона прецизира се члан 3. став 2. Закона о судским таксама односно тренутак када настаје таксена обавеза за тужбу. Овом изменом такса за тужбу настаје раније даном закључења припремног рочишта или првог рочишта за главну расправу, али само ако поступак није окончан пре одржавања рочишта посредовањем, мирним решавањем радног спора, судским поравнањем, признањем тужбеног захтева или одрицањем од тужбеног захтева. Ова измена омогућава да се таксена обавеза предвиди већ у фази када су припремне радње већ завршене, али поступак још није окончан, чиме се обезбеђује правовремено плаћање таксе. Поред тога, јасније је утврђено како и када настаје таксена обавеза за одговор на тужбу, тако што се прецизира да таксена обавеза за одговор на тужбу настаје сразмерно успеху у спору, и то даном достављања правноснажне одлуке која окончава поступак, што значи да ће страна која није успела у спору сносити већи део трошкова, чиме се избегава да једна страна буде неоправдано оптерећена.

Члан 3. Предлога закона прецизирано је у члану 5. став 2. Закона о судским таксама да таксена обавеза за поднеске и одлуке у управним споровима у стварима пензијског, инвалидског и здравственог осигурања, дечијег додатка, старатељства, усвојења и социјалне помоћи, настаје даном достављања правноснажне одлуке којом је тужба одбијена или одбачена. Ова измена има за циљ да осигура да странке имају јасан и конкретан тренутак када ће наступити њихова финансијска обавеза.

Чланом 4. Предлога закона извршена је интервенција у члану 8. Закона о судским таксама којом је сада прописано да наплата судске таксе застарева у року од пет година по истеку календарске године у којој је настала таксена обавеза, уместо досадашње три године. Продужавањем овог рока застарелости продужава се период у коме може бити спроведена наплата судских такси и даје се више времена органима који се баве наплатом да изврше свој посао, али и странкама да измире своје обавезе у складу са законом. Рок од пет година такође одговара општим правним принципима у односу на застаревање обавеза и усклађује овај процес са роковима који су уобичајени за друга финансијска потраживања.

У члану 5. Предлога закона прецизиран је члан 9. став 1. Закона о судским таксама тако што су ослобођењем од плаћања таксе обухваћена и лица која су ослобођена плаћања судске таксе у складу са другим прописима. Став 6. истог члана прецизиран је на начин да се странке ослобађају од плаћања судске таксе ако се парнични поступак оконча до дана закључења првог рочишта за главну расправу посредовањем, мирним решавањем радног спора, судским поравнањем, признањем тужбеног захтева или одрицањем од тужбеног захтева.

Чланом 6. Предлога закона, поред техничких корекција члана 10. Закона о судским таксама, предвиђен је рок у коме таксени обвезник може поднети предлог за ослобођење од такс, па је предвиђено да таксени обвезник то може урадити до закључења расправе.

Члан 7. Предлога закона прецизира члан 13. Закона о судским таксама, тако што се важење ослобођења од плаћања таксе у роковима одређеним у овом члану, дато у парничном, ванпарничном и кривичном, проширује и на прекршајни поступак.

Чланом 8. Предлога закона извршена је измена у члану 14. став 2. Закона о судским таксама, тако што је предвиђено да се не врши повраћај таксе која је била наплаћена ако је покренут поступак за наплату таксе за поднеске, радње и исправе за које је таксена обавеза настала пре доношења решења о ослобађању од плаћања таксе.

Чланом 9. Предлога закона извршена је техничка корекција члана 17. Закона о судским таксама.

Чланом 10. Предлога закона извршена је интервенција додавањем става 2. у члану 19. Закона о судским таксама, чиме је извршено прецизирање настанка таксене обавезе за странку која не ужива ослобођење од плаћања судске таксе у поступку по приватној тужби, која сада настаје даном достављања правноснажне одлуке.

Члан 11. Предлога закона садржи техничку измену у члану 21. став 2. Закона о судским таксама, тако што се прецизира да се ради о закону којим се уређује парнични поступак на основу којих се утврђује вредност спора ради одређивања стварне надлежности и састава суда те се његове одредбе, ако Законом о судским таксама није другачије одређено, примењују се и приликом одређивања вредности спора ради наплате таксе. Друга измена у ставу 3. истог члана састоји се у томе да се вредност предмета ради наплате судске таксе утврђује према вредности коју предмет спора има у време настанка таксене обавезе, уместо у време подношења тужбе, а ради јаснијег утврђивања таксене обавезе, отклањања недоумица у пракси и усклађивања са изменама члана 3. Закона о судским таксама.

Чланом 12. Предлога закона мења се члан 27. Закона о судским таксама, ради прецизирања врсте спорова у којима се утврђује вредност предмета спора ради наплате таксе, као и повећања минималних износа вредности спора, који одражава потребу за усаглашавањем такси са тренутним економским условима, што за ефекат такође има и потенцијално смањење броја спорова, што би могло смањити оптерећење судова.

У члану 13. Предлога закона врши се допуна члана 28. Закона о судским таксама, на начин што се додаје износ од 30.000 динара у привредним споровима, када не може да се утврди вредност предмета спора.

У члану 14. Предлога закона повећа се износ од 7.500 на 10.000 динара, као вредност која се узима као меродавна за наплату таксе, када је поверилац не назначи, ради усклађивања са тренутним економским условима

У члану 15. Предлога закона, повећава се у члану 33. Закона о судским таксама, износ са 3.000 на 15.000 динара, који се узима као вредност предмета спора у којима се плаћа судска такса у управним споровима, у случају када предмет спора није процењив.

Чланом 16. Предлога закона врши се усклађивање са важећим прописима.

Члан 17. Предлога закона, брише се став 1. у члану 36. Закона о судским таксама, чиме се отклањају примећене злоупотребе у примени ове законске норме од стране таксених обвезника.

Чланом 18. Предлога закона мења се члан 37. Закона о судским таксама на начин да суд више не упозорава таксеног обвезника да је дужан да плати судску таксу у року од осам дана, чиме се спречава одуговлачење поступка наплате таксе и таксени обвезник ослобађа плаћања опомене за плаћање судске таксе. Нове одредбе су јасније и прецизније.

Чланом 19. Предлога закона повећан је износ месечних рата са три на шест у коме таксени обвезник може да измири своју таксену обавезу.

Чланом 20. Предлога закона мења се члан 39. Закона о судским таксама, којима се утврђују рокови за наплату судске таксе, у зависности од врсте поднесака, односно одлука суда.

Чланом 21. Предлога закона мења се члан 40. Закона о судским таксама, ради усклађивања са изменама које се односе на брисање опомене за плаћање судске таксе, као и усклађивање терминологије са Законом о извршењу и обезбеђењу у погледу појма јавни

извршитељ. Такође, изменом овог члана изоставља се ограничење које постоји за казнену таксу када таксени обвезник не плати судску таксу у одређеном року.

Чланом 22. Предлога закона врши се усклађивање са Законом о привредним друштвима и са амандманима на Устав Републике Србије и правосудним законима, у погледу новог назива Врховног суда.

Чланом 23. Предлога закона брише се члан 42. Закона о судским таксама, па сада суд може да покрене поступак за принудну наплату судске таксе, ако износ неплаћене таксе у једном предмету, по извршењу свих радњи, односно по правоснажности предмета не прелази износ најниже таксе која се плаћа за тужбу у парничном поступку.

Чланом 24. Предлога закона брише се члан 46. Закона о судским таксама. Овом изменом се брише могућност повраћаја таксе странци на њен захтев у управним споровима ако управни акт по тужби буде поништен или ако у истом поступку одлука првостепеног суда по жалби буде преиначена или укинута, или ако се дозволи обнова поступка.

Члан 25. Предлога закона мења члан 51. Закона о судским таксама, тако што се повећава проценат за побољшање материјалног положаја запослених у судовима и јавним тужилаштвима. Такође, ове категорије особља се проширују и на запослене у заводима за извршење кривичних санкција без бенефицираног радног стажа са средњом стручном спремом.

Члан 26. Предлога закона садржи измене таксене тарифе. У овим одредбама повећани су износи судских такси, у складу са промењеним економским условима (повећање цена и раст општих трошкова живота) у односу на 2009. годину, када су и биле последње веће измене овог закона.

Такође, извршено је и нормативно-техничко усклађивање, имајући у виду да су у претходним изменама, као и изменама из овог предлога, брисане поједине одредбе или напомене, као што је позивање на одредбе које су брисане у овом предлогу или брисање земљишно-књижног поступка и поступка за упис у друге јавне књиге о непокретностима.

Извршене интервенције у одређеним одредбама су резултат уочених недостатака у досадашњој примени закона, тако да су предложене одредбе примереније, као што је на пример укидање судске таксе за молбу којом се тражи оверавање потписа, рукописа или преписа, или укидање таксе за оверу потписа на уговорима. Такође, брисане су одредбе које се односе на судске таксе у земљишно-књижном поступку и поступку за упис у друге јавне књиге о непокретностима, будући да ове евиденције више не воде судови, већ катастар непокретности. Поред наведеног, измењене су и одредбе таксене тарифе које се односе на управне спорове, па поред повећања износа судских такси, прецизиране су одредбе додавањем различитих судских такси у зависности од врсте поступка који нису били садржани у овим одредбама, имајући у виду предлог Управног суда да се ове одредбе преформулишу.

Чл. 27. и 28. Предлога закона предвиђене су прелазне одредбе које уређују наплату такси у односу на започете поступке и ступање на снагу овог закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се да се Закон о изменама и допунама Закона о судским таксама донесе по хитном поступку, ради обезбеђења благовремене примене измена којима се уређује повећање судских такси и обезбеђује остварење планираних буџетских прихода у текућој години, као и ради спречавања штетних последица по несметано функционисање органа и организација које поступају у судским поступцима.

Одлагање примене закона могло би да доведе до неостваривања фискалних циљева, нарушавања стабилности јавних финансија, као и до отежаног и неусклађеног поступања надлежних органа и организација у примени процесних прописа.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Члан 2.

Таксе прописане овим законом плаћају лица по чијем предлогу или у чијем интересу се предузимају радње у судском поступку, за који је овим законом утврђено плаћање таксе.

За поднеске и за записнике који замењују поднеске таксу је дужно да плати лице које их подноси, односно лице на чији захтев се саставља записник.

За одлуку првостепеног суда таксу је дужан да плати тужилац, односно предлагач, а за судско поравнање таксу су дужне да плате обе стране **НА ЈЕДНАКЕ ДЕЛОВЕ**, уколико у поравнању није другачије уговорено.

За одлуку другостепеног суда и за одлуку по ванредном правном средству, судску таксу је дужан да плати подносилац жалбе, односно лице у чијем интересу је покренут поступак по ванредном правном средству.

Када су, у складу са одредбама овог закона, таксу дужна да плате два или више лица заједно, њихова обавеза је солидарна.

Лица из ст. 1. до 5. овог члана су таксени обвезници у смислу овог закона.

Члан 3.

Обавеза плаћања таксе (у даљем тексту: таксена обавеза) настаје:

1) за поднеске – када се предају суду, односно кад се изврши обрачун таксе, ако њен износ зависи од вредности предмета спора, а за поднеске предате на записник – када је записник састављен;

2) за судске преписе – када се затраже од суда;

3) за судске одлуке – када се објаве, а ако странка није присутна објављивању или ако одлука није јавно објављена – када се странци или њеном заступнику достави препис одлуке;

4) судска поравнања – када се закључе;

5) за паушалну таксу у поступку расправљања заоставштине – када решење о наслеђивању постане правоснажно;

6) у поступку реорганизације и у стечајном поступку – када одлука којом се усваја план реорганизације, односно одлука о главној деоби у стечајном поступку постану правоснажне.

7) за остале радње – када се затражи њихово предузимање.

~~Изузетно од става 1. овог члана за тужбу и одговор на тужбу таксена обавеза настаје даном закључења првог рочишта за главну расправу, уколико поступак није окончан посредовањем, судским поравнањем, признањем тужбеног захтева или одрицањем од тужбеног захтева.~~

ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЗА ТУЖБУ ТАКСЕНА ОБАВЕЗА НАСТАЈЕ ДАНОМ ЗАКЉУЧЕЊА ПРИПРЕМНОГ РОЧИШТА ИЛИ ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ, АКО ПОСТУПАК НИЈЕ ОКОНЧАН ПРЕ ОДРЖАВАЊА РОЧИШТА ПОСРЕДОВАЊЕМ, МИРНИМ РЕШАВАЊЕМ РАДНОГ СПОРА, СУДСКИМ ПОРАВНАЊЕМ, ПРИЗНАЊЕМ ТУЖБЕНОГ ЗАХТЕВА ИЛИ ОДРИЦАЊЕМ ОД ТУЖБЕНОГ ЗАХТЕВА. ТАКСЕНА ОБАВЕЗА ЗА ОДГОВОР НА ТУЖБУ НАСТАЈЕ, ЗА СВАКУ СТРАНКУ СРАЗМЕРНО УСПЕХУ У СПОРУ, ДАНОМ ДОСТАВЉАЊА ПРАВОСНАЖНЕ ОДЛУКЕ КОЈОМ СЕ ПОСТУПАК ОКОНЧАВА.

Члан 5.

За поднеске и одлуке у управним споровима у стварима пензијског, инвалидског и здравственог осигурања, дечијег додатка, старатељства, усвојења и социјалне помоћи, такса се плаћа само ако тужба буде правоснажно одбијена или одбачена.

Таксена обавеза из става 1. овог члана настаје даном правоснажности ДОСТАВЉАЊА ПРАВОСНАЖНЕ одлуке којом је тужба одбијена или одбачена.

Члан 8.

Наплата таксе застарева у року од ~~три године~~ ПЕТ ГОДИНА по истеку календарске године у којој је настала таксена обавеза.

II. ОСЛОБАЂАЊЕ ОД ПЛАЋАЊА ТАКСЕ

Члан 9.

~~Од плаћања таксе ослобођени су Република Србија, државни органи и посебне организације, органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе, организације Црвеног крста, као и издржавана лица у поступцима у вези законског издржавања и лица која захтевају исплату минималне зараде.~~

ОД ПЛАЋАЊА ТАКСЕ ОСЛОБОЂЕНИ СУ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, ДРЖАВНИ ОРГАНИ И ПОСЕБНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ, ОРГАНИ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ОРГАНИ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЦРВЕНОГ КРСТА, ЛИЦА КОЈА ЗАХТЕВАЈУ ЗАКОНСКО ИЗДРЖАВАЊЕ, ЛИЦА КОЈА ЗАХТЕВАЈУ ИСПЛАТУ МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ, КАО И ЛИЦА КОЈА СУ ОСЛОБОЂЕНА ПЛАЋАЊА СУДСКЕ ТАКСЕ У СКЛАДУ СА ДРУГИМ ПРОПИСИМА.

Таксу за поднеске и радње не плаћају лица која Републици Србији, социјално-хуманитарним, научним или културним организацијама, установама или фондацијама поклањају своју имовину или се у њихову корист одричу права својине на непокретностима или им без накнаде уступају друга стварна права на непокретностима.

Страна држава је ослобођена плаћања таксе ако је то предвиђено међународним уговором или под условом узајамности.

У случају сумње о постојању узајамности мишљење даје министарство надлежно за послове правосуђа.

Странка у ванпарничном поступку ослобођена је од плаћања таксе за радње или поступке које је суд поверио јавном бележнику.

Странке се ослобађају од плаћања таксе уколико се парнични поступак оконча до дана закључења првог рочишта за главну расправу посредовањем, МИРНИМ РЕШАВАЊЕМ РАДНОГ СПОРА, судским поравнањем, признањем тужбеног захтева или одрицањем од тужбеног захтева.

Члан 10.

Суд може ослободити таксеног обвезника од плаћања таксе ако би плаћањем таксе, имајући у виду висину средстава из којих се обвезник и чланови његовог домаћинства издржавају, та средства била у толикој мери умањена да би тиме била угрожена њихова социјална сигурност.

~~Одлуку из става 1. овог члана доноси првостепени суд на предлог таксеног обвезника. Пре доношења одлуке суд ће оценити све околности, а нарочито ће узети у обзир~~

~~вредност меродавну за наплату таксе, укупан приход таксеног обвезника и чланова његовог домаћинства, број лица која таксени обвезник издржава.~~

ОДЛУКУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ДОНОСИ ПРВОСТЕПЕНИ СУД НА ПРЕДЛОГ ТАКСЕНОГ ОБВЕЗНИКА КОЈИ МОЖЕ БИТИ ПОДНЕТ ДО ЗАКЉУЧЕЊА РАСПРАВЕ.

ПРЕ ДОНОШЕЊА ОДЛУКЕ СУД ЋЕ ОЦЕНИТИ СВЕ ОКОЛНОСТИ, А НАРОЧИТО ЋЕ УЗЕТИ У ОБЗИР ВРЕДНОСТ МЕРОДАВНУ ЗА НАПЛАТУ ТАКСЕ, УКУПНУ ИМОВИНУ, УКУПАН ПРИХОД ТАКСЕНОГ ОБВЕЗНИКА И ЧЛАНОВА ЊЕГОВОГ ДОМАЋИНСТВА, КАО И БРОЈ ЛИЦА КОЈА ТАКСЕНИ ОБВЕЗНИК ИЗДРЖАВА.

Под домаћинством се, у смислу овог закона, подразумева заједница живота, привређивања и трошења остварених прихода.

Издржавана лица, у смислу овог закона су:

- 1) малолетна деца, односно усвојеници,
- 2) деца, односно усвојеници на редовном школовању или на ванредним студијама, ако су незапослени – до навршене 26. године живота,
- 3) унуци, ако их родитељи не издржавају и ако живе у домаћинству са обвезником,
- 4) брачни друг и
- 5) родитељи, односно усвојиоци.

Члан 13.

Ослобођење од плаћања таксе дато у парничном, ванпарничном и ~~кривичном~~, КРИВИЧНОМ И ПРЕКРШАЈНОМ поступку, као и у поступку у управним споровима важи и у поступку извршења одлука донетих у тим поступцима, ако се извршење захтева у року од три месеца по правоснажном окончању поступка.

Ослобођење од плаћања таксе у ванпарничном и извршном поступку важи и у парничном поступку који настане у току и поводом ванпарничног и извршног поступка.

Члан 14.

Решење о ослобађању од плаћања таксе односи се на све таксе по одговарајућем предмету без обзира када је настала таксена обавеза.

Уколико је покренут поступак за наплату таксе за поднеске, радње и исправе за које је таксена обавеза настала пре доношења решења из става 1. овог члана, поступак ће се обуставити, ~~а такса која је била наплаћена ће се вратити.~~

Члан 17.

Старалац одсутног лица чије је боравиште непознато, старалац имовине чији је сопственик непознат, привремени заступник странке кога суд постави у поступку и бранилац по службеној дужности, нису дужни да плаћају таксе за лице које заступају.

Наплата таксе у случајевима из става 1. овог члана врши се из имовине лица које је заступано.

~~Неплаћене таксе суд ће уносити у попис такса и по завршетку поступка поступиће као у случају из члана 37. став 3. овог закона када лице не присуствује судској радњи за коју је дужно да плати таксу.~~

НЕПЛАЋЕНЕ ТАКСЕ СУД ЋЕ УНОСИТИ У ПОПИС ТАКСА.

Члан 19.

Ако у парничном, извршном или кривичном поступку по приватној тужби лице ослобођено од плаћања таксе успе у поступку, таксе које би оно било дужно да плати да није било ослобођено, платиће странка која не ужива ослобођење и то у сразмери у којој је ослобођена странка успела у поступку.

ТАКСЕНА ОБАВЕЗА ЗА СТРАНКУ КОЈА НЕ УЖИВА ОСЛОБОЂЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НАСТАЈЕ ДАНОМ ДОСТАВЉАЊА ПРАВОСНАЖНЕ ОДЛУКЕ.

Ако се између странке ослобођене од плаћања таксе и странке која није ослобођена закључи поравнање, таксу коју би требало да плати ослобођена странка платиће странка која није ослобођена.

Члан 21.

У парничном поступку таксе се плаћају према вредности предмета спора.

Ако овим законом није другачије одређено, одредбе прописане о парничном поступку ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПАРНИЧНИ ПОСТУПАК на основу којих се утврђује вредност спора ради одређивања стварне надлежности и састава суда примењују се и приликом одређивања вредности спора ради наплате таксе.

Вредност предмета спора ради наплате таксе утврђује се према вредности коју предмет спора има у време подношења тужбе НАСТАНКА ТАКСЕНЕ ОБАВЕЗЕ.

Под вредношћу предмета спора у смислу става 2. овог члана подразумева се вредност главног захтева.

Члан 27.

Као вредност предмета спора ради наплате таксе узима се:

1) у деобним парницама — вредност оног дела имовине који тужилац тражи да му се деобом издвоји из заједничке имовине али да та вредност не може бити мања од 7.500 динара;

2) у парницама у којима је предмет спора извршење какве радње, нечињење или трпљење или изјава воље или утврђење да постоји или не постоји неко право или правни однос или да се утврди истинитост или неистинитост какве исправе — износ који је тужилац означио у тужби, али тај износ не може бити мањи од 4.000 динара;

3) у парницама за поништај пресуде избраног суда — износ који је странци досуђен, а ако се тужбени захтев не односи на новчани износ меродавна је вредност коју је тужилац означио у тужби, а која не може бити мања од 4.000 динара;

4) у парницама за проглашење престанка важности уговора о избраном суду — износ од 19.000 динара;

5) у споровима о отказу уговора о најму или закупу ствари, о отказу уговора о коришћењу, односно закупу стана или подетанарског уговора и у споровима за иселење из стана — износ од 4.000 динара;

6) у споровима о отказу уговора о закупу пословних просторија или по тужби за иселење из пословних просторија — једногодишњи износ закупнине;

7) у споровима због сметања поседа — износ од 4.000 динара;

8) у споровима ради утврђивања или оспоравања очинства — износ од 4.000 динара;

9) у споровима ради утврђења пуноважности брака, поништења или развода брака — износ од 19.000 динара;

~~10) у споровима о стварним и личним службеностима и о доживотном издржавању — износ од 19.000 динара;~~

~~11) у споровима о утврђивању реда првенства потраживања у извршном поступку — висина потраживања, а највише 4.000 динара.~~

~~Ако се заједно са бракоразводним спором или спором ради утврђивања очинства расправља и захтев за издржавање детета или брачног друга, наплаћује се само једна такса и то према вредности према којој се наплаћује такса за бракоразводни спор, односно за спор за утврђивање очинства.~~

~~Ако се у неком од поступака тражи обезбеђење доказа пре покретања парничног поступка као вредност меродавна за наплату таксе узима се износ од 4.000 динара.~~

ЧЛАН 27.

КАО ВРЕДНОСТ ПРЕДМЕТА СПОРА РАДИ НАПЛАТЕ ТАКСЕ УЗИМА СЕ:

1) У ПАРНИЦАМА ЗА ДЕОБУ ЗАЈЕДНИЧКЕ ИМОВИНЕ – ВРЕДНОСТ ОНОГ ДЕЛА ИМОВИНЕ КОЈИ ТУЖИЛАЦ ТУЖБОМ ТРАЖИ, АЛИ ДА ТА ВРЕДНОСТ НЕ МОЖЕ БИТИ МАЊА ОД 10.000 ДИНАРА;

2) У ПАРНИЦАМА У КОЈИМА ЈЕ ПРЕДМЕТ СПОРА ИЗВРШЕЊЕ КАКВЕ РАДЊЕ, НЕЧИЊЕЊЕ ИЛИ ТРПЉЕЊЕ ИЛИ ИЗЈАВА ВОЉЕ ИЛИ УТВРЂЕЊЕ ДА ПОСТОЈИ ИЛИ НЕ ПОСТОЈИ НЕКО ПРАВО ИЛИ ПРАВНИ ОДНОС ИЛИ ДА СЕ УТВРДИ ИСТИНИТОСТ ИЛИ НЕИСТИНИТОСТ КАКВЕ ИСПРАВЕ – ИЗНОС КОЈИ ЈЕ ТУЖИЛАЦ ОЗНАЧИО У ТУЖБИ, АЛИ ТАЈ ИЗНОС НЕ МОЖЕ БИТИ МАЊИ ОД 10.000 ДИНАРА;

3) У ПАРНИЦАМА ЗА ПОНИШТАЈ АРБИТРАЖНЕ ОДЛУКЕ – ИЗНОС КОЈИ ЈЕ СТРАНЦИ ДОСУЂЕН, А АКО СЕ ТУЖБЕНИ ЗАХТЕВ НЕ ОДНОСИ НА НОВЧАНИ ИЗНОС МЕРОДАВНА ЈЕ ВРЕДНОСТ КОЈУ ЈЕ ТУЖИЛАЦ ОЗНАЧИО У ТУЖБИ, А КОЈА НЕ МОЖЕ БИТИ МАЊА ОД 10.000 ДИНАРА;

4) У СПОРОВИМА О ОТКАЗУ УГОВОРА О НАЈМУ ИЛИ ЗАКУПУ СТВАРИ, О ОТКАЗУ УГОВОРА О КОРИШЋЕЊУ, ОДНОСНО ЗАКУПУ СТАНА ИЛИ ПОДСТАНАРСКОГ УГОВОРА И У СПОРОВИМА ЗА ИСЕЉЕЊЕ ИЗ СТАНА – ИЗНОС ОД 10.000 ДИНАРА;

5) У СПОРОВИМА О ОТКАЗУ УГОВОРА О ЗАКУПУ ПОСЛОВНИХ ПРОСТОРИЈА ИЛИ ПО ТУЖБИ ЗА ИСЕЉЕЊЕ ИЗ ПОСЛОВНИХ ПРОСТОРИЈА – ЈЕДНОГОДИШЊИ ИЗНОС ЗАКУПНИНЕ;

6) У СПОРОВИМА ЗБОГ СМЕТАЊА ДРЖАВИНЕ – ИЗНОС ОД 10.000 ДИНАРА;

7) У СПОРОВИМА РАДИ УТВРЂИВАЊА ИЛИ ОСПОРАВАЊА ОЧИНСТВА – ИЗНОС ОД 10.000 ДИНАРА;

8) У СПОРОВИМА РАДИ УТВРЂЕЊА ПУНОВАЖНОСТИ БРАКА, ПОНИШТЕЊА ИЛИ РАЗВОДА БРАКА – ИЗНОС ОД 20.000 ДИНАРА;

9) У СПОРОВИМА О СТВАРНИМ И ЛИЧНИМ СЛУЖБЕНОСТИМА И О ДОЖИВОТНОМ ИЗДРЖАВАЊУ – ИЗНОС ОД 20.000 ДИНАРА;

10) У СПОРОВИМА О УТВРЂИВАЊУ РЕДА ПРВЕНСТВА ПОТРАЖИВАЊА У ИЗВРШНОМ ПОСТУПКУ – ВИСИНА ПОТРАЖИВАЊА, А НАЈВИШЕ 10.000 ДИНАРА.

АКО СЕ ЗАЈЕДНО СА БРАКОРАЗВОДНИМ СПОРОМ ИЛИ СПОРОМ РАДИ УТВРЂИВАЊА ОЧИНСТВА РАСПРАВЉА И ЗАХТЕВ ЗА ИЗДРЖАВАЊЕ ДЕТЕТА ИЛИ БРАЧНОГ ДРУГА, НАПЛАЋУЈЕ СЕ САМО ЈЕДНА ТАКСА, И ТО ПРЕМА ВРЕДНОСТИ

ПРЕМА КОЈОЈ СЕ НАПЛАЋУЈЕ ТАКСА ЗА БРАКОРАЗВОДНИ СПОР, ОДНОСНО ЗА СПОР ЗА УТВРЂИВАЊЕ ОЧИНСТВА.

АКО СЕ У НЕКОМ ОД ПОСТУПАКА ТРАЖИ ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ДОКАЗА ПРЕ ПОКРЕТАЊА ПАРНИЧНОГ ПОСТУПКА КАО ВРЕДНОСТ МЕРОДАВНА ЗА НАПЛАТУ ТАКСЕ УЗИМА СЕ ИЗНОС ОД 10.000 ДИНАРА.

Члан 28.

Ако се по одредбама чл. 21. до 27. овог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 15.000 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора, ОДНОСНО ИЗНОС ОД 30.000 ДИНАРА У ПРИВРЕДНИМ СПОРОВИМА.

Члан 31.

Кад поверилац не назначи вредност меродавну за наплату таксе, нити се она може утврдити на основу члана 30. овог закона, као вредност узима се износ од ~~7.500 динара~~ 10.000 ДИНАРА.

Члан 33.

У управним споровима плаћа се такса према вредности предмета спора, ако је предмет спора процењив.

Вредност процењивог спора утврђује се сходно одредбама чл. 21. до 28. овог закона.

Ако предмет спора није процењив, као вредност се узима износ од ~~3.000 динара~~ 15.000 ДИНАРА.

Члан 35.

Када је у ванпарничном поступку, ~~у земљишнокрњижном поступку~~, у стечајном поступку и у поступку реорганизације за плаћање таксе меродавна вредност захтева, за њено утврђивање ће се сходно примењивати одредбе чл. 21. до 28. овог закона, ако у Таксеној тарифи није другачије одређено.

Члан 36.

~~Првобитно утврђена вредност остаје као основ за плаћање таксе, без обзира да ли се та вредност променила у току поступка.~~

Ако се у смислу члана 29. овог закона утврди нова вредност, као основ за плаћање таксе узима се та нова вредност и то од дана када се решење суда о томе саопшти странкама.

Када се вредност промени због преиначења захтева или због тога што је захтев делимично решен, као вредност за плаћање таксе узима се промењена вредност и то за све поднеске и радње учињене после такве промене.

Ако је изјаву о промени вредности странка дала у поднеску и такса за тај поднесак плаћа се по промењеној вредности.

Ако се правним леком, односно приговором против решења о извршењу одлука побије само у једном делу, за плаћање таксе за правни лек, односно приговор, узима се вредност само побијаног дела.

Ако правни лек, улажу обе странке, такса за правни лек одређује се посебно за сваку странку према вредности оног дела одлуке који се правним леком побија.

У статусним споровима, у споровима за утврђивање и у споровима у којима се тужбени захтев не односи на новчани износ, за плаћање таксе за правни лек, меродавна је вредност према којој је плаћена такса за тужбу.

За правни лек који се улаже само против одлуке о трошковима поступка или одлуке о споредним тражењима, такса се плаћа само према износу трошкова поступка или износа споредних тражења.

Члан 37.

Ако странка присуствује судској радњи за коју је дужна да плати таксу, а не плати је одмах, суд ће је упозорити да је дужна да таксу плати у року од осам дана и упозориће је на последице неплаћања таксе (члан 40). На судском спису ће се назначити да је извршено ово упозорење.

На начин из става 1. овог члана поступиће се и када странка предаје непосредно суду поднесак који није таксиран или је недовољно таксиран, а на поднеску и на судском спису ће се назначити да је странка упозорена на последице неплаћања таксе у року.

Ако странка не присуствује судској радњи за коју је дужна да плати таксу, суд ће јој послати налог да плати таксу коју дугује у року од осам дана од дана доставе налога и упозориће је на последице неплаћања таксе у року.

За поднесак примљен преко поште, а за који такса није плаћена или је плаћена недовољно, суд ће подносиоцу послати опомену да плати таксу у року од осам дана од дана доставе опомене и упозориће је на последице неплаћања таксе у року.

Уколико странка у поступку има пуномоћника, налог, односно опомена за плаћање таксе из ст. 2, 3. и 4. овог члана доставиће се њеном пуномоћнику.

ЧЛАН 37.

СУД ДОСТАВЉА СТРАНЦИ НАЛОГ ЗА ПЛАЋАЊЕ СУДСКЕ ТАКСЕ ПО НАСТАНКУ ТАКСЕНЕ ОБАВЕЗЕ.

НАЛОГ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА САДРЖИ РОК ЗА ПЛАЋАЊЕ ТАКСЕ, ИЗНОС ТАКСЕНЕ ОБАВЕЗЕ, ПОДАТКЕ О РАЧУНУ ЗА УПЛАТУ ТАКСЕ И ПОУКУ О ПОСЛЕДИЦАМА НЕПЛАЋАЊА ТАКСЕ У РОКУ, КАО И ОБАВЕШТЕЊЕ О ДУЖНОСТИ ДОСТАВЉАЊА ДОКАЗА О ИЗВРШЕНОЈ УПЛАТИ ТАКСЕ.

АКО СТРАНКА У ПОСТУПКУ ИМА ПУНОМОЋНИКА, НАЛОГ ЗА ПЛАЋАЊЕ ТАКСЕ ДОСТАВИЋЕ СЕ ЊЕНОМ ПУНОМОЋНИКУ.

Члан 38.

Ако укупан износ такса које је таксени обвезник дужан да плати премашује 1/3 његових месечних примања, суд може, на захтев таксног обвезника, решењем одредити да таксену обавезу измири у ратама и то највише у ~~три месечне рате~~ ШЕСТ МЕСЕЧНИХ РАТА.

Члан 39.

Када је таксу дужно да плати лице које има пребивалиште или боравиште у иностранству, без обзира да ли је држављанин Републике Србије или страни држављанин, или ако је таксу дужно да плати правно лице које има седиште у иностранству, а таксу није платило у тренутку настанка таксене обавезе, суд ће водити попис неплаћених такса и по

~~завршетку поступка издаће налог за плаћање таксе у смислу члана 37. став 3. овог закона, е тим да рок за плаћање таксе не може бити краћи од 30 ни дужи од 90 дана.~~

ЧЛАН 39.

АКО ПОСТУПАК НИЈЕ ОКОНЧАН ДО ЗАКЉУЧЕЊА ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ ПОСРЕДОВАЊЕМ, СУДСКИМ ПОРАВЊАЊЕМ, ПРИЗНАЊЕМ ТУЖБЕНОГ ЗАХТЕВА ИЛИ ОДРИЦАЊЕМ ОД ТУЖБЕНОГ ЗАХТЕВА, ТУЖИЛАЦ ЈЕ ДУЖАН ДА ПЛАТИ ТАКСУ ЗА ТУЖБУ, А ТУЖЕНИ ТАКСУ ЗА ПРОТИВТУЖБУ КОЈА ЈЕ ПОДНЕТА ДО ЗАКЉУЧЕЊА ПРИПРЕМНОГ РОЧИШТА, ОДНОСНО ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ЗАКЉУЧЕЊА ПРИПРЕМНОГ РОЧИШТА, ОДНОСНО ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ. ТАКСА ЗА ПРОТИВТУЖБУ КОЈА ЈЕ ПОДНЕТА ПОСЛЕ ЗАКЉУЧЕЊА ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ ПЛАЋА СЕ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ПРОТИВТУЖБЕ.

ТАКСА ЗА ОДГОВОР НА ТУЖБУ ПЛАЋА СЕ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ПРАВОСНАЖНЕ ОДЛУКЕ.

ТАКСЕ ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА И ПРЕДЛОГ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ДОКАЗА КОЈИ СУ ПОДНЕТИ ДО ЗАКЉУЧЕЊА ПРИПРЕМНОГ РОЧИШТА, ОДНОСНО ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ ПЛАЋАЈУ СЕ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ЗАКЉУЧЕЊА ПРИПРЕМНОГ РОЧИШТА, ОДНОСНО ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ. ТАКСЕ ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА И ПРЕДЛОГ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ДОКАЗА КОЈИ СУ ПОДНЕТИ ПОСЛЕ ЗАКЉУЧЕЊА ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ ПЛАЋАЈУ СЕ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ПРЕДЛОГА.

ТАКСА ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ВРАЋАЊЕ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ ПЛАЋА СЕ У РОКУ ОД ТРИ ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ПРЕДЛОГА ЗА ВРАЋАЊЕ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ.

ТАКСА ЗА ЖАЛБУ, ОДГОВОР НА ЖАЛБУ, РЕВИЗИЈУ, ОДГОВОР НА РЕВИЗИЈУ ИЛИ ПРЕДЛОГ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА ПЛАЋА СЕ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ЖАЛБЕ, ОДГОВОРА НА ЖАЛБУ, РЕВИЗИЈЕ, ОДГОВОРА НА РЕВИЗИЈУ ИЛИ ПРЕДЛОГА ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА.

ТАКСА ЗА ПРЕСУДУ, РЕШЕЊЕ ИЛИ СУДСКО ПОРАВЊАЊЕ ПЛАЋА СЕ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ПРЕСУДЕ, ОДНОСНО РЕШЕЊА ИЛИ ЗАКЉУЧЕЊА СУДСКОГ ПОРАВЊАЊА.

ТАКСА СЕ НЕ ПЛАЋА ЗА ПРЕСУДУ НА ОСНОВУ ПРИЗНАЊА, ПРЕСУДУ НА ОСНОВУ ОДРИЦАЊА, РЕШЕЊЕ ИЛИ СУДСКО ПОРАВЊАЊЕ КОЈИ СУ ДОНЕТИ, ОДНОСНО КОЈЕ ЈЕ ЗАКЉУЧЕНО НАЈКАСНИЈЕ НА ДАН ЗАКЉУЧЕЊА ПРВОГ РОЧИШТА ЗА ГЛАВНУ РАСПРАВУ.

Члан 40.

~~Ако физичко лице, као таксени обвезник, не плати таксеу у року одређеном у члану 37. овог закона, суд у наредних пет дана доноси решење о извршењу у коме обавезује таксеног обвезника да у року од пет дана од дана пријема решења плати дуговану таксеу и казнену таксеу од 50% од висине таксе и у коме не одређује средство и предмет извршења, и решење о извршењу доставља извршитељу, а у спису забележава да је решење достављено~~

извршитељу. Уз решење о извршењу суд прилаже и доказ о томе да је таксеном обвезнику достављен налог, односно опомена о плаћању таксе. Извршитељ доставља решење о извршењу таксеном обвезнику.

Редовни правни лек против решења о извршењу, који може да се изјави у року од осам дана од дана достављања решења, не одлаже извршење решења.

Поступак извршења спроводи се према закону којим се уређује извршење и обезбеђење.

Извршитеља који спроводи извршење одређује председник суда, тако што решење о извршењу доставља извршитељу чије се седиште налази на подручју суда који је донео решење о извршењу, а ако више извршитеља има седиште на подручју тог суда, решења о извршењу достављају се равномерно, према редоследу по коме су извршитељи уписани у Именик извршитеља и заменика извршитеља.

Казнена такса из става 1. овог члана не може бити мања од двоструког износа најниже таксе прописане Таксеном тарифом.

Од средстава остварених наплатом таксе извршитељ на име награде задржава за себе 10% наплаћене вредности таксе и казнене таксе, остатак уплаћује на рачун прописан за наплату судских такси, а трошкове извршења наплаћује од таксеног обвезника.

Суд не плаћа предујам извршитељу.

ЧЛАН 40.

АКО ФИЗИЧКО ЛИЦЕ, КАО ТАКСЕНИ ОБВЕЗНИК, НЕ ПЛАТИ ТАКСУ У РОКУ ОДРЕЂЕНОМ У ЧЛАНУ 37. ОВОГ ЗАКОНА, СУД У НАРЕДНИХ ПЕТ ДАНА ДОНОСИ РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ У КОМЕ ОБАВЕЗУЈЕ ТАКСЕНОГ ОБВЕЗНИКА ДА У РОКУ ОД ПЕТ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА РЕШЕЊА ПЛАТИ ДУГОВАНУ ТАКСУ И КАЗНЕНУ ТАКСУ ОД 50% ОД ВИСИНЕ ТАКСЕ И У КОМЕ НЕ ОДРЕЂУЈЕ СРЕДСТВО И ПРЕДМЕТ ИЗВРШЕЊА, И РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ ДОСТАВЉА ЈАВНОМ ИЗВРШИТЕЉУ, А У СПИСУ ЗАБЕЛЕЖАВА ДА ЈЕ РЕШЕЊЕ ДОСТАВЉЕНО ЈАВНОМ ИЗВРШИТЕЉУ. УЗ РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ СУД ПРИЛАЖЕ И ДОКАЗ О ТОМЕ ДА ЈЕ ТАКСЕНОМ ОБВЕЗНИКУ ДОСТАВЉЕН НАЛОГ. ЈАВНИ ИЗВРШИТЕЉ ДОСТАВЉА РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ ТАКСЕНОМ ОБВЕЗНИКУ.

РЕДОВНИ ПРАВНИ ЛЕК ПРОТИВ РЕШЕЊА О ИЗВРШЕЊУ, КОЈИ МОЖЕ ДА СЕ ИЗЈАВИ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА РЕШЕЊА, НЕ ОДЛАЖЕ ИЗВРШЕЊЕ РЕШЕЊА.

ПОСТУПАК ИЗВРШЕЊА СПРОВОДИ СЕ ПРЕМА ЗАКОНУ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ИЗВРШЕЊЕ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ.

ЈАВНОГ ИЗВРШИТЕЉА КОЈИ СПРОВОДИ ИЗВРШЕЊЕ ОДРЕЂУЈЕ ПРЕДСЕДНИК СУДА, ТАКО ШТО РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ ДОСТАВЉА ЈАВНОМ ИЗВРШИТЕЉУ ЧИЈЕ СЕ СЕДИШТЕ НАЛАЗИ НА ПОДРУЧЈУ СУДА КОЈИ ЈЕ ДОНЕО РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ, А АКО ВИШЕ ЈАВНИХ ИЗВРШИТЕЉА ИМА СЕДИШТЕ НА ПОДРУЧЈУ ТОГ СУДА, РЕШЕЊА О ИЗВРШЕЊУ ДОСТАВЉАЈУ СЕ РАВНОМЕРНО, ПРЕМА РЕДОСЛЕДУ ПО КОМЕ СУ ЈАВНИ ИЗВРШИТЕЉИ УПИСАНИ У ИМЕНИК ЈАВНИХ ИЗВРШИТЕЉА И ЗАМЕНИКА ЈАВНИХ ИЗВРШИТЕЉА.

ОД СРЕДСТАВА ОСТВАРЕНИХ НАПЛАТОМ ТАКСЕ ЈАВНИ ИЗВРШИТЕЉ НА ИМЕ НАГРАДЕ ЗАДРЖАВА ЗА СЕБЕ 10% НАПЛАЋЕНЕ ВРЕДНОСТИ ТАКСЕ И КАЗНЕНЕ ТАКСЕ, ОСТАТАК УПЛАЋУЈЕ НА РАЧУН ПРОПИСАН ЗА НАПЛАТУ

СУДСКИХ ТАКСИ, А ТРОШКОВЕ ИЗВРШЕЊА НАПЛАЋУЈЕ ОД ТАКСЕНОГ ОБВЕЗНИКА.

СУД НЕ ПЛАЋА ПРЕДУЈАМ ЈАВНОМ ИЗВРШИТЕЉУ.

Члан 41.

Кад је таксени обвезник привредно друштво или друго правно лице, ДРУГО ПРАВНО ЛИЦЕ ИЛИ ПРЕДУЗЕТНИК суд ће решењем утврдити износ неплаћене таксе и износ казнене таксе и решење ће ради извршења доставити банци код које се води рачун таксеног обвезника, односно организацији за принудну наплату.

Против решења из става 1. овог члана привредно друштво или друго правно лице, ДРУГО ПРАВНО ЛИЦЕ ИЛИ ПРЕДУЗЕТНИК може изјавити жалбу у року од осам дана од дана достављања решења. Жалба не задржава наплату таксе.

Није дозвољена жалба ако је решење из става 1. овог члана донео Врховни касациони суд.

Члан 42.

Ако износ неплаћене таксе у једном предмету, по извршењу свих радњи, односно по правоснажности предмета не прелази износ најниже таксе која се плаћа за тужбу у парничном поступку, суд неће покретати поступак за принудну наплату таксе.

Члан 46.

Ако у поступку у управним споровима управни акт по тужби буде поништен или ако у истом поступку одлука првостепеног суда по жалби буде преиначена или укинута, или ако се дозволи обнова поступка, такса за тужбу, односно жалбу ће се вратити странци на њен захтев, а у случају преиначења, на захтев странке ће се вратити и остале таксе плаћене у том спору.

Захтев за повраћај таксе подноси се у року од 90 дана од дана достављања одлуке из става 1. овог члана.

У случају повраћаја таксе из става 1. овог члана, примењиваће се одредбе чл. 43. и 44. овог закона.

Члан 51.

Наплаћене таксе приход су буџета Републике Србије.

Од наплаћених такси 40% расподељује се за текуће расходе судова, осим за расходе за судско особље и особље у јавном тужилаштву, а 20 % за побољшање материјалног положаја запослених у судовима и јавним тужилаштвима који су судско особље и особље у јавном тужилаштву, друге расходе, као и инвестиције у складу са законом.

Члан 51.

НАПЛАЋЕНЕ ТАКСЕ ПРИХОД СУ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ОД НАПЛАЋЕНИХ ТАКСИ 40% РАСПОДЕЉУЈЕ СЕ ЗА ТЕКУЋЕ РАСХОДЕ СУДОВА, ОСИМ ЗА РАСХОДЕ ЗА СУДСКО ОСОБЉЕ И ОСОБЉЕ У ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ, А 30% ЗА ПОБОЉШАЊЕ МАТЕРИЈАЛНОГ ПОЛОЖАЈА ЗАПОСЛЕНИХ У СУДОВИМА И ЈАВНИМ ТУЖИЛАШТВИМА КОЈИ СУ СУДСКО ОСОБЉЕ И ОСОБЉЕ У ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ И ЗАПОСЛЕНИХ У ЗАВОДИМА ЗА ИЗВРШЕЊЕ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА БЕЗ БЕНЕФИЦИРАНОГ РАДНОГ СТАЖА СА

СРЕДЊОМ СТРУЧНОМ СПРЕМОМ, ДРУГЕ РАСХОДЕ, КАО И ИНВЕСТИЦИЈЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

ТАКСЕНА ТАРИФА

І ПАРНИЧНИ И ИЗВРШНИ ПОСТУПАК

1. Поднесци

Тарифни број 1.

(1) За тужбу и противтужбу поднету пред судом опште надлежности плаћа се према вредности предмета спора:

- до 10.000 динара вредности — 1.900 динара;
- преко 10.000 до 100.000 динара вредности — 1.900 динара увећано за 4% од вредности предмета спора;
- преко 100.000 до 500.000 динара вредности — 9.800 динара увећано за 2% од вредности предмета спора;
- преко 500.000 до 1.000.000 динара вредности — 29.300 динара увећано за 1% од вредности предмета спора;
- преко 1.000.000 динара вредности — 48.800 динара увећано за 0,5% од вредности спора, а највише 97.500 динара.

(2) За тужбу и противтужбу поднету пред привредним судом плаћа се према вредности спора:

- до 10.000 динара вредности — 3.900 динара;
- од 10.000 до 100.000 динара вредности — 3.900 динара увећано за 6% од вредности предмета спора;
- од 100.000 до 1.000.000 динара вредности — 15.600 динара увећано за 2% од вредности предмета спора;
- од 1.000.000 до 10.000.000 динара вредности — 54.600 динара увећано за 1% од вредности предмета спора;
- преко 10.000.000 динара вредности — 249.600 динара увећано за 0,5% од вредности предмета спора а највише 390.000 динара.

(3) За предлог да се одреди извршење на основу извршне или веродостојне исправе, за предлог за обезбеђење, за приговор и жалбу поднете у поступку побијања решења о извршењу на основу извршне или веродостојне исправе или решења о обезбеђењу, за предлог за обезбеђење доказа, за одговор на тужбу и за одговор на жалбу или ревизију, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја. Ако је за спровођење извршења надлежан извршитељ, за предлог да се одреди извршење на основу извршне или веродостојне исправе или обезбеђење и за приговор и жалбу, плаћа се трећина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се трећина таксе из става (2) овог тарифног броја.

(4) За жалбу против пресуде или решења и за жалбу против решења у споровима због еметања поседа плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се такса из става (2) овог тарифног броја.

(5) За ревизију против пресуде или решења и за предлог за понављање поступка плаћа се двострука такса из става (1) овог тарифног броја, а ако се ревизијом, односно предлогом за понављање поступка добија одлука привредног суда — плаћа се двострука такса из става (2) овог тарифног броја.

(6) За предлог да се призна одлука страног суда и за жалбу против решења по предлогу плаћа се такса у износу од 1.900 динара пред судом опште надлежности, а у поступку пред привредним судом у износу од 19.500 динара.

(7) За жалбу против решења којим се одбија или одбацује предлог за повраћај у пређашње стање плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја, али не више од 1.900 динара, односно не више од 19.500 динара у поступку пред привредним судом.

(8) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се такса као пред судом опште надлежности.

Напомена:

1. Кад брачни другови споразумно траже развод брака плаћа се једна такса за тужбу.

2. За тужбу у којој је стављен предлог за издавање платног налога плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

3. Ако је поднесак примљен на записник код суда, укључујући и поднеске који су примљени на записник у току расправе, плаћа се такса предвиђена за односни поднесак; неће се наплаћивати посебна такса за преписивање из тарифног броја 33, ако је записник требало сачинити у више примерака.

4. Кад је већ у тужби стављен предлог за одређивање привремене мере обезбеђења плаћа се поред таксе за тужбу и такса за предлог, изузев ако је предложено одређивање привремене мере обезбеђења у споровима за развод брака или у споровима за издржавање деце.

5. За предлог да се одреди извршење или обезбеђење плаћа се једна такса и када се предлаже више средстава извршења, односно обезбеђења, без обзира да ли истовремено или накнадно.

6. Ако је у ком од поднесака наведених у овом тарифном броју стављен захтев за упис у земљишне или друге јавне књиге о непокретностима поступиће се по напомени 3 уз тарифни број 14.

7. За жалбу против решења првостепеног суда плаћа се такса само онда ако се жалбом добија решење које подлеже плаћању таксе по тарифном броју 2.

8. (Брисана)

9. Отказ пословне просторије сматра се тужбом у погледу наплате таксе и за тај отказ плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

10. У споровима из радног односа, као и у споровима које запослени покрену против стечајног или ликвидационог дужника, запослени или бивши запослени плаћа таксу по овом тарифном броју само ако се захтев односи на новчано потраживање.

11. За поднеске који нису наведени у овом тарифном броју, као и за предлоге уз поднеске, не плаћа се такса.

2. Одлуке

Тарифни број 2.

(1) За првостепену пресуду и за решење у споровима због сметања поседа плаћа се према вредности предмета спора такса из става (1) тарифног броја 1, а у поступку пред привредним судом плаћа се такса из става (2) тарифног броја 1.

(2) За пресуду због пропуштања и за пресуду на основу признања, односно одрицања, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(3) За решење о одбацивању тужбе плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, али не више од 9.800 динара, односно не више од 19.500 динара у поступку пред привредним судом.

(4) За решење о издавању платног налога плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(5) За решење донето по предлогу за обезбеђење и за решење донето по приговору против решења које је донето по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а за решење о извршењу које је донето на основу иностраних извршних исправа плаћа се пуна такса из става (1) овог тарифног броја. Ако је за спровођење извршења надлежан извршитељ, за решење донето по предлогу за обезбеђење и за решење донето по приговору против решења које је донето по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе плаћа се трећина таксе из става (1) овог тарифног броја, а за решење о извршењу које је донето на основу иностраних извршних исправа плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(6) За решење којим се усваја, одбија или одбацује предлог за повраћај у пређашње стање плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, али не више од 1.900 динара, односно не више од 19.500 динара у поступку пред привредним судом.

(7) За решење о предлогу за признање и извршење одлуке иностраног суда или арбитраже плаћа се такса од 1.900 динара пред судом опште надлежности, а у поступку пред привредним судом плаћа се 19.500 динара.

(8) За решење о трошковима поступка, кад се о њима одвојено одлучује, плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

(9) *(Брисан)*

(10) За одлуке другостепеног суда по жалбама на првостепене одлуке наведене у ст. (1)–(8) овог тарифног броја плаћа се такса као за првостепену одлуку, изузев ако се одлуком другостепеног суда жалба одбацује или ако се првостепена одлука укида, у ком случају се не плаћа такса.

(11) За одлуку суда по ванредним правним средствима плаћа се трострука такса из овог тарифног броја, изузев ако је том одлуком одбачено ванредно правно средство или ако је одлука суда нижег степена укинута, у ком случају се такса не плаћа.

(12) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се такса као пред судом опште надлежности.

Напомена:

1. Обавеза плаћања таксе за првостепену одлуку не зависи од тога да ли је одлука постала правоснажна.

2. За одлуке које нису наведене у овом тарифном броју не плаћа се такса.

3. Ако виши суд укине одлуку и предмет упути на ново расправљање, плаћена такса за укинуту одлуку урачунава се у таксу за нову одлуку или за поравнање. Исто тако,

~~урачунаће се такса плаћена за првостепену одлуку која је укинута поводом усвајања предлога за повраћај у пређашње стање или предлога за понављање поступка у таксу за нову одлуку која буде донета после повраћаја у пређашње стање, односно понављања поступка. У случају урачунавања, ако је такса плаћена за прву одлуку већа од таксе коју треба платити за другу одлуку или за поравнање неће се враћати разлика између ових такса.~~

4. За допунску пресуду или решење неће се плаћати такса ако је за одлуку која је допуњена плаћена такса према пуној вредности спора. Такође се неће плаћати такса за доношење одлуке којом се врши накнадна исправка раније донете одлуке.

5. Ако је у току парнице донета међупресуда, плаћа се такса на пуни износ вредности предмета спора. У таквом случају неће се плаћати такса за коначну одлуку која буде донета после међупресуде.

6. Ако је у току парнице донета делимична пресуда, плаћа се такса према вредности захтева о коме је одлучено. За коначну одлуку плаћа се такса према вредности остатка спорног предмета који није обухваћен делимичном пресудом.

7. Такса за платни налог урачунава се у таксу за одлуку суда која буде донета поводом приговора против платног налога и у таксу за поравнање, сразмерно вредности приговореног дела.

~~Ако је такса за одлуку донета поводом приговора против платног налога већа од таксе плаћене за одлуку по предлогу за издавање платног налога, односно налога за исељење из пословних просторија, наплатиће се разлика, а ако је мања, разлика се неће враћати.~~

8. Такса за одлуку по предлогу за обезбеђење, као и такса за одлуку поводом тужбе у којој је стављен предлог за издавање платног налога, плаћа се приликом подношења предлога, односно тужбе.

9. За решење о обезбеђењу, плаћа се једна такса, без обзира да ли је одлучено о више средстава извршења, односно обезбеђења и без обзира да ли истовремено или накнадно.

10. За првостепену пресуду која је донета у вези са противтужбом плаћа се такса као да је о противтужби посебно расправљано.

11. Ако је више парница спојено ради заједничког расправљања, такса за пресуду плаћа се посебно за сваку парницу, као да не постоји спајање више парница.

12. У споровима из радног односа, као и у споровима које запослени покрену против стечајног или ликвидационог дужника, запослени или бивши запослени плаћа таксу по овом тарифном броју само ако се захтев односио на новчано потраживање.

3. Поравнања

Тарифни број 3.

(1) За судско поравнање у току првостепеног поступка плаћа се, према вредности на коју су се странке поравнале, половина таксе из става (1) тарифног броја 1, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) тарифног броја 1.

(2) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се такса као пред судом опште надлежности.

II ВАНПАРНИЧНИ ПОСТУПАК

A. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Тарифни број 4.

(1) ~~За предлог да се покрене поступак у ванпарничним стварима које нису обухваћене посебним одредбама којим се прописује плаћање такси у појединим врстама ванпарничног поступка плаћа се такса у износу од 390 динара.~~

(2) ~~За жалбу против одлуке првостепеног суда, плаћа се такса у износу од 390 динара.~~

Напомена:

1. ~~У свим ванпарничним поступцима сходно се примењују одредбе из напомене бр. 6. и 11. уз тарифни број 1.~~

Тарифни број 5.

~~За коначну одлуку првостепеног суда у ванпарничним стварима из тарифног броја 4. плаћа се такса у износу од 390 динара.~~

Напомена:

1. ~~У свим ванпарничним стварима примењиваће се сходно одредбе из напомене бр. 1, 2. и 3. уз тарифни број 2.~~

2. ~~Ако се одлука односи на лице нестало у рату, не плаћа се такса за одлуку суда, као ни такса из тарифног броја 4.~~

Тарифни број 6.

~~За судека поравнања у свим ванпарничним стварима, плаћа се такса предвиђена у тарифном броју 3, али она не може бити већа него што је прописано за одлуку у тарифном броју 5.~~

Б. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ ЗА ПОЈЕДИНЕ ВРСТЕ ВАНПАРНИЧНОГ ПОСТУПКА

1. Поступак за расправљање заоставштине

Тарифни број 7.

~~За расправљање заоставштине у првостепеном поступку плаћа се паушална такса у износу од 1.000 до 75.000 динара.~~

Напомена:

1. ~~Паушална такса плаћа се само ако је оставински поступак завршен доношењем решења о наслеђивању.~~

2. ~~Паушална такса плаћа се када решење о наслеђивању постане правоснажно, односно у року од 15 дана од дана доставе налога за плаћање таксе по члану 37. став 3. овог закона.~~

3. ~~Суд утврђује вредност меродавну за одмеравање паушалне таксе по слободној оцени, на основу изјава наследника и података које су поднели.~~

4. ~~Паушалну таксу плаћају наследници у сразмери наслеђених делова.~~

5. ~~(Брисана)~~

6. Плаћа се такса као за поравнање (тарифни број 6) уместо посебне таксе за деобу, ако наследници споразумно предложе деобу и споразум о деоби буде унет у решење о наслеђивању.

7. За предлог да се спроведе расправа заоставштине и за друге поднеске у току оставинског поступка, не плаћа се такса.

Тарифни број 8.

За жалбу против решења о наслеђу или о испоруци плаћа се такса из тарифног броја 7.

2. Поступак састављања и чувања тестаментa

Тарифни број 9.

(1) За састављање судског тестаментa и међународног тестаментa, као и за чување или опозив тестаментa у суду, плаћа се по 980 динара.

(2) *(Брисан)*

Напомена:

1. Такса из става 1. овог тарифног броја плаћа се без обзира да ли је тестамент састављен, односно опозван у судској згради или ван ње.

2. За чување тестаментa плаћа се такса без обзира где је тестамент сачињен. Ако се у истом тренутку стари тестамент замењује новим, неће се плаћати ни такса за враћање тестаментa.

3. Не плаћа се такса за чување исправа о усменом тестаменту, нити за давање изјаве сведока усменог тестаментa о завештаваочевој последњој вољи.

4. Не плаћа се такса за опозивање, ако се доцнијим тестаментом опозива ранији и уједно саставља нови тестамент.

5. Не плаћа се такса за предлог да се предузму радње из овог тарифног броја.

3. Поступак за деобу

Тарифни број 10.

За предлог да се спроведе деоба заједничке ствари или имовине, за одлуку по предлогу за деобу, за жалбу против одлуке по предлогу, плаћа се по 1.900 динара.

Напомена:

За деобу у оставинском поступку не плаћа се такса из овог тарифног броја, под условом наведеним у напомени под бројем 6 уз тарифни број 7.

4. Поступак за уређење међа (граница)

Тарифни број 11.

За предлог за уређење међа, за одлуку по предлогу, за жалбу против одлуке по предлогу, плаћа се по 1.900 динара.

5. Поступак за судски поништај исправа (амортизација)

Тарифни број 12.

(1) За предлог да се спроведе поступак за поништај исправе и за жалбу против одлуке о предлогу плаћа се по 980 динара.

(2) За одлуку по предлогу плаћа се такса према вредности исправе и то:

— до 5.000 динара вредности — 980 динара;

— преко 5.000 до 20.000 динара вредности — 980 динара увећано за 4% вредности исправе;

— преко 20.000 до 50.000 динара вредности — 2.500 динара увећано за 2% вредности исправе;

— преко 50.000 динара вредности — 4.500 динара увећано за 1% вредности исправе, а највише 9.800 динара.

(3) Ако на исправи није означена вредност, плаћа се 980 динара.

Напомена:

Вредност исправе одређује се према њеној номиналној вредности.

6. Поступак овере потписа, рукописа, преписа и превода**Тарифни број 13.**

(1) За молбу, усмену или писмену, којом се тражи оверавање потписа, рукописа или преписа, плаћа се 70 динара.

(2) Плаћа се 160 динара за:

1. оверу потписа, односно рукописа,

2. оверу потписа судског преводиоца на преводима ради њихове употребе у земљи,

3. оверу рукописа, за сваки лист рукописа формата А4,

4. оверу преписа или фотокопије, за сваки лист формата А4.

(3) Плаћа се 490 динара за:

1. оверу потписа судског преводиоца на преводима ради њихове употребе у иностранству,

2. оверу потписа на пуномоћју.

(4) 1. За молбу, усмену или писмену, којом се тражи овера потписа, преписа или рукописа за употребу у иностранству, плаћа се 190 динара,

— 2. За оверу потписа, преписа или рукописа за употребу у иностранству плаћа се 1.900 динара.

(5) За оверу потписа на уговорима, плаћа се и то:

1. За новозакључене уговоре чија је вредност:

— до 10.000 динара вредности — 980 динара;

— од 10.000 до 100.000 динара вредности — 980 динара увећано за 1% вредности уговора;

— преко 100.000 до 1.000.000 динара вредности — 2.900 динара увећано за 0,5% вредности уговора;

— преко 1.000.000 динара вредности — 12.600 динара увећано за 0,25% од вредности уговора, а највише 39.000 динара.

2. Ако је вредност уговора непроцењива, за оверу потписа плаћа се 1.900 динара.

3. За оверу продужења рока важења уговора, плаћа се 50% од таксе из тачке 1, односно 2. овог става.

4. За оверу потписа уговора о поклону, плаћа се 50% од таксе из тачке 1. односно 2. овог става.

Напомена:

1. Потписи на исправи коју издају правна лица сматрају се као један потпис, ако су прописима или правилима за потписивање овлашћена два или више лица.

2. За молбу којом се тражи овера потписа или отиска прста на исправи, плаћа се једна такса без обзира колико се потписа на исправи оверава.

3. Кад странка преда суду у току поступка прост пренис на коме радник суда својим потписом потврди да је видео изворник, за такву потврду плаћа се 50% из става (2) овог тарифног броја.

4. Таксу за оверу потписа, рукописа или преписа плаћа лице које тражи оверу. Пре него што такса буде плаћена, не сме се извршити овера.

5. У потврди о овери преписа треба означити са колико је таксе таксиран изворник исправе чији се пренис оверава.

6. Такса за оверу потписа, рукописа и преписа лепи се на самој молби којом је овера тражена, а у случају усмене молбе на самој исправи, односно примерку преписа који остаје код суда. На исти се начин поступа и у погледу лепљења таксе за саму молбу.

7. За оверу потписа и печата плаћа се једна такса.

8. Ако се једном молбом тражи овера потписа на више исправа или овера више рукописа или преписа, плаћа се такса за молбу онолико пута колико има исправа, односно преписа или рукописа.

9. Такса из става (4) тачка 1. овог тарифног броја плаћа се на вредност означену у уговору. Ако је вредност уговора процењива али није означена, за оверу потписа на уговору плаћа се двострука такса из става (4) тачка 2. овог тарифног броја.

10. Ако се оверава пренис исправе писане на страном језику, плаћа се двострука такса из става (2) овог тарифног броја.

11. За оверу потписа на пуномоћју из става (3) тачка 2. овог тарифног броја, и за оверу потписа на уговорима из става (4) овог тарифног броја плаћа се једна такса, без обзира да ли се оверава један или више потписа на пуномоћју, односно уговору и без обзира колико се примерака уговора оверава.

7. Поступак сачињавања правних послова који имају облик јавнобележничког записа

Тарифни број 13а

(1) За сачињавање правних послова који имају облик јавнобележничког записа плаћа се такса према вредности имовине која је предмет правног посла, и то:

- до 600.000 динара вредности – 9.000 динара;
- преко 600.000 до 2.500.000 динара вредности – 15.000 динара;
- преко 2.500.000 до 5.000.000 динара вредности – 21.000 динара;
- преко 5.000.000 до 7.000.000 динара вредности – 30.000 динара;
- преко 7.000.000 до 10.000.000 динара вредности – 36.000 динара;
- преко 10.000.000 до 14.000.000 динара вредности – 42.000 динара;
- преко 14.000.000 динара вредности – 42.000 динара увећано за 1.500 динара за сваких започетих 1.000.000 динара вредности, а највише до 600.000 динара.

(2) За сачињавање јавнобележничког записа уговора о поклону између родитеља, као поклонодавца и детета, као поклонопримца, када је предмет поклоне непокретност, плаћа се 50% од таксе из става 1. овог тарифног броја.

(3) Ако се правни посао у облику јавнобележничког записа сачињава за више странака, такса се увећава 1.500 динара за трећу и сваку наредну странку, али највише до 50% од таксе из става 1. овог тарифног броја.

Напомена:

1. За сачињавање правних послова који имају облик јавнобележничког записа када је предмет правног посла располагање непокретностима, деоба заједничке имовине супружника или ванбрачних партнера, уговора о имовинским односима између супружника или ванбрачних партнера, уступања или расподеле имовине за живота, обећање поклона или уговора о поклону за случај смрти и уговора о доживотном издржавању, као основ за одређивање таксе узима се укупна вредност имовине која је предмет правног посла.

2. За захтев којим се тражи сачињавање правног посла у облику јавнобележничког записа из овог тарифног броја не плаћа се посебна такса.

3. За оверу сачињеног јавнобележничког записа, као и за издавање отпранака и преписа ако се они издају непосредно по сачињавању јавнобележничког записа не плаћа се посебна такса.

4. За сачињавање предуговора, допуне или раскида постојећег уговора у облику јавнобележничког записа плаћа се 50% од таксе из овог тарифног броја.

5. Такеу из овог тарифног броја, ако има више странака, плаћају странке солидарно.

III ЗЕМЉИШНО – КЊИЖНИ ПОСТУПАК И ПОСТУПАК ЗА УПИС У ДРУГЕ ЈАВНЕ КЊИГЕ О НЕПОКРЕТНОСТИМА

A. ЗЕМЉИШНО – КЊИЖНИ ПОСТУПАК

1. Поднесци

Тарифни број 14.

(1) За поднеске којима се тражи упис у земљишну књигу или брисање укњижбе или предбележбе из земљишне књиге, плаћа се:

1. Ако вредност права које треба уписати или брисати износи:

– до 5.000 динара вредности – 390 динара;

– преко 5.000 до 20.000 динара вредности – 390 динара увећано за 1% вредности;

– преко 20.000 динара вредности – 780 динара увећано за 0,5% вредности, а највише 3.900 динара.

2. Ако вредност права које треба уписати или брисати није процењива, или ако се тражи упис или брисање само забележбе плаћа се 390 динара.

(2) За жалбу против одлуке из става (1) овог тарифног броја, плаћа се 390 динара.

Напомена:

1. Ако се једним поднеском тражи упис или брисање код више судова, плаћа се такса онолико пута колико има судова код којих упис или брисање треба извршити. Ово важи и кад, у случају заједничког заложног права, треба спровести упис у споредним улошцима код разних судова, без обзира што странке у свом поднеску изричито не траже те уписе.

2. Ако се једним поднеском тражи више уписа процењивих права, наплаћује се једна такса, према укупној вредности ових права. Али ако се једним поднеском тражи уједно упис процењивих и непроцењивих права, или још и упис једне или више забележби, такса за поднесак платиће се само према вредности процењивих права. За поднеске којима се тражи

упис само непроцењивих права и забележби, плаћа се само једна такса из става (1) тачка 2. овог тарифног броја.

3. Ако је захтев за упис стављен у поднеску из тарифног броја 1. неће се наплаћивати такса за поднесак из тарифног броја 14.

4. Не плаћа се такса из овог тарифног броја у стварима наведеним у напмени 8. тач. 3, 6, 7, 9, 10. и 13. тарифног броја 15.

5. За поднеске који нису означени у овом тарифном броју, као и за прилоге уз поднеске, не плаћа се такса.

2. Уписи

Тарифни број 15.

(1) За укњижбу или за предбележбу права својине, ако правни посао или основ стицања на основу кога се има извршити упис не подлежу порезу на пренос апсолутних права, плаћа се 1.900 динара, без обзира на вредност права које се уписује.

(2) За укњижбу или за предбележбу права својине, ако је основ стицања на основу кога се има извршити упис уговор о поклону, плаћа се 980 динара, без обзира на вредност права које се уписује.

(3) За укњижбу или за предбележбу других стварних права или њима једнаких права, плаћа се:

1. ако је предмет права процењив, 980 динара;

2. ако је предмет права непроцењив, 590 динара.

(4) За забележбу плаћа се:

1. за забележбу принудне управе и дозволу принудне продаје, ако за исту тражбину већ није уписано заложно право на непокретности која је предмет принудне управе или продаје, 980 динара. Тако плаћена такса урачунаће се у таксу коју треба платити за накнадни упис заложног права због исте тражбине, ако се такав упис затражи пре брисања ове забележбе;

2. за остале забележбе, 590 динара.

Напомена:

1. Таксу за упис дужно је да плати лице у чију се корист врши упис. Ако упис тражи лице чије се право ограничава, оштећује, укида или на другога преноси, и то лице јамчи за плаћање таксе солидарно са лицем у чију се корист врши упис.

2. Такса се плаћа и ако се упис врши по службеној дужности, ако се не ради о упису који је ослобођен таксе — напомена 8. уз овај тарифни број.

3. Ако се на основу једне молбе уписује више права у корист једног истог лица код истог суда, такса се плаћа по укупној вредности ових права у часу уписивања.

4. Кад се уписује тражбина, такса се одмерава према износу тражбине са свим споредним потраживањима (камата, доспели трошкови и др.) рачунајући камату од дана предаје молбе за упис, ако је назначен износ ових потраживања или проценат од главнице.

5. Такса за упис плаћа се и кад се упис врши у току парничног, ванпарничног или извршног поступка.

6. Ако се упис укњижбе или предбележбе, одлуком вишег суда у целини или делимично укине или измени, враћа се на захтев целокупна плаћена такса, односно њен еразмерни део.

7. Такса за упис по овом тарифном броју плаћа се уз таксу за поднесак и лежи се на самом поднеску.

Ако ова такса није плаћена уз поднесак којим се захтева упис, суд ће по извршеном упису поступити по члану 37. став 3. овог закона.

8. Не плаћа се такса за следеће уписе:

- 1) за упис оправдања предбележбе;
- 2) за потпуно или делимично брисање неког уписаног права;
- 3) за службене радње у поступку уређења, оснивања и исправљања земљишних књига, као и за усаглашавање земљишних књига са фактичким стањем. У овим поступцима ослобађање се односи на све поднеске, уложке и прилоге, молбе за издавање катастарских планова и поседовних листова, разна уверења и оверавање преписа.

Ово ослобађање важи и за поступак за обнављање уништених земљишних књига, ако се веродостојном исправом утврди да је упис раније био спроведен и да је, према томе, била плаћена такса за тај упис;

4) за поновни упис истог, макар делимично угашеног права, услед парничног или извршног поступка, у корист истог лица. Ако је вредност поново уписаног права већа, плаћа се на вишак вредности прописана такса;

5) за упис истог права, макар делимично и угашеног, на више непокретности које се воде по књигама једног суда или више судова, за пренос истог права с једне непокретности на другу непокретност истог сопственика; за ограничење или сужавање истог права на један део исте непокретности; за проширење истог права и на друге непокретности истог сопственика; за проширење заједничког јемства на поједина земљишна књижна тела, с тим што ово ослобађање важи само ако нису наступиле промене у погледу обима права или овлашћеног лица;

6) за упис права својине или права службености и плодоуживања по извршеној деоби, ако су деобничари били уписани као сувласници тих права, с тим да ово ослобађање важи и у случају деобе породичних (кућних) задруга на задругаре, ако је задруга била уписана као власник у земљишним књигама;

7) за упис на основу решења о наслеђивању;

8) за упис заложног права на непокретности јемца, ако је то право већ уписано и на непокретности главног дужника и ако је за тај упис плаћена такса;

9) за исправку грешке у упису, при чему ако је грешка настала кривицом титулара права, плаћа се такса за поднесак којим се тражи исправка уписа (тар. бр. 14. став 1);

10) за све уписе у корист Републике Србије;

11) за забележбу привремене управе одређене у току поступка принудне јавне продаје, као и за забележбу принудне управе одређене уместо принудне јавне продаје;

12) за накнадни упис суевојине брачног друга на основу судске одлуке ако је један од брачних другова уписан као власник у земљишним књигама, као и за упис којим се означава идеални део сваког брачног друга на непокретностима које су у њиховој суевојини;

13) за све уписе у земљишне књиге у корист грађана у вези са разменом земљишта у циљу арондације и комасације, као и на основу прописа о експропријацији и прописа о враћању земље у складу са законом којим се уређују начин и услови признавања права и враћању земљишта које је пренето у друштвену својину по основу ПЗФ и конфискације због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа;

14) за упис заложног права за обезбеђење кредита код откупа друштвеног стана од стране носиоца станарског права, или код куповине стана, преко стамбене задруге или код изградње или адаптације стамбеног простора.

9. Ослобађање из тач. 4, 5. и 6. напомене бр. 8. важи само ако је такса за први упис плаћена.

3. *Изазивачки поступак*

Тарифни број 16.

За решење поводом приговора повериоца против отцепљења дела непокретности или размене земљишта у изазивачком поступку, по правилима о земљишно књижним деобама, отписима и приписима, плаћа се 590 динара.

Напомена:

Такеу из овог тарифног броја плаћа странка која је покренула поступак за бестеретни отпис дела земљишно књижног тела.

Б. УПИС У ИНТАБУЛАЦИОНЕ, ЗАСТАВНЕ, ТАПИЈСКЕ И ДРУГЕ ЈАВНЕ КЊИГЕ О НЕПОКРЕТНОСТИМА

1. *Упис у тапијске књиге*

Тарифни број 17.

(1) За поднесак којим се тражи пренос тапије, плаћа се такса из става (1) тарифног броја 19.

(2) За жалбу против одлуке суда по предмету из става (1) овог тарифног броја, плаћа се 590 динара.

Тарифни број 18.

(1) За упис потврђене тапије у књигу тапија, као и за упис права својине путем преноса тапије на истог или новог сопственика, ако правни посао или основ стицања на основу кога се има извршити упис не подлеже порезу на пренос апсолутних права, плаћа се 1.900 динара, без обзира на вредност права.

(2) За упис из става (1) овог тарифног броја, ако је основ стицања на основу кога се има извршити упис уговор о поклону, плаћа се 980 динара, без обзира на вредност права.

(3) За упис стицања других стварних права плаћа се:

1. ако је предмет права процењив, 980 динара,

2. ако је предмет права непроцењив, 590 динара.

(4) За остале уписе у тапијске књиге, плаћа се 590 динара.

Напомена:

1. Кад сопственик непокретности која је већ уписана у књигу тапија захтева од суда да се један део непокретности издвоји и да му се за издвојени део изда посебна тапија, поред таксе за поднесак плаћа се и такса из става 4. овог тарифног броја. Али ако суд купцу издаје нову тапију а стару (изворну) умањује за продати део, плаћа се такса и за поднесак из става (1) тарифног броја 17. и такса за упис преноса из става (1) овог тарифног броја.

2. Не плаћа се такса:

1) ~~за радњу у поступку око издавања тапија у крајевима где нема земљишних књига и у том поступку ослобађање се односи на све поднеске, захтеве, прилоге, молбе за издавање катастарских планова и поседовних листова, разна уверења, оверавање прениса и потврде тапија;~~

2) ~~за радње у поступку обнављања уништених тапијеских књига, ако се веродостојном неправом утврди да је упис раније био спроведен и да је, према томе, била плаћена такса за тај упис;~~

3) ~~напомена уз тарифни број 15. сходно ће се примењивати и уз овај тарифни број.~~

2. Упис у интабулационе, заставне (хипотекарне) и друге јавне књиге о непокретностима

Тарифни број 19.

~~(1) За поднесак којим се тражи састављање или брисање интабулације, надинтабулације или прибелешке, односно упис хипотеке, на подручјима на којима још важе интабулационе књиге, као и за поднесак којим се тражи упис у друге књиге о непокретностима, према одредбама посебних прописа, плаћа се:~~

~~1. Ако вредност права које треба обезбедити или брисати износи:~~

~~– до 5.000 динара вредности – 590 динара;~~

~~– преко 5.000 до 20.000 динара вредности – 590 динара увећано за 1% вредности, а највише 3.900 динара.~~

~~2. Ако вредност права које треба уписати или брисати није процењива или ако се тражи упис или брисање само забележбе 590 динара~~

~~(2) За жалбу против одлуке суда по предлозима из става (1) овог тарифног броја плаћа се 590 динара.~~

Напомена:

~~Напомена уз тарифни број 14. сходно ће се примењивати и уз овај тарифни број.~~

Тарифни број 20.

~~(1) За упис интабулације, надинтабулације, прибелешке или хипотеке, односно за упис права у другим посебним јавним књигама о непокретностима, плаћа се 1.900 динара, без обзира на вредност права.~~

~~(2) За упис забележбе принудне управе и дозволе принудне продаје, ако за исту тражбину већ није уписана интабулација (заложно право) на непокретности која је предмет принудне управе или продаје, плаћа се 980 динара, без обзира на вредност повериочевог потраживања.~~

~~(3) За упис осталих забележби које се по важећим прописима могу уписати у интабулационе књиге, плаћа се 980 динара.~~

~~(4) За пропуштање интабулације или хипотеке плаћа се 190 динара.~~

Напомена:

~~Напомена уз тарифни број 15. сходно ће се примењивати и уз овај тарифни број.~~

IV ТАКСЕ У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ И ПОСТУПКУ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ

*1. Поднесци***Тарифни број 21.**

(1) ~~За предлог за покретање стечајног поступка и за подношење плана реорганизације плаћа се 980 динара.~~

(2) ~~За пријаву поверилаца у стечајном поступку плаћа се према вредности потраживања:~~

~~— до 250.000 динара вредности — 980 динара;~~

~~— преко 250.000 динара вредности — 980 динара, увећано за 1% вредности потраживања, а највише 3.900 динара;~~

(3) ~~За жалбу против одлуке стечајног већа плаћа се 980 динара.~~

Напомена:

1. Као основ за плаћање таксе за пријаве поверилаца узима се износ тражбине коју поверилац пријављује, при чему ће се узети да условљена тражбина није условљена, а ако један поверилац пријави више тражбина, такса се плаћа на укупни износ тих тражбина.

2. Такса се не плаћа:

1) за поднеске стечајног управника;

2) за поднеске који нису означени у овом тарифном броју и за прилоге уз поднеске;

3. и 4. *(брисане)*

*2. Паушална такса***Тарифни број 22.**

Паушална такса се плаћа:

1) у стечајном поступку од збира износа који су употребљени или су на располагању за подмирење дугова стечајне масе, од 1.900 до 19.500 динара;

2) за реорганизацију од износа за који је усвојен план реорганизације, од 1.900 до 19.500 динара.

Напомена:

1. Паушална такса се сматра трошковима стечајног поступка и одређује је суд по окончању поступка, а дужан је платити стечајни управник по правоснажности решења о главној деоби.

2. Паушалну таксу за реорганизацију плаћа правно лице чији је план реорганизације усвојен.

3. Паушална такса по овом тарифном броју плаћа се у року од осам дана од доставе налога за плаћање таксе по члану 37. став 3. овог закона.

IVa УПИС У СУДСКИ РЕГИСТАР

*1. Пријаве***Тарифни број 22a**

За сваку пријаву за упис у судски регистар, плаћа се 590 динара.

Напомена:

Ако се једном пријавом тражи више уписа за исти субјект уписа плаћа се само једна такса из овог тарифног броја.

2. Упис у судски регистар

Тарифни број 22б

(1) За решење донето по пријави за упис оснивања субјекта уписа плаћа се 1.900 динара.

(2) За решења донета по пријавама за остале врсте уписа који нису наведени у ставу (1) овог тарифног броја плаћа се 590 динара.

(3) За жалбу на решење донето у поступку уписа из ст. (1) и (2) овог тарифног броја плаћа се 590 динара.

(4) За захтев за брисање уписа из судског регистра плаћа се 590 динара.

(5) За решење по захтеву за брисање уписа плаћа се 590 динара.

Напомена:

Ако се једним поднеском тражи више уписа, плаћа се такса за сваки упис посебно.

3. Објављивање

Тарифни број 22в

За достављање уписаних података ради објављивања у службеном гласилу плаћа се 390 динара.

Напомена:

За објављивање података чије је уписивање тражено једним поднеском, плаћа се само једна такса из овог тарифног броја.

Тарифни бр. 23. до 25.

(Брисано)

VI КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ПО ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ

1. Поднесци

Тарифни број 26.

(1) За приватну тужбу и противтужбу, плаћа се по 980 динара.

(2) *(Брисан)*

(3) За захтев за понављање кривичног поступка, плаћа се 590 динара.

(4) За жалбу против пресуде и за жалбу против решења којим се изриче судска опомена, плаћа се по 590 динара.

Напомена:

1. Ако се кривични поступак води заједнички по више предмета нема утицаја на таксу што се један поднесак односи на више приватних тужилаца или на више окривљених, или што поднесак подноси више приватних тужилаца или више окривљених, или што поднесак обухвата више кривичних дела једног окривљеног.

2. За поднесак којим се кривични поступак проширује на друга кривична дела, истог окривљеног, за која се гони по приватној тужби, плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

3. За поднеске који нису наведени у овом тарифном броју, као и за прилоге уз поднеске, не плаћа се такса.

2. Одлуке

Тарифни број 27.

За пресуду и за решење којим се изриче судска опомена плаћа се 980 динара, а за остала решења којима се окончава поступак плаћа се 390 динара.

Напомена:

1. Такса за пресуду плаћа се само једном, без обзира на број приватних тужилаца и број кривичних дела која су обухваћена једном пресудом.

2. Ако су за више кривичних дела једног истог учиниоца услед раздвајања поступка донете посебне пресуде од стране истог суда, плаћа се такса за пресуду само једанпут.

3. Ако је пресудом одбијена тужба због ненадлежности суда, урачунаће се плаћена такса за ову пресуду у таксу за пресуду надлежног суда, али ако је такса која се урачунава већа, вишак се неће враћати. Ако се пресуда услед жалбе, предлога за повраћај у пређашње стање или понављање кривичног поступка укине, урачунаће се такса плаћена за укинуту одлуку у таксу за нову одлуку.

VIa ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК

Тарифни број 27а

(1) За жалбу против пресуде прекршајног суда плаћа се 900 динара.

(2) За захтев за понављање прекршајног поступка и захтев за ванредно преиспитивање правоснажне пресуде плаћа се 1.750 динара.

VII ПОСТУПАК У УПРАВНИМ СПОРОВИМА И ПОСТУПАК ЗА СУДСКУ ЗАШТИТУ

1. Поднесци

Тарифни број 28.

(1) За тужбу против управног акта којом се покреће управни спор плаћа се 390 динара.

(2) За жалбу против одлуке првостепеног суда, плаћа се 390 динара.

(3) За тужбу за понављање поступка, плаћа се 390 динара.

(4) За захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке у управном спору, плаћа се 980 динара.

Напомена:

1. За предлог да се донесе решење којим се замењује управни акт и за друге поднеске који нису наведени у овом тарифном броју, као и за прилоге уз поднеске, не плаћа се такса.

2. У споровима о девизним стварима плаћа се такса из овог тарифног броја повећана за 50%.

3. За захтеве за судску заштиту плаћа се такса из става (3) овог тарифног броја.

2. Одлуке

Тарифни број 29.

(1) За првостепену пресуду у управном спору плаћа се:

1. ако је вредност предмета спора процењива, 1% од вредности спорног предмета, а највише 1.900 динара;

2. ако је вредност предмета спора непроцењива, 980 динара.

(2) Такса из става (1) овог тарифног броја не може бити мања од 590 динара.

Напомена:

1. Ако је предмет спора делом процењив а делом непроцењив, такса се плаћа као да је предмет процењив.

Кад се ради о стварима из области инвалидског осигурања, социјалног осигурања, старатељства, усвојења и социјалне заштите, такса за пресуду плаћа се као за предмет непроцењиве вредности.

2. У споровима о девизним стварима плаћа се такса за пресуду увећана за 50%.

3. За одлуку у поступку по захтеву за судску заштиту, плаћа се такса из става (1) тачке 2 овог тарифног броја.

4. За одлуке које нису наведене у овом тарифном броју, не плаћа се такса.

VIII ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ

1. Судска уверења и потврде

Тарифни број 30.

(1) *(Брисан)*

(2) За уверења, плаћа се 190 динара.

Напомена:

1. Ако се једним уверењем посведочава више чињеница, особина, односа или околности, плаћа се једна такса.

2. За потврду да је такса плаћена, издату у облику уверења, плаћа се такса по овом тарифном броју. Не плаћа се такса, ако се издаје само признаница о плаћеној такси.

3. Не плаћа се такса из овог тарифног броја за потврде које суд издаје странци, еведоку, вештаку, преводиоцу или тумачу да су присуствовали рочишту, односно претресу, ако су они били обавезни да присуствују и ако им та потврда служи искључиво ради правдања изостанка са рада.

4. За потврду о правоснажности или извршности која се ставља на препис судске одлуке, не плаћа се такса.

5. *(Брисана)*

6. Такса за уверење лежи се на самом поднеску којим се тражи издавање уверења.

7. Ако се уверење издаје у два или више примерака за други и сваки даљи примерак плаћа се половина таксе из овог тарифног броја.

8. *(Брисана)*

9. Таксу по овом тарифном броју плаћа лице које тражи издавање уверења, а уверење се не сме издати док такса не буде плаћена.

Тарифни број 31.
(Брисано)

3. Разматрање списа

Тарифни број 32.

За извештаје и податке који се траже од суда из завршених предмета плаћа се 390 динара

4. Преписи

Тарифни број 33.

(1) За преписивање судских аката, аката из збирке исправа, као и јавнотужилачких аката, које је суд, односно јавно тужилаштво извршило на захтев странке, плаћа се 20 динара по страници текста изворника.

(2) Под преписом у смислу става (1) овог тарифног броја подразумева се и фотокопирање или штампање из меморије рачунара или писаће машине.

Напомена:

1. За писмени или усмени захтев да се изврши препис плаћа се такса из тар. броја 30. став (1).

2. Такса за препис лепи се на самој молби којом је тражено преписивање, а у случају усмене молбе, на спису. Такса за захтев за препис лепи се такође на самом захтеву (молби), односно на спису, ако је молба усмена.

3. Ако се преписивање врши на страном језику плаћа се такса у троструком износу од прописане у овом тарифном броју.

4. За препис расправног записника који је израђен истовремено са састављањем самог изворника, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

5. Изводи из јавних књига

Тарифни број 34.

(1) За изводе из земљишних или других јавних књига о непокретностима, ако се издају на захтев странке, плаћа се по листу формата А4, 100 динара.

(2) (Брисан)

Напомена:

1. За писмени или усмени захтев странке да јој се изда извод не плаћа се такса.

2. Напомена под тачком 3. уз тарифни број 21. важи и код плаћања таксе по овом тарифном броју.

6. Судски депозити

Тарифни број 35.

За чување (депозит) новца, ствари и вредносних папира на захтев странке, плаћа се годишње 2% од вредности депонованих ствари.

Напомена:

1. Ова такса не плаћа се на депозит који се полаже на захтев државних органа, ако се подигне у року.

2. Такса се плаћа за прву годину унапред, а за остале године приликом подизања депозита. Започета година рачуна се као цела. У случају преноса депозита из једног у други суд, а на захтев депонента, за пренос се плаћа износ једногодишње таксе.

3. Ако се вредност ствари не може проценити по њиховој природи, извршиће се процена од стране вештака на трошак депонента.

4. За писмени или усмени захтев да се приме на чување новац, ствари или вредносни папири, не плаћа се такса.

7. Протести

Тарифни број 36.

(1) За усмену или писмену молбу за протест менице, чека (и других исправа или уговора) због неакцентирања, неисплате или неиспуњења, плаћа се 100 динара.

(2) За протест се плаћа према вредности:

— до 5.000 динара вредности — 190 динара;

— преко 5.000 динара до 20.000 динара вредности — 190 динара увећано за 2% вредности;

— преко 20.000 динара вредности — 980 динара увећано за 1% вредности, а највише 3.900 динара.

Напомена:

1. Такса из овог тарифног броја плаћа се на протесте који се подносе по прописима о меници и чеку, као и на замене протеста. Такса за протест лежи на самој молби којом је тражен протест, а у случају усмене молбе, на пренис протеста који остаје код суда. На исти начин се поступа и у погледу лепљења таксе за саму молбу.

2. Ако се једном молбом тражи више протеста односно замена протеста, плаћа се једна такса за молбу, али се и у том случају плаћа посебна такса за сваки протест, односно замену протеста.

8. Остали предмети

Тарифни број 37.

(1) За поднесак који се предаје усмено на записник пред судом, плаћа се такса предвиђена у тарифи за односни поднесак.

(2) За састављање пред судом уговора о земљишно-књижним, интабулационим или тапијеским стварима плаћа се:

1. Према вредности:

— до 5.000 динара вредности — 590 динара;

— преко 5.000 до 20.000 динара вредности — 590 динара увећано за 1% вредности;

— преко 20.000 динара вредности — 980 динара увећано за 0,5% вредности, а највише 3.900 динара.

2. Ако је вредност уговора непроцењива, 590 динара.

Напомена:

1. Ако се истовремено са састављањем уговора тражи и упис права, осим таксе из става (2) овог тарифног броја, плаћа се и такса за поднесак којим се упис тражи, као и такса за упис.

2. При састављању уговора из става (2) овог тарифног броја не плаћа се посебна такса за предлог да се уговор састави, нити таксе за оверу потписа по тарифном броју 13.

3. За став (2) тачка 1. овог тарифног броја важи напомена бр. 9 уз тарифни број 13.

Тарифни број 38.

(1) За предлог странке да суд постави судију или председника избраног суда, плаћа се 590 динара.

(2) За предлог о изузећу судије избраног суда, плаћа се 590 динара.

(3) За издавање потврде о правоснажности или извршности пресуде избраног суда, плаћа се 980 динара.

Напомена:

Не плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја ако је предлог за постављање председника избраног суда поднео избрани судија.

Тарифни број 39.

(1) За опомену којом се неко позива да плати таксу коју је био дужан да плати и без опомене, плаћа се 390 динара, а у поступку пред привредним судом 780 динара.

(2) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се опомена као пред судом опште надлежности.

Тарифни број 40.

(1) За одлуку којом се одбацује или одбија захтев за изузеће судије, судије поротника, председника суда, јавног тужиоца, заменика јавног тужиоца и других службених лица, плаћа се такса у износу од 590 динара.

(2) У решењу из става (1) овог тарифног броја, суд, односно јавно тужилаштво ће опоменути странку да је дужна да плати таксу у року од пет дана од дана пријема одлуке.

Тарифни број 41.

(1) За молбу којом се тражи одлагање извршења кривичне санкције, плаћа се 590 динара.

(2) За одлуку првостепеног суда по молби, плаћа се 980 динара.

(3) За жалбу на одлуку првостепеног суда плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

(4) (Брисан)

ТАКСЕНА ТАРИФА

I. ПАРНИЧНИ И ИЗВРШНИ ПОСТУПАК

1. ПОДНЕСЦИ

ТАРИФНИ БРОЈ 1.

(1) ЗА ТУЖБУ И ПРОТИВТУЖБУ ПОДНЕТУ ПРЕД СУДОМ ОПШТЕ НАДЛЕЖНОСТИ ПЛАЋА СЕ ПРЕМА ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА:

- ДО 10.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 2.800 ДИНАРА;
- ПРЕКО 10.000 ДО 100.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 2.800 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 4% ОД ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА;
- ПРЕКО 100.000 ДО 500.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 11.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 2% ОД ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА;
- ПРЕКО 500.000 ДО 1.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 32.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 1% ОД ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА;
- ПРЕКО 1.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 53.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 0,5% ОД ВРЕДНОСТИ СПОРА, А НАЈВИШЕ 105.000 ДИНАРА.

(2) ЗА ТУЖБУ И ПРОТИВТУЖБУ ПОДНЕТУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ПРЕМА ВРЕДНОСТИ СПОРА:

- ДО 10.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 5.000 ДИНАРА;
- ОД 10.000 ДО 100.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 5.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 6% ОД ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА;
- ОД 100.000 ДО 1.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 17.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 2% ОД ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА;
- ОД 1.000.000 ДО 10.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 60.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 1% ОД ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА;
- ПРЕКО 10.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 275.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 0,5% ОД ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА, А НАЈВИШЕ 420.000 ДИНАРА.

(3) ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ ОДРЕДИ ИЗВРШЕЊЕ НА ОСНОВУ ИЗВРШНЕ ИЛИ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ, ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ, ЗА ПРИГОВОР И ЖАЛБУ ПОДНЕТЕ У ПОСТУПКУ ПОБИЈАЊА РЕШЕЊА О ИЗВРШЕЊУ НА ОСНОВУ ИЗВРШНЕ ИЛИ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ ИЛИ РЕШЕЊА О ОБЕЗБЕЂЕЊУ, ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ДОКАЗА, ЗА ОДГОВОР НА ТУЖБУ И ЗА ОДГОВОР НА ЖАЛБУ ИЛИ РЕВИЗИЈУ, ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА. АКО ЈЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИЗВРШЕЊА НАДЛЕЖАН ЈАВНИ ИЗВРШИТЕЉ, ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ ОДРЕДИ ИЗВРШЕЊЕ НА ОСНОВУ ИЗВРШНЕ ИЛИ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ ИЛИ ОБЕЗБЕЂЕЊЕ И ЗА ПРИГОВОР И ЖАЛБУ, ПЛАЋА СЕ ТРЕЋИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ТРЕЋИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(4) ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ ПРЕСУДЕ ИЛИ РЕШЕЊА И ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ РЕШЕЊА У СПОРОВИМА ЗБОГ СМЕТАЊА ПОСЕДА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(5) ЗА РЕВИЗИЈУ ПРОТИВ ПРЕСУДЕ ИЛИ РЕШЕЊА И ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А АКО СЕ РЕВИЗИЈОМ, ОДНОСНО ПРЕДЛОГОМ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА ПОБИЈА ОДЛУКА ПРИВРЕДНОГ СУДА - ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(6) ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ ПРИЗНА ОДЛУКА СТРАНОГ СУДА И ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ РЕШЕЊА ПО ПРЕДЛОГУ ПЛАЋА СЕ ТАКСА У ИЗНОСУ ОД 2.800 ДИНАРА ПРЕД СУДОМ ОПШТЕ НАДЛЕЖНОСТИ, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ У ИЗНОСУ ОД 27.000 ДИНАРА.

(7) ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ РЕШЕЊА КОЛИМ СЕ ОДБИЈА ИЛИ ОДБАЦУЈЕ ПРЕДЛОГ ЗА ПОВРАЋАЈ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, АЛИ НЕ ВИШЕ ОД 2.800 ДИНАРА, ОДНОСНО НЕ ВИШЕ ОД 27.000 ДИНАРА У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ.

(8) КАДА ЈЕ У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ЈЕДНА ОД СТРАНАКА ФИЗИЧКО ЛИЦЕ КОЈЕ НИЈЕ ПРЕДУЗЕТНИК, ПЛАЋА СЕ ТАКСА КАО ПРЕД СУДОМ ОПШТЕ НАДЛЕЖНОСТИ.

НАПОМЕНА:

1. КАД БРАЧНИ ДРУГОВИ СПОРАЗУМНО ТРАЖЕ РАЗВОД БРАКА ПЛАЋА СЕ ЈЕДНА ТАКСА ЗА ТУЖБУ.

2. ЗА ТУЖБУ У КОЈОЈ ЈЕ СТАВЉЕН ПРЕДЛОГ ЗА ИЗДАВАЊЕ ПЛАТНОГ НАЛОГА ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

3. АКО ЈЕ ПОДНЕСАК ПРИМЉЕН НА ЗАПИСНИК КОД СУДА, УКЉУЧУЈУЋИ И ПОДНЕСКЕ КОЈИ СУ ПРИМЉЕНИ НА ЗАПИСНИК У ТОКУ РАСПРАВЕ, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ПРЕДВИЂЕНА ЗА ОДНОСНИ ПОДНЕСАК; НЕЋЕ СЕ НАПЛАЋИВАТИ ПОСЕБНА ТАКСА ЗА ПРЕПИСИВАЊЕ ИЗ ТАРИФНОГ БРОЈА 26, АКО ЈЕ ЗАПИСНИК ТРЕБАЛО САЧИНИТИ У ВИШЕ ПРИМЕРАКА.

4. КАД ЈЕ ВЕЋ У ТУЖБИ СТАВЉЕН ПРЕДЛОГ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА ПЛАЋА СЕ ПОРЕД ТАКСЕ ЗА ТУЖБУ И ТАКСА ЗА ПРЕДЛОГ, ИЗУЗЕВ АКО ЈЕ ПРЕДЛОЖЕНО ОДРЕЂИВАЊЕ ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА У СПОРОВИМА ЗА РАЗВОД БРАКА ИЛИ У СПОРОВИМА ЗА ИЗДРЖАВАЊЕ ДЕЦЕ.

5. ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ ОДРЕДИ ИЗВРШЕЊЕ ИЛИ ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ПЛАЋА СЕ ЈЕДНА ТАКСА И КАДА СЕ ПРЕДЛАЖЕ ВИШЕ СРЕДСТАВА ИЗВРШЕЊА, ОДНОСНО ОБЕЗБЕЂЕЊА, БЕЗ ОБЗИРА ДА ЛИ ИСТОВРЕМЕНО ИЛИ НАКНАДНО.

6. ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ РЕШЕЊА ПРВОСТЕПЕНОГ СУДА ПЛАЋА СЕ ТАКСА САМО ОНДА АКО СЕ ЖАЛБОМ ПОБИЈА РЕШЕЊЕ КОЈЕ ПОДЛЕЖЕ ПЛАЋАЊУ ТАКСЕ ПО ТАРИФНОМ БРОЈУ 2.

7. ОТКАЗ ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРИЈЕ СМАТРА СЕ ТУЖБОМ У ПОГЛЕДУ НАПЛАТЕ ТАКСЕ И ЗА ТАЈ ОТКАЗ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

8. У СПОРОВИМА ИЗ РАДНОГ ОДНОСА, КАО И У СПОРОВИМА КОЈЕ ЗАПОСЛЕНИ ПОКРЕНУ ПРОТИВ СТЕЧАЈНОГ ИЛИ ЛИКВИДАЦИОНОГ ДУЖНИКА,

ЗАПОСЛЕНИ ИЛИ БИВШИ ЗАПОСЛЕНИ ПЛАЋА ТАКСУ ПО ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ САМО АКО СЕ ЗАХТЕВ ОДНОСИ НА НОВЧАНО ПОТРАЖИВАЊЕ.

9. ЗА ПОДНЕСКЕ КОЈИ НИСУ НАВЕДЕНИ У ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ, КАО И ЗА ПРЕДЛОГЕ УЗ ПОДНЕСКЕ, НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА.

2. ОДЛУКЕ

ТАРИФНИ БРОЈ 2.

(1) ЗА ПРВОСТЕПЕНУ ПРЕСУДУ И ЗА РЕШЕЊЕ У СПОРОВИМА ЗБОГ СМЕТАЊА ПОСЕДА ПЛАЋА СЕ ПРЕМА ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ТАРИФНОГ БРОЈА 1, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ТАРИФНОГ БРОЈА 1.

(2) ЗА ПРЕСУДУ ЗБОГ ПРОПУШТАЊА И ЗА ПРЕСУДУ НА ОСНОВУ ПРИЗНАЊА, ОДНОСНО ОДРИЦАЊА, ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(3) ЗА РЕШЕЊЕ О ОДБАЦИВАЊУ ТУЖБЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, АЛИ НЕ ВИШЕ ОД 15.000 ДИНАРА, ОДНОСНО НЕ ВИШЕ ОД 27.000 ДИНАРА У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ.

(4) ЗА РЕШЕЊЕ О ИЗДАВАЊУ ПЛАТНОГ НАЛОГА ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(5) ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ И ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА КОЈЕ ЈЕ ДОНЕТО ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ИЗВРШЕЊЕ НА ОСНОВУ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А ЗА РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ КОЈЕ ЈЕ ДОНЕТО НА ОСНОВУ ИНОСТРАНИХ ИЗВРШНИХ ИСПРАВА ПЛАЋА СЕ ПУНА ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА. АКО ЈЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИЗВРШЕЊА НАДЛЕЖАН ЈАВНИ ИЗВРШИТЕЉ, ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ И ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА КОЈЕ ЈЕ ДОНЕТО ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ИЗВРШЕЊЕ НА ОСНОВУ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ ПЛАЋА СЕ ТРЕЋИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А ЗА РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ КОЈЕ ЈЕ ДОНЕТО НА ОСНОВУ ИНОСТРАНИХ ИЗВРШНИХ ИСПРАВА ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(6) ЗА РЕШЕЊЕ КОЈИМ СЕ УСВАЈА, ОДБИЈА ИЛИ ОДБАЦУЈЕ ПРЕДЛОГ ЗА ПОВРАЋАЈ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, АЛИ НЕ ВИШЕ ОД 2.800 ДИНАРА, ОДНОСНО НЕ ВИШЕ ОД 27.000 ДИНАРА У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ.

(7) ЗА РЕШЕЊЕ О ПРЕДЛОГУ ЗА ПРИЗНАЊЕ И ИЗВРШЕЊЕ ОДЛУКЕ ИНОСТРАНОГ СУДА ИЛИ АРБИТРАЖЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ОД 2.800 ДИНАРА ПРЕД СУДОМ ОПШТЕ НАДЛЕЖНОСТИ, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ 27.000 ДИНАРА.

(8) ЗА РЕШЕЊЕ О ТРОШКОВИМА ПОСТУПКА, КАД СЕ О ЊИМА ОДВОЈЕНО ОДЛУЧУЈЕ, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(9) ЗА ОДЛУКЕ ДРУГОСТЕПЕНОГ СУДА ПО ЖАЛБАМА НА ПРВОСТЕПЕНЕ ОДЛУКЕ НАВЕДЕНЕ У СТ. (1) – (8) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПЛАЋА СЕ ТАКСА КАО ЗА ПРВОСТЕПЕНУ ОДЛУКУ, ИЗУЗЕВ АКО СЕ ОДЛУКОМ ДРУГОСТЕПЕНОГ СУДА

ЖАЛБА ОДБАЦУЈЕ ИЛИ АКО СЕ ПРВОСТЕПЕНА ОДЛУКА УКИДА, У КОМ СЛУЧАЈУ СЕ НЕ ПЛАЋА ТАКСА.

(10) ЗА ОДЛУКУ СУДА ПО ВАНРЕДНИМ ПРАВНИМ СРЕДСТВИМА ПЛАЋА СЕ ТРОСТРУКА ТАКСА ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, ИЗУЗЕВ АКО ЈЕ ТОМ ОДЛУКОМ ОДБАЧЕНО ВАНРЕДНО ПРАВНО СРЕДСТВО ИЛИ АКО ЈЕ ОДЛУКА СУДА НИЖЕГ СТЕПЕНА УКИНУТА, У КОМ СЛУЧАЈУ СЕ ТАКСА НЕ ПЛАЋА.

(11) КАДА ЈЕ У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ЈЕДНА ОД СТРАНАКА ФИЗИЧКО ЛИЦЕ КОЈЕ НИЈЕ ПРЕДУЗЕТНИК, ПЛАЋА СЕ ТАКСА КАО ПРЕД СУДОМ ОПШТЕ НАДЛЕЖНОСТИ.

НАПОМЕНА:

1. ОБАВЕЗА ПЛАЋАЊА ТАКСЕ ЗА ПРВОСТЕПЕНУ ОДЛУКУ НЕ ЗАВИСИ ОД ТОГА ДА ЛИ ЈЕ ОДЛУКА ПОСТАЛА ПРАВОСНАЖНА.

2. ЗА ОДЛУКЕ КОЈЕ НИСУ НАВЕДЕНЕ У ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА.

3. АКО ВИШИ СУД УКИНЕ ОДЛУКУ И ПРЕДМЕТ УПУТИ НА НОВО РАСПРАВЉАЊЕ, ПЛАЋЕНА ТАКСА ЗА УКИНУТУ ОДЛУКУ УРАЧУНАВА СЕ У ТАКСУ ЗА НОВУ ОДЛУКУ ИЛИ ЗА ПОРАВНАЊЕ. ИСТО ТАКО, УРАЧУНАЊЕ СЕ ТАКСА ПЛАЋЕНА ЗА ПРВОСТЕПЕНУ ОДЛУКУ КОЈА ЈЕ УКИНУТА ПОВОДОМ УСВАЈАЊА ПРЕДЛОГА ЗА ПОВРАЋАЈ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ ИЛИ ПРЕДЛОГА ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА У ТАКСУ ЗА НОВУ ОДЛУКУ КОЈА БУДЕ ДОНЕТА ПОСЛЕ ПОВРАЋАЈА У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ, ОДНОСНО ПОНАВЉАЊА ПОСТУПКА. У СЛУЧАЈУ УРАЧУНАВАЊА, АКО ЈЕ ТАКСА ПЛАЋЕНА ЗА ПРВУ ОДЛУКУ ВЕЋА ОД ТАКСЕ КОЈУ ТРЕБА ПЛАТИТИ ЗА ДРУГУ ОДЛУКУ ИЛИ ЗА ПОРАВНАЊЕ НЕЋЕ СЕ ВРАЋАТИ РАЗЛИКА ИЗМЕЂУ ОВИХ ТАКСА.

4. ЗА ДОПУНСКУ ПРЕСУДУ ИЛИ РЕШЕЊЕ НЕЋЕ СЕ ПЛАЋАТИ ТАКСА АКО ЈЕ ЗА ОДЛУКУ КОЈА ЈЕ ДОПУЊЕНА ПЛАЋЕНА ТАКСА ПРЕМА ПУНОЈ ВРЕДНОСТИ СПОРА. ТАКОЋЕ СЕ НЕЋЕ ПЛАЋАТИ ТАКСА ЗА ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ КОЈОМ СЕ ВРШИ НАКНАДНА ИСПРАВКА РАНИЈЕ ДОНЕТЕ ОДЛУКЕ.

5. АКО ЈЕ У ТОКУ ПАРНИЦЕ ДОНЕТА МЕЂУПРЕСУДА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА НА ПУНИ ИЗНОС ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА СПОРА. У ТАКВОМ СЛУЧАЈУ НЕЋЕ СЕ ПЛАЋАТИ ТАКСА ЗА КОНАЧНУ ОДЛУКУ КОЈА БУДЕ ДОНЕТА ПОСЛЕ МЕЂУПРЕСУДЕ.

6. АКО ЈЕ У ТОКУ ПАРНИЦЕ ДОНЕТА ДЕЛИМИЧНА ПРЕСУДА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ПРЕМА ВРЕДНОСТИ ЗАХТЕВА О КОМЕ ЈЕ ОДЛУЧЕНО. ЗА КОНАЧНУ ОДЛУКУ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ПРЕМА ВРЕДНОСТИ ОСТАТКА СПОРНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ НИЈЕ ОБУХВАЋЕН ДЕЛИМИЧНОМ ПРЕСУДОМ.

7. ТАКСА ЗА ПЛАТНИ НАЛОГ УРАЧУНАВА СЕ У ТАКСУ ЗА ОДЛУКУ СУДА КОЈА БУДЕ ДОНЕТА ПОВОДОМ ПРИГОВОРА ПРОТИВ ПЛАТНОГ НАЛОГА И У ТАКСУ ЗА ПОРАВНАЊЕ, СРАЗМЕРНО ВРЕДНОСТИ ПРИГОВОРЕНОГ ДЕЛА.

АКО ЈЕ ТАКСА ЗА ОДЛУКУ ДОНЕТА ПОВОДОМ ПРИГОВОРА ПРОТИВ ПЛАТНОГ НАЛОГА ВЕЋА ОД ТАКСЕ ПЛАЋЕНЕ ЗА ОДЛУКУ ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ИЗДАВАЊЕ ПЛАТНОГ НАЛОГА, ОДНОСНО НАЛОГА ЗА ИСЕЉЕЊЕ ИЗ ПОСЛОВНИХ ПРОСТОРИЈА, НАПЛАТИЋЕ СЕ РАЗЛИКА, А АКО ЈЕ МАЊА, РАЗЛИКА СЕ НЕЋЕ ВРАЋАТИ.

8. ТАКСА ЗА ОДЛУКУ ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ, КАО И ТАКСА ЗА ОДЛУКУ ПОВОДОМ ТУЖБЕ У КОЈОЈ ЈЕ СТАВЉЕН ПРЕДЛОГ ЗА ИЗДАВАЊЕ

ПЛАТНОГ НАЛОГА, ПЛАЋА СЕ ПРИЛИКОМ ПОДНОШЕЊА ПРЕДЛОГА, ОДНОСНО ТУЖБЕ.

9. ЗА РЕШЕЊЕ О ОБЕЗБЕЂЕЊУ, ПЛАЋА СЕ ЈЕДНА ТАКСА, БЕЗ ОБЗИРА ДА ЛИ ЈЕ ОДЛУЧЕНО О ВИШЕ СРЕДСТАВА ИЗВРШЕЊА, ОДНОСНО ОБЕЗБЕЂЕЊА И БЕЗ ОБЗИРА ДА ЛИ ИСТОВРЕМЕНО ИЛИ НАКНАДНО.

10. ЗА ПРВОСТЕПЕНУ ПРЕСУДУ КОЈА ЈЕ ДОНЕТА У ВЕЗИ СА ПРОТИВТУЖБОМ ПЛАЋА СЕ ТАКСА КАО ДА ЈЕ О ПРОТИВТУЖБИ ПОСЕБНО РАСПРАВЉАНО.

11. АКО ЈЕ ВИШЕ ПАРНИЦА СПОЈЕНО РАДИ ЗАЈЕДНИЧКОГ РАСПРАВЉАЊА, ТАКСА ЗА ПРЕСУДУ ПЛАЋА СЕ ПОСЕБНО ЗА СВАКУ ПАРНИЦУ, КАО ДА НЕ ПОСТОЈИ СПАЈАЊЕ ВИШЕ ПАРНИЦА.

12. У СПОРОВИМА ИЗ РАДНОГ ОДНОСА, КАО И У СПОРОВИМА КОЈЕ ЗАПОСЛЕНИ ПОКРЕНУ ПРОТИВ СТЕЧАЈНОГ ИЛИ ЛИКВИДАЦИОНОГ ДУЖНИКА, ЗАПОСЛЕНИ ИЛИ БИВШИ ЗАПОСЛЕНИ ПЛАЋА ТАКСУ ПО ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ САМО АКО СЕ ЗАХТЕВ ОДНОСИО НА НОВЧАНО ПОТРАЖИВАЊЕ.

3. ПОРАВНАЊА

ТАРИФНИ БРОЈ 3.

(1) ЗА СУДСКО ПОРАВНАЊЕ У ТОКУ ПРВОСТЕПЕНОГ ПОСТУПКА ПЛАЋА СЕ, ПРЕМА ВРЕДНОСТИ НА КОЈУ СУ СЕ СТРАНКЕ ПОРАВНАЛЕ, ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ТАРИФНОГ БРОЈА 1, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ТАРИФНОГ БРОЈА 1.

(2) КАДА ЈЕ У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ЈЕДНА ОД СТРАНАКА ФИЗИЧКО ЛИЦЕ КОЈЕ НИЈЕ ПРЕДУЗЕТНИК, ПЛАЋА СЕ ТАКСА КАО ПРЕД СУДОМ ОПШТЕ НАДЛЕЖНОСТИ.

II. ВАНПАРНИЧНИ ПОСТУПАК

А. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

ТАРИФНИ БРОЈ 4.

(1) ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ ПОКРЕНЕ ПОСТУПАК У ВАНПАРНИЧНИМ СТВАРИМА КОЈЕ НИСУ ОБУХВАЋЕНЕ ПОСЕБНИМ ОДРЕДБАМА КОЈИМ СЕ ПРОПИСУЈЕ ПЛАЋАЊЕ ТАКСИ У ПОЈЕДИНИМ ВРСТАМА ВАНПАРНИЧНОГ ПОСТУПКА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА У ИЗНОСУ ОД 700 ДИНАРА.

(2) ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ ОДЛУКЕ ПРВОСТЕПЕНОГ СУДА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА У ИЗНОСУ ОД 700 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

У СВИМ ВАНПАРНИЧНИМ ПОСТУПЦИМА СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ ОДРЕДБЕ ИЗ НАПОМЕНЕ БРОЈ 9. УЗ ТАРИФНИ БРОЈ 1.

ТАРИФНИ БРОЈ 5.

ЗА КОНАЧНУ ОДЛУКУ ПРВОСТЕПЕНОГ СУДА У ВАНПАРНИЧНИМ СТВАРИМА ИЗ ТАРИФНОГ БРОЈА 4. ПЛАЋА СЕ ТАКСА У ИЗНОСУ ОД 700 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. У СВИМ ВАНПАРНИЧНИМ СТВАРИМА ПРИМЕЊИВАЋЕ СЕ СХОДНО ОДРЕДБЕ ИЗ НАПОМЕНЕ БР. 1, 2. И 3. УЗ ТАРИФНИ БРОЈ 2.

2. АКО СЕ ОДЛУКА ОДНОСИ НА ЛИЦЕ НЕСТАЛО У РАТУ, НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ЗА ОДЛУКУ СУДА, КАО НИ ТАКСА ИЗ ТАРИФНОГ БРОЈА 4.

ТАРИФНИ БРОЈ 6.

ЗА СУДСКА ПОРАВНАЊА У СВИМ ВАНПАРНИЧНИМ СТВАРИМА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ПРЕДВИЂЕНА У ТАРИФНОМ БРОЈУ 3, АЛИ ОНА НЕ МОЖЕ БИТИ ВЕЋА НЕГО ШТО ЈЕ ПРОПИСАНО ЗА ОДЛУКУ У ТАРИФНОМ БРОЈУ 5.

Б. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ ЗА ПОЈЕДИНЕ ВРСТЕ ВАНПАРНИЧНОГ ПОСТУПКА

1. ПОСТУПАК ЗА РАСПРАВЉАЊЕ ЗАОСТАВШТИНЕ

ТАРИФНИ БРОЈ 7.

ЗА РАСПРАВЉАЊЕ ЗАОСТАВШТИНЕ У ПРВОСТЕПЕНОМ ПОСТУПКУ ПЛАЋА СЕ ПАУШАЛНА ТАКСА У ИЗНОСУ ОД 2.000 ДО 75.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. ПАУШАЛНА ТАКСА ПЛАЋА СЕ САМО АКО ЈЕ ОСТАВИНСКИ ПОСТУПАК ЗАВРШЕН ДОНОШЕЊЕМ РЕШЕЊА О НАСЛЕЂИВАЊУ.

2. ПАУШАЛНА ТАКСА ПЛАЋА СЕ КАДА РЕШЕЊЕ О НАСЛЕЂИВАЊУ ПОСТАНЕ ПРАВОСНАЖНО, ОДНОСНО У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЕ НАЛОГА ЗА ПЛАЋАЊЕ ТАКСЕ ПО ЧЛАНУ 37. ОВОГ ЗАКОНА.

3. СУД УТВРЂУЈЕ ВРЕДНОСТ МЕРОДАВНУ ЗА ОДМЕРАВАЊЕ ПАУШАЛНЕ ТАКСЕ ПО СЛОБОДНОЈ ОЦЕНИ, НА ОСНОВУ ИЗЈАВА НАСЛЕДНИКА И ПОДАТАКА КОЈЕ СУ ПОДНЕЛИ.

4. ПАУШАЛНУ ТАКСУ ПЛАЋАЈУ НАСЛЕДНИЦИ У СРАЗМЕРИ НАСЛЕЂЕНИХ ДЕЛОВА.

5. ПЛАЋА СЕ ТАКСА КАО ЗА ПОРАВНАЊЕ (ТАРИФНИ БРОЈ 6) УМЕСТО ПОСЕБНЕ ТАКСЕ ЗА ДЕОБУ, АКО НАСЛЕДНИЦИ СПОРАЗУМНО ПРЕДЛОЖЕ ДЕОБУ И СПОРАЗУМ О ДЕОБИ БУДЕ УНЕТ У РЕШЕЊЕ О НАСЛЕЂИВАЊУ.

6. ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ СПРОВЕДЕ РАСПРАВА ЗАОСТАВШТИНЕ И ЗА ДРУГЕ ПОДНЕСКЕ У ТОКУ ОСТАВИНСКОГ ПОСТУПКА, НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА.

ТАРИФНИ БРОЈ 8.

ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О НАСЛЕЂУ ИЛИ О ИСПОРУЦИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ ТАРИФНОГ БРОЈА 7.

2. ПОСТУПАК САСТАВЉАЊА И ЧУВАЊА ТЕСТАМЕНТА

ТАРИФНИ БРОЈ 9.

ЗА САСТАВЉАЊЕ СУДСКОГ ТЕСТАМЕНТА И МЕЂУНАРОДНОГ ТЕСТАМЕНТА, КАО И ЗА ЧУВАЊЕ ИЛИ ОПОЗИВ ТЕСТАМЕНТА У СУДУ, ПЛАЋА СЕ ПО 2.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. ТАКСА ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПЛАЋА СЕ БЕЗ ОБЗИРА ДА ЛИ ЈЕ ТЕСТАМЕНТ САСТАВЉЕН, ОДНОСНО ОПОЗВАН У СУДСКОЈ ЗГРАДИ ИЛИ ВАН ЊЕ.

2. ЗА ЧУВАЊЕ ТЕСТАМЕНТА ПЛАЋА СЕ ТАКСА БЕЗ ОБЗИРА ГДЕ ЈЕ ТЕСТАМЕНТ САЧИЊЕН. АКО СЕ У ИСТОМ ТРЕНУТКУ СТАРИ ТЕСТАМЕНТ ЗАМЕЊУЈЕ НОВИМ, НЕЋЕ СЕ ПЛАЋАТИ НИ ТАКСА ЗА ВРАЋАЊЕ ТЕСТАМЕНТА.

3. НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ЗА ЧУВАЊЕ ИСПРАВА О УСМЕНОМ ТЕСТАМЕНТУ, НИТИ ЗА ДАВАЊЕ ИЗЈАВЕ СВЕДОКА УСМЕНОГ ТЕСТАМЕНТА О ЗАВЕШТАОЧЕВОЈ ПОСЛЕДЊОЈ ВОЉИ.

4. НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ЗА ОПОЗИВАЊЕ, АКО СЕ ДОЦНИЈИМ ТЕСТАМЕНТОМ ОПОЗИВА РАНИЈИ И УЈЕДНО САСТАВЉА НОВИ ТЕСТАМЕНТ.

5. НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ ПРЕДУЗМУ РАДЊЕ ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

3. ПОСТУПАК ЗА ДЕОБУ

ТАРИФНИ БРОЈ 10.

ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ СПРОВЕДЕ ДЕОБА ЗАЈЕДНИЧКЕ СТВАРИ ИЛИ ИМОВИНЕ, ЗА ОДЛУКУ ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ДЕОБУ, ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ ОДЛУКЕ ПО ПРЕДЛОГУ, ПЛАЋА СЕ ПО 2.800 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

ЗА ДЕОБУ У ОСТАВИНСКОМ ПОСТУПКУ НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПОД УСЛОВОМ НАВЕДЕНИМ У НАПОМЕНИ ПОД БРОЈЕМ 5. УЗ ТАРИФНИ БРОЈ 7.

4. ПОСТУПАК ЗА УРЕЂЕЊЕ МЕЂА (ГРАНИЦА)

ТАРИФНИ БРОЈ 11.

ЗА ПРЕДЛОГ ЗА УРЕЂЕЊЕ МЕЂА, ЗА ОДЛУКУ ПО ПРЕДЛОГУ, ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ ОДЛУКЕ ПО ПРЕДЛОГУ, ПЛАЋА СЕ ПО 2.800 ДИНАРА.

5. ПОСТУПАК ЗА СУДСКИ ПОНИШТАЈ ИСПРАВА (АМОРТИЗАЦИЈА)

ТАРИФНИ БРОЈ 12.

(1) ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ СПРОВЕДЕ ПОСТУПАК ЗА ПОНИШТАЈ ИСПРАВЕ И ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ ОДЛУКЕ О ПРЕДЛОГУ, ПЛАЋА СЕ ПО 2.000 ДИНАРА.

(2) ЗА ОДЛУКУ ПО ПРЕДЛОГУ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ПРЕМА ВРЕДНОСТИ ИСПРАВЕ, И ТО:

- ДО 5.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 2.000 ДИНАРА;
- ПРЕКО 5.000 ДО 20.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 2.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 4% ВРЕДНОСТИ ИСПРАВЕ;
- ПРЕКО 20.000 ДО 50.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 3.500 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 2% ВРЕДНОСТИ ИСПРАВЕ;
- ПРЕКО 50.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 6.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 1% ВРЕДНОСТИ ИСПРАВЕ, А НАЈВИШЕ 15.000 ДИНАРА.

(3) АКО НА ИСПРАВИ НИЈЕ ОЗНАЧЕНА ВРЕДНОСТ, ПЛАЋА СЕ 2.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

ВРЕДНОСТ ИСПРАВЕ ОДРЕЂУЈЕ СЕ ПРЕМА ЊЕНОЈ НОМИНАЛНОЈ ВРЕДНОСТИ.

6. ПОСТУПАК ОВЕРЕ ПОТПИСА, РУКОПИСА, ПРЕПИСА И ПРЕВОДА

ТАРИФНИ БРОЈ 13.

(1) ПЛАЋА СЕ 300 ДИНАРА ЗА:

1. ОВЕРУ ПОТПИСА, ОДНОСНО РУКОПИСА,
2. ОВЕРУ ПОТПИСА СУДСКОГ ПРЕВОДИОЦА НА ПРЕВОДИМА РАДИ ЊИХОВЕ УПОТРЕБЕ У ЗЕМЉИ,

3. ОВЕРУ РУКОПИСА, ЗА СВАКИ ЛИСТ РУКОПИСА ФОРМАТА А4,

4. ОВЕРУ ПРЕПИСА ИЛИ ФОТОКОПИЈЕ, ЗА СВАКИ ЛИСТ ФОРМАТА А4.

(2) ПЛАЋА СЕ 600 ДИНАРА ЗА:

1. ОВЕРУ ПОТПИСА СУДСКОГ ПРЕВОДИОЦА НА ПРЕВОДИМА РАДИ ЊИХОВЕ УПОТРЕБЕ У ИНОСТРАНСТВУ,

2. ОВЕРУ ПОТПИСА НА ПУНОМОЋЈУ.

(3) 1. ЗА МОЛБУ, УСМЕНУ ИЛИ ПИСМЕНУ, КОЈОМ СЕ ТРАЖИ ОВЕРА ПОТПИСА, ПРЕПИСА ИЛИ РУКОПИСА ЗА УПОТРЕБУ У ИНОСТРАНСТВУ, ПЛАЋА СЕ 300 ДИНАРА,

2. ЗА ОВЕРУ ПОТПИСА, ПРЕПИСА ИЛИ РУКОПИСА ЗА УПОТРЕБУ У ИНОСТРАНСТВУ ПЛАЋА СЕ 2.800 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. ПОТПИСИ НА ИСПРАВИ КОЈУ ИЗДАЈУ ПРАВНА ЛИЦА СМАТРАЈУ СЕ КАО ЈЕДАН ПОТПИС, АКО СУ ПРОПИСИМА ИЛИ ПРАВИЛИМА ЗА ПОТПИСИВАЊЕ ОВЛАШЋЕНА ДВА ИЛИ ВИШЕ ЛИЦА.

2. ЗА МОЛБУ КОЈОМ СЕ ТРАЖИ ОВЕРА ПОТПИСА ИЛИ ОТИСКА ПРСТА НА ИСПРАВИ, ПЛАЋА СЕ ЈЕДНА ТАКСА БЕЗ ОБЗИРА КОЛИКО СЕ ПОТПИСА НА ИСПРАВИ ОВЕРАВА.

3. КАД СТРАНКА ПРЕДА СУДУ У ТОКУ ПОСТУПКА ПРОСТ ПРЕПИС НА КОМЕ РАДНИК СУДА СВОЈИМ ПОТПИСОМ ПОТВРДИ ДА ЈЕ ВИДЕО ИЗВОРНИК, ЗА ТАКВУ ПОТВРДУ ПЛАЋА СЕ 50% ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

4. ТАКСУ ЗА ОВЕРУ ПОТПИСА, РУКОПИСА ИЛИ ПРЕПИСА ПЛАЋА ЛИЦЕ КОЈЕ ТРАЖИ ОВЕРУ. ПРЕ НЕГО ШТО ТАКСА БУДЕ ПЛАЋЕНА, НЕ СМЕ СЕ ИЗВРШИТИ ОВЕРА.

5. У ПОТВРДИ О ОВЕРИ ПРЕПИСА ТРЕБА ОЗНАЧИТИ СА КОЛИКО ЈЕ ТАКСЕ ТАКСИРАН ИЗВОРНИК ИСПРАВЕ ЧИЈИ СЕ ПРЕПИС ОВЕРАВА.

6. ТАКСА ЗА ОВЕРУ ПОТПИСА, РУКОПИСА И ПРЕПИСА ЛЕПИ СЕ НА САМОЈ МОЛБИ КОЈОМ ЈЕ ОВЕРА ТРАЖЕНА, А У СЛУЧАЈУ УСМЕНЕ МОЛБЕ НА САМОЈ ИСПРАВИ, ОДНОСНО ПРИМЕРКУ ПРЕПИСА КОЈИ ОСТАЈЕ КОД СУДА. НА ИСТИ СЕ НАЧИН ПОСТУПА И У ПОГЛЕДУ ЛЕПЉЕЊА ТАКСЕ ЗА САМУ МОЛБУ.

7. ЗА ОВЕРУ ПОТПИСА И ПЕЧАТА ПЛАЋА СЕ ЈЕДНА ТАКСА.

8. АКО СЕ ЈЕДНОМ МОЛБОМ ТРАЖИ ОВЕРА ПОТПИСА НА ВИШЕ ИСПРАВА ИЛИ ОВЕРА ВИШЕ РУКОПИСА ИЛИ ПРЕПИСА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ЗА МОЛБУ ОНОЛИКО ПУТА КОЛИКО ИМА ИСПРАВА, ОДНОСНО ПРЕПИСА ИЛИ РУКОПИСА.

9. ТАКСА ИЗ СТАВА (3) ТАЧКА 1. ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПЛАЋА СЕ НА ВРЕДНОСТ ОЗНАЧЕНУ У УГОВОРУ. АКО ЈЕ ВРЕДНОСТ УГОВОРА ПРОЦЕЊИВА

АЛИ НИЈЕ ОЗНАЧЕНА, ЗА ОВЕРУ ПОТПИСА НА УГОВОРУ ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (3) ТАЧКА 2. ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

10. АКО СЕ ОВЕРАВА ПРЕПИС ИСПРАВЕ ПИСАНЕ НА СТРАНОМ ЈЕЗИКУ, ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

11. ЗА ОВЕРУ ПОТПИСА НА ПУНОМОЋЈИМА ИЗ СТАВА (2) ТАЧКА 2. ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, И ЗА ОВЕРУ ПОТПИСА НА УГОВОРИМА ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПЛАЋА СЕ ЈЕДНА ТАКСА, БЕЗ ОБЗИРА ДА ЛИ СЕ ОВЕРАВА ЈЕДАН ИЛИ ВИШЕ ПОТПИСА НА ПУНОМОЋЈУ, ОДНОСНО УГОВОРУ И БЕЗ ОБЗИРА КОЛИКО СЕ ПРИМЕРАКА УГОВОРА ОВЕРАВА.

7. ПОСТУПАК САЧИЊАВАЊА ПРАВНИХ ПОСЛОВА КОЈИ ИМАЈУ ОБЛИК ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА

ТАРИФНИ БРОЈ 14.

(1) ЗА САЧИЊАВАЊЕ ПРАВНИХ ПОСЛОВА КОЈИ ИМАЈУ ОБЛИК ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА ПЛАЋА СЕ ТАКСА ПРЕМА ВРЕДНОСТИ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРАВНОГ ПОСЛА, И ТО:

- ДО 600.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 9.000 ДИНАРА;
- ПРЕКО 600.000 ДО 2.500.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 15.000 ДИНАРА;
- ПРЕКО 2.500.000 ДО 5.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 21.000 ДИНАРА;
- ПРЕКО 5.000.000 ДО 7.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 30.000 ДИНАРА;
- ПРЕКО 7.000.000 ДО 10.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 36.000 ДИНАРА;
- ПРЕКО 10.000.000 ДО 14.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 42.000 ДИНАРА;
- ПРЕКО 14.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 42.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 1.500 ДИНАРА ЗА СВАКИХ ЗАПОЧЕТИХ 1.000.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ, А НАЈВИШЕ ДО 600.000 ДИНАРА.

(2) ЗА САЧИЊАВАЊЕ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА УГОВОРА О ПОКЛОНУ ИЗМЕЂУ РОДИТЕЉА, КАО ПОКЛОНОДАВЦА И ДЕТЕТА, КАО ПОКЛОНОПРИМЦА, КАДА ЈЕ ПРЕДМЕТ ПОКЛОНА НЕПОКРЕТНОСТ, ПЛАЋА СЕ 50% ОД ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(3) АКО СЕ ПРАВНИ ПОСАО У ОБЛИКУ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА САЧИЊАВА ЗА ВИШЕ СТРАНАКА, ТАКСА СЕ УВЕЋАВА 1.500 ДИНАРА ЗА ТРЕЋУ И СВАКУ НАРЕДНУ СТРАНКУ, АЛИ НАЈВИШЕ ДО 50% ОД ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

НАПОМЕНА:

1. ЗА САЧИЊАВАЊЕ ПРАВНИХ ПОСЛОВА КОЈИ ИМАЈУ ОБЛИК ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА КАДА ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРАВНОГ ПОСЛА РАСПОЛАГАЊЕ НЕПОКРЕТНОСТИМА, ДЕОБА ЗАЈЕДНИЧКЕ ИМОВИНЕ СУПРУЖНИКА ИЛИ ВАНБРАЧНИХ ПАРТНЕРА, УГОВОРА О ИМОВИНСКИМ ОДНОСИМА ИЗМЕЂУ СУПРУЖНИКА ИЛИ ВАНБРАЧНИХ ПАРТНЕРА, УСТУПАЊА ИЛИ РАСПОДЕЛЕ ИМОВИНЕ ЗА ЖИВОТА, ОБЕЋАЊЕ ПОКЛОНА ИЛИ УГОВОРА О ПОКЛОНУ ЗА СЛУЧАЈ СМРТИ И УГОВОРА О ДОЖИВОТНОМ ИЗДРЖАВАЊУ, КАО ОСНОВ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ТАКСЕ УЗИМА СЕ УКУПНА ВРЕДНОСТ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРАВНОГ ПОСЛА.

2. ЗА ЗАХТЕВ КОЈИМ СЕ ТРАЖИ САЧИЊАВАЊЕ ПРАВНОГ ПОСЛА У ОБЛИКУ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА НЕ ПЛАЋА СЕ ПОСЕБНА ТАКСА.

3. ЗА ОВЕРУ САЧИЊЕНОГ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА, КАО И ЗА ИЗДАВАЊЕ ОТПРАВАКА И ПРЕПИСА АКО СЕ ОНИ ИЗДАЈУ НЕПОСРЕДНО ПО САЧИЊАВАЊУ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА НЕ ПЛАЋА СЕ ПОСЕБНА ТАКСА.

4. ЗА САЧИЊАВАЊЕ ПРЕДУГОВОРА, ДОПУНЕ ИЛИ РАСКИДА ПОСТОЈЕЋЕГ УГОВОРА У ОБЛИКУ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА ПЛАЋА СЕ 50% ОД ТАКСЕ ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

5. ТАКСУ ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, АКО ИМА ВИШЕ СТРАНАКА, ПЛАЋАЈУ СТРАНКЕ СОЛИДАРНО.

III. ТАКСЕ У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ И ПОСТУПКУ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ

1. ПОДНЕСЦИ

ТАРИФНИ БРОЈ 15.

(1) ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА, ЗА ПОДНОШЕЊЕ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ И ЗА ПРИЈАВУ ПОВЕРИЛАЦА У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ ПЛАЋА СЕ ПРЕМА ВРЕДНОСТИ ПОТРАЖИВАЊА:

- ДО 250.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 2.000 ДИНАРА;
- ПРЕКО 250.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 2.000 ДИНАРА, УВЕЋАНО ЗА 1% ВРЕДНОСТИ ПОТРАЖИВАЊА, А НАЈВИШЕ 7.000 ДИНАРА;

(2) ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ ОДЛУКЕ СТЕЧАЈНОГ ВЕЋА ПЛАЋА СЕ 2.000 ДИНАРА. НАПОМЕНА:

1. КАО ОСНОВ ЗА ПЛАЋАЊЕ ТАКСЕ ЗА ПРИЈАВЕ ПОВЕРИЛАЦА УЗИМА СЕ ИЗНОС ТРАЖБИНЕ КОЈУ ПОВЕРИЛАЦ ПРИЈАВЉУЈЕ, ПРИ ЧЕМУ ЋЕ СЕ УЗЕТИ ДА УСЛОВЉЕНА ТРАЖБИНА НИЈЕ УСЛОВЉЕНА, А АКО ЈЕДАН ПОВЕРИЛАЦ ПРИЈАВИ ВИШЕ ТРАЖБИНА, ТАКСА СЕ ПЛАЋА НА УКУПНИ ИЗНОС ТИХ ТРАЖБИНА.

2. ТАКСА СЕ НЕ ПЛАЋА:

- 1) ЗА ПОДНЕСКЕ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА,
- 2) ЗА ПОДНЕСКЕ КОЈИ НИСУ ОЗНАЧЕНИ У ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ И ЗА ПРИЛОГЕ УЗ ПОДНЕСКЕ.

2. ПАУШАЛНА ТАКСА

ТАРИФНИ БРОЈ 16.

ПАУШАЛНА ТАКСА СЕ ПЛАЋА:

(1) У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ ОД ЗБИРА ИЗНОСА КОЈИ СУ УПОТРЕБЉЕНИ ИЛИ СУ НА РАСПОЛАГАЊУ ЗА ПОДМИРЕЊЕ ДУГОВА СТЕЧАЈНЕ МАСЕ, ОД 2.800 ДО 30.000 ДИНАРА

(2) ЗА РЕОРГАНИЗАЦИЈУ ОД ИЗНОСА ЗА КОЈИ ЈЕ УСВОЈЕН ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, ОД 2.800 ДО 30.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. ПАУШАЛНА ТАКСА СЕ СМАТРА ТРОШКОВИМА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА И ОДРЕЂУЈЕ ЈЕ СУД ПО ОКОНЧАЊУ ПОСТУПКА, А ДУЖАН ЈЕ ПЛАТИТИ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ПО ПРАВОСНАЖНОСТИ РЕШЕЊА О ГЛАВНОЈ ДЕОБИ.

2. ПАУШАЛНУ ТАКСУ ЗА РЕОРГАНИЗАЦИЈУ ПЛАЋА ПРАВНО ЛИЦЕ ЧИЈИ ЈЕ ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ УСВОЈЕН.

3. ПАУШАЛНА ТАКСА ПО ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ ПЛАЋА СЕ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДОСТАВЕ НАЛОГА ЗА ПЛАЋАЊЕ ТАКСЕ ПО ЧЛАНУ 37. ОВОГ ЗАКОНА.

IV УПИС У СУДСКИ РЕГИСТАР

1. ПРИЈАВЕ

ТАРИФНИ БРОЈ 17.

ЗА СВАКУ ПРИЈАВУ ЗА УПИС У СУДСКИ РЕГИСТАР, ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

АКО СЕ ЈЕДНОМ ПРИЈАВОМ ТРАЖИ ВИШЕ УПИСА ЗА ИСТИ СУБЈЕКАТ УПИСА ПЛАЋА СЕ САМО ЈЕДНА ТАКСА ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

2. УПИС У СУДСКИ РЕГИСТАР

ТАРИФНИ БРОЈ 18.

(1) ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРИЈАВИ ЗА УПИС ОСНИВАЊА СУБЈЕКТА УПИСА ПЛАЋА СЕ 2.800 ДИНАРА.

(2) ЗА РЕШЕЊА ДОНЕТА ПО ПРИЈАВАМА ЗА ОСТАЛЕ ВРСТЕ УПИСА КОЈИ НИСУ НАВЕДЕНИ У СТАВУ (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

(3) ЗА ЖАЛБУ НА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО У ПОСТУПКУ УПИСА ИЗ СТ. (1) И (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

(4) ЗА ЗАХТЕВ ЗА БРИСАЊЕ УПИСА ИЗ СУДСКОГ РЕГИСТРА ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

(5) ЗА РЕШЕЊЕ ПО ЗАХТЕВУ ЗА БРИСАЊЕ УПИСА ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

АКО СЕ ЈЕДНИМ ПОДНЕСКОМ ТРАЖИ ВИШЕ УПИСА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ЗА СВАКИ УПИС ПОСЕБНО.

3. ОБЈАВЉИВАЊЕ

ТАРИФНИ БРОЈ 19.

ЗА ДОСТАВЉАЊЕ УПИСАНИХ ПОДАТАКА РАДИ ОБЈАВЉИВАЊА У СЛУЖБЕНОМ ГЛАСИЛУ ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ ПОДАТАКА ЧИЈЕ ЈЕ УПИСИВАЊЕ ТРАЖЕНО ЈЕДНИМ ПОДНЕСКОМ, ПЛАЋА СЕ САМО ЈЕДНА ТАКСА ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

V. КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ПО ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ

1. ПОДНЕСЦИ

ТАРИФНИ БРОЈ 20.

(1) ЗА ПРИВАТНУ ТУЖБУ И ПРОТИВТУЖБУ, ПЛАЋА СЕ ПО 2.000 ДИНАРА.

(2) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ПОНАВЉАЊЕ КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА, ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

(3) ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ ПРЕСУДЕ И ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ РЕШЕЊА КОЈИМ СЕ ИЗРИЧЕ СУДСКА ОПОМЕНА, ПЛАЋА СЕ ПО 1.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. АКО СЕ КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ВОДИ ЗАЈЕДНИЧКИ ПО ВИШЕ ПРЕДМЕТА НЕМА УТИЦАЈА НА ТАКСУ ШТО СЕ ЈЕДАН ПОДНЕСАК ОДНОСИ НА ВИШЕ ПРИВАТНИХ ТУЖИЛАЦА ИЛИ НА ВИШЕ ОКРИВЉЕНИХ, ИЛИ ШТО ПОДНЕСАК ПОДНОСИ ВИШЕ ПРИВАТНИХ ТУЖИЛАЦА ИЛИ ВИШЕ ОКРИВЉЕНИХ, ИЛИ ШТО ПОДНЕСАК ОБУХВАТА ВИШЕ КРИВИЧНИХ ДЕЛА ЈЕДНОГ ОКРИВЉЕНОГ.

2. ЗА ПОДНЕСАК КОЈИМ СЕ КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ПРОШИРУЈЕ НА ДРУГА КРИВИЧНА ДЕЛА, ИСТОГ ОКРИВЉЕНОГ, ЗА КОЈА СЕ ГОНИ ПО ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

3. ЗА ПОДНЕСКЕ КОЈИ НИСУ НАВЕДЕНИ У ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ, КАО И ЗА ПРИЛОГЕ УЗ ПОДНЕСКЕ, НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА.

2. ОДЛУКЕ

ТАРИФНИ БРОЈ 21.

ЗА ПРЕСУДУ И ЗА РЕШЕЊЕ КОЈИМ СЕ ИЗРИЧЕ СУДСКА ОПОМЕНА ПЛАЋА СЕ 2.000 ДИНАРА, А ЗА ОСТАЛА РЕШЕЊА КОЈИМА СЕ ОКОНЧАВА ПОСТУПАК ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. ТАКСА ЗА ПРЕСУДУ ПЛАЋА СЕ САМО ЈЕДНОМ, БЕЗ ОБЗИРА НА БРОЈ ПРИВАТНИХ ТУЖИЛАЦА И БРОЈ КРИВИЧНИХ ДЕЛА КОЈА СУ ОБУХВАЋЕНА ЈЕДНОМ ПРЕСУДОМ.

2. АКО СУ ЗА ВИШЕ КРИВИЧНИХ ДЕЛА ЈЕДНОГ ИСТОГ УЧИНИОЦА УСЛЕД РАЗДВАЈАЊА ПОСТУПКА ДОНЕТЕ ПОСЕБНЕ ПРЕСУДЕ ОД СТРАНЕ ИСТОГ СУДА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ЗА ПРЕСУДУ САМО ЈЕДАНПУТ.

3. АКО ЈЕ ПРЕСУДОМ ОДБИЈЕНА ТУЖБА ЗБОГ НЕНАДЛЕЖНОСТИ СУДА, УРАЧУНАЊЕ СЕ ПЛАЋЕНА ТАКСА ЗА ОВУ ПРЕСУДУ У ТАКСУ ЗА ПРЕСУДУ НАДЛЕЖНОГ СУДА, АЛИ АКО ЈЕ ТАКСА КОЈА СЕ УРАЧУНАВА ВЕЋА, ВИШАК СЕ НЕЋЕ ВРАЋАТИ. АКО СЕ ПРЕСУДА УСЛЕД ЖАЛБЕ, ПРЕДЛОГА ЗА ПОВРАЋАЈ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ ИЛИ ПОНАВЉАЊЕ КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА УКИНЕ, УРАЧУНАЊЕ СЕ ТАКСА ПЛАЋЕНА ЗА УКИНУТУ ОДЛУКУ У ТАКСУ ЗА НОВУ ОДЛУКУ.

VI ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК

ТАРИФНИ БРОЈ 22.

(1) ЗА ЖАЛБУ ПРОТИВ ПРЕСУДЕ И РЕШЕЊА ПРЕКРШАЈНОГ СУДА ПЛАЋА СЕ 2.000 ДИНАРА.

(2) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА И ЗАХТЕВ ЗА ВАНРЕДНО ПРЕИСПИТИВАЊЕ ПРАВОСНАЖНЕ ПРЕСУДЕ ПЛАЋА СЕ 3.000 ДИНАРА.

VII УПРАВНИ СПОРОВИ

1. ПОДНЕСЦИ

ТАРИФНИ БРОЈ 23.

(1) ЗА ТУЖБУ КОЈОМ СЕ ПОКРЕЋЕ УПРАВНИ СПОР У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА ПЛАЋА СЕ НАЈНИЖИ ИЗНОС ТАКСЕ ЗА ТУЖБУ ПРОПИСАН ТАРИФНИМ БРОЈЕМ 1.

(2) ЗА ТУЖБУ У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ 1% ОД ПРОЦЕЊЕНЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА, ОДНОСНО ВРЕДНОСТИ ЈАВНЕ НАБАВКЕ.

(3) ЗА ТУЖБУ У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ 50.000 ДИНАРА.

(4) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(5) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(6) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(7) ЗА ПРИГОВОР НА ОДЛУКУ СУДИЈЕ ПОЈЕДИНЦА У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(8) ЗА ПРИГОВОР НА ОДЛУКУ СУДИЈЕ ПОЈЕДИНЦА У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(9) ЗА ПРИГОВОР НА ОДЛУКУ СУДИЈЕ ПОЈЕДИНЦА У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(10) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ У ИЗВРШЕЊУ ПРЕСУДЕ У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(11) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ У ИЗВРШЕЊУ ПРЕСУДЕ У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(12) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ У ИЗВРШЕЊУ ПРЕСУДЕ У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(13) ЗА ТУЖБУ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(14) ЗА ТУЖБУ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(15) ЗА ТУЖБУ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(16) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(17) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(18) ЗА ЗАХТЕВ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

НАПОМЕНА:

1. КАДА ЈЕ У ТУЖБИ КОЈОМ СЕ ПОКРЕЋЕ УПРАВНИ СПОР СТАВЉЕН И ЗАХТЕВ ЗА ОДЛАГАЊЕ, ПЛАЋА СЕ ПОРЕД ТАКСЕ ЗА ТУЖБУ И ТАКСА ЗА ЗАХТЕВ ЗА ОДЛАГАЊЕ.

2. АКО ЈЕ ПОДНЕСАК ПРИМЉЕН НА ЗАПИСНИК КОД СУДА, УКЉУЧУЈУЋИ И ПОДНЕСКЕ КОЈИ СУ ПРИМЉЕНИ НА ЗАПИСНИК У ТОКУ РАСПРАВЕ, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ПРЕДВИЂЕНА ЗА ОДНОСНИ ПОДНЕСАК.

3. У ПРЕДМЕТИМА КОЈИ СУ ФОРМИРАНИ РАЗДВАЈАЊЕМ ТУЖБЕ, ТАКСА ЗА ТУЖБУ СЕ ПЛАЋА У ОСНОВНОМ ПРЕДМЕТУ И ПРЕДМЕТУ КОЈИ ЈЕ НАСТАО РАЗДВАЈАЊЕМ ТУЖБЕ.

4. ЗА ПОДНЕСКЕ КОЈИ НИСУ НАВЕДЕНИ У ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ, КАО И ЗА ПРЕДЛОГЕ УЗ ПОДНЕСКЕ, НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА.

2. ОДЛУКЕ

ТАРИФНИ БРОЈ 24.

(1) ЗА ПРЕСУДУ У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ТАРИФНОГ БРОЈА 23.

(2) ЗА ПРЕСУДУ У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ТАРИФНОГ БРОЈА 23.

(3) ЗА ПРЕСУДУ У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (3) ТАРИФНОГ БРОЈА 23.

(4) ЗА РЕШЕЊЕ О ОДБАЦИВАЊУ ТУЖБЕ У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(5) ЗА РЕШЕЊЕ О ОДБАЦИВАЊУ ТУЖБЕ У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(6) ЗА РЕШЕЊЕ О ОДБАЦИВАЊУ ТУЖБЕ У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(7) ЗА РЕШЕЊЕ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(8) ЗА РЕШЕЊЕ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(9) ЗА РЕШЕЊЕ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(10) ЗА РЕШЕЊЕ ПО ПРИГОВОРУ НА ОДЛУКУ СУДИЈЕ ПОЈЕДИНЦА У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(11) ЗА РЕШЕЊЕ ПО ПРИГОВОРУ НА ОДЛУКУ СУДИЈЕ ПОЈЕДИНЦА У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(12) ЗА РЕШЕЊЕ ПО ПРИГОВОРУ НА ОДЛУКУ СУДИЈЕ ПОЈЕДИНЦА У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(13) ЗА ОДЛУКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ У ИЗВРШЕЊУ ПРЕСУДЕ У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(14) ЗА ОДЛУКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ У ИЗВРШЕЊУ ПРЕСУДЕ У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(15) ЗА ОДЛУКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ДОНОШЕЊЕ ОДЛУКЕ У ИЗВРШЕЊУ ПРЕСУДЕ У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(16) ЗА ОДЛУКУ ПО ТУЖБИ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(17) ЗА ОДЛУКУ ПО ТУЖБИ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(18) ЗА ОДЛУКУ ПО ТУЖБИ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(19) ЗА ОДЛУКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ У ПРЕДМЕТИМА НЕПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(20) ЗА ОДЛУКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ У ПРЕДМЕТИМА ПРОЦЕЊИВЕ ВРЕДНОСТИ СПОРА И ПРЕДМЕТИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(21) ЗА ОДЛУКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ У ПРЕДМЕТИМА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ПЛАЋА СЕ ДВОСТРУКА ТАКСА ИЗ СТАВА (3) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

НАПОМЕНА:

1. ТАКСА ЗА ОДЛУКУ СЕ ПЛАЋА САМО ЗА ОДБИЈАЈУЋУ И ОДБАЦУЈУЋУ ОДЛУКУ.

2. АКО ЈЕ ВИШЕ УПРАВНИХ СПОРОВА СПОЈЕНО РАДИ ЗАЈЕДНИЧКОГ РАСПРАВЉАЊА, ТАКСА ЗА ПРЕСУДУ ПЛАЋА СЕ ПОСЕБНО ЗА СВАКИ УПРАВНИ СПОР, КАО ДА НЕ ПОСТОЈИ СПАЈАЊЕ ВИШЕ УПРАВНИХ СПОРОВА.

3. ЗА ОДЛУКЕ КОЈЕ НИСУ НАВЕДЕНЕ У ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ, НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА.

VIII ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ

1. СУДСКА УВЕРЕЊА И ПОТВРДЕ

ТАРИФНИ БРОЈ 25.

ЗА УВЕРЕЊА, ПЛАЋА СЕ 300 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. АКО СЕ ЈЕДНИМ УВЕРЕЊЕМ ПОСВЕДОЧАВА ВИШЕ ЧИЊЕНИЦА, ОСОБИНА, ОДНОСА ИЛИ ОКОЛНОСТИ, ПЛАЋА СЕ ЈЕДНА ТАКСА.

2. ЗА ПОТВРДУ ДА ЈЕ ТАКСА ПЛАЋЕНА, ИЗДАТУ У ОБЛИКУ УВЕРЕЊА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА ПО ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ. НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА, АКО СЕ ИЗДАЈЕ САМО ПРИЗНАНИЦА О ПЛАЋЕНОЈ ТАКСИ.

3. НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ЗА ПОТВРДЕ КОЈЕ СУД ИЗДАЈЕ СТРАНЦИ, СВЕДОКУ, ВЕШТАКУ, ПРЕВОДИОЦУ ИЛИ ТУМАЧУ ДА СУ ПРИСУСТВОВАЛИ РОЧИШТУ, ОДНОСНО ПРЕТРЕСУ, АКО СУ ОНИ БИЛИ ОБАВЕЗНИ ДА ПРИСУСТВУЈУ И АКО ИМ ТА ПОТВРДА СЛУЖИ ИСКЉУЧИВО РАДИ ПРАВДАЊА ИЗОСТАНКА СА РАДА.

4. ЗА ПОТВРДУ О ПРАВОСНАЖНОСТИ ИЛИ ИЗВРШНОСТИ КОЈА СЕ СТАВЉА НА ПРЕПИС СУДСКЕ ОДЛУКЕ, НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА.

5. ТАКСА ЗА УВЕРЕЊЕ ЛЕПИ СЕ НА САМОМ ПОДНЕСКУ КОЈИМ СЕ ТРАЖИ ИЗДАВАЊЕ УВЕРЕЊА.

6. АКО СЕ УВЕРЕЊЕ ИЗДАЈЕ У ДВА ИЛИ ВИШЕ ПРИМЕРАКА ЗА ДРУГИ И СВАКИ ДАЉИ ПРИМЕРАК ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

7. ТАКСУ ПО ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ ПЛАЋА ЛИЦЕ КОЈЕ ТРАЖИ ИЗДАВАЊЕ УВЕРЕЊА, А УВЕРЕЊЕ СЕ НЕ СМЕ ИЗДАТИ ДОК ТАКСА НЕ БУДЕ ПЛАЋЕНА.

2. ПРЕПИСИ

ТАРИФНИ БРОЈ 26.

(1) ЗА ПРЕПИСИВАЊЕ СУДСКИХ АКТА, АКТА ИЗ ЗБИРКЕ ИСПРАВА, КАО И ЈАВНОТУЖИЛАЧКИХ АКТА, КОЈЕ ЈЕ СУД, ОДНОСНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО ИЗВРШИЛО НА ЗАХТЕВ СТРАНКЕ, ПЛАЋА СЕ 40 ДИНАРА ПО СТРАНИЦИ ТЕКСТА ИЗВОРНИКА.

(2) ПОД ПРЕПИСОМ У СМISЛУ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПОДРАЗУМЕВА СЕ И ФОТОКОПИРАЊЕ ИЛИ ШТАМПАЊЕ ИЗ МЕМОРИЈЕ РАЧУНАРА ИЛИ ПИСАЋЕ МАШИНЕ.

НАПОМЕНА:

1. ТАКСА ЗА ПРЕПИС ЛЕПИ СЕ НА САМОЈ МОЛБИ КОЈОМ ЈЕ ТРАЖЕНО ПРЕПИСИВАЊЕ, А У СЛУЧАЈУ УСМЕНЕ МОЛБЕ, НА СПISУ. ТАКСА ЗА ЗАХТЕВ ЗА ПРЕПИС ЛЕПИ СЕ ТАКОЂЕ НА САМОМ ЗАХТЕВУ (МОЛБИ), ОДНОСНО НА СПISУ, АКО ЈЕ МОЛБА УСМЕНА.

2. АКО СЕ ПРЕПИСИВАЊЕ ВРШИ НА СТРАНОМ ЈЕЗИКУ ПЛАЋА СЕ ТАКСА У ТРОСТРУКОМ ИЗНОСУ ОД ПРОПИСАНЕ У ОВОМ ТАРИФНОМ БРОЈУ.

3. ЗА ПРЕПИС РАСПРАВНОГ ЗАПИСНИКА КОЈИ ЈЕ ИЗРАЂЕН ИСТОВРЕМЕНО СА САСТАВЉАЊЕМ САМОГ ИЗВОРНИКА, ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

3. СУДСКИ ДЕПОЗИТИ

ТАРИФНИ БРОЈ 27.

ЗА ЧУВАЊЕ (ДЕПОЗИТ) НОВЦА, СТВАРИ И ВРЕДНОСНИХ ПАПИРА НА ЗАХТЕВ СТРАНКЕ, ПЛАЋА СЕ ГОДИШЊЕ 2% ОД ВРЕДНОСТИ ДЕПОНОВАНИХ СТВАРИ.

НАПОМЕНА:

1. ОВА ТАКСА НЕ ПЛАЋА СЕ НА ДЕПОЗИТ КОЈИ СЕ ПОЛАЖЕ НА ЗАХТЕВ ДРЖАВНИХ ОРГАНА, АКО СЕ ПОДИГНЕ У РОКУ.

2. ТАКСА СЕ ПЛАЋА ЗА ПРВУ ГОДИНУ УНАПРЕД, А ЗА ОСТАЛЕ ГОДИНЕ ПРИЛИКОМ ПОДИЗАЊА ДЕПОЗИТА. ЗАПОЧЕТА ГОДИНА РАЧУНА СЕ КАО ЦЕЛА. У СЛУЧАЈУ ПРЕНОСА ДЕПОЗИТА ИЗ ЈЕДНОГ У ДРУГИ СУД, А НА ЗАХТЕВ ДЕПОНЕНТА, ЗА ПРЕНОС СЕ ПЛАЋА ИЗНОС ЈЕДНОГОДИШЊЕ ТАКСЕ.

3. АКО СЕ ВРЕДНОСТ СТВАРИ НЕ МОЖЕ ПРОЦЕНИТИ ПО ЊИХОВОЈ ПРИРОДИ, ИЗВРШИЋЕ СЕ ПРОЦЕНА ОД СТРАНЕ ВЕШТАКА НА ТРОШАК ДЕПОНЕНТА.

4. ЗА ПИСМЕНИ ИЛИ УСМЕНИ ЗАХТЕВ ДА СЕ ПРИМЕ НА ЧУВАЊЕ НОВАЦ, СТВАРИ ИЛИ ВРЕДНОСНИ ПАПИРИ, НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА.

4. ПРОТЕСТИ

ТАРИФНИ БРОЈ 28.

(1) ЗА УСМЕНУ ИЛИ ПИСМЕНУ МОЛБУ ЗА ПРОТЕСТ МЕНИЦЕ, ЧЕКА (И ДРУГИХ ИСПРАВА ИЛИ УГОВОРА) ЗБОГ НЕАКЦЕПТИРАЊА, НЕИСПЛАТЕ ИЛИ НЕИСПУЊЕЊА, ПЛАЋА СЕ 200 ДИНАРА.

(2) ЗА ПРОТЕСТ СЕ ПЛАЋА ПРЕМА ВРЕДНОСТИ:

- ДО 5.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 400 ДИНАРА;
- ПРЕКО 5.000 ДО 20.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 400 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 2% ВРЕДНОСТИ;
- ПРЕКО 20.000 ДИНАРА ВРЕДНОСТИ – 2.000 ДИНАРА УВЕЋАНО ЗА 1% ВРЕДНОСТИ, А НАЈВИШЕ 7.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

1. ТАКСА ИЗ ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА ПЛАЋА СЕ НА ПРОТЕСТЕ КОЈИ СЕ ПОДНОСЕ ПО ПРОПИСИМА О МЕНИЦИ И ЧЕКУ, КАО И НА ЗАМЕНЕ ПРОТЕСТА. ТАКСА ЗА ПРОТЕСТ ЛЕПИ СЕ НА САМОЈ МОЛБИ КОЈОМ ЈЕ ТРАЖЕН ПРОТЕСТ, А У СЛУЧАЈУ УСМЕНЕ МОЛБЕ, НА ПРЕПИС ПРОТЕСТА КОЈИ ОСТАЈЕ КОД СУДА. НА ИСТИ НАЧИН СЕ ПОСТУПА И У ПОГЛЕДУ ЛЕПЉЕЊА ТАКСЕ ЗА САМУ МОЛБУ.

2. АКО СЕ ЈЕДНОМ МОЛБОМ ТРАЖИ ВИШЕ ПРОТЕСТА ОДНОСНО ЗАМЕНА ПРОТЕСТА, ПЛАЋА СЕ ЈЕДНА ТАКСА ЗА МОЛБУ, АЛИ СЕ И У ТОМ СЛУЧАЈУ ПЛАЋА ПОСЕБНА ТАКСА ЗА СВАКИ ПРОТЕСТ, ОДНОСНО ЗАМЕНУ ПРОТЕСТА.

5. ОСТАЛИ ПРЕДМЕТИ

ТАРИФНИ БРОЈ 29.

(1) ЗА ПРЕДЛОГ СТРАНКЕ ДА СУД ПОСТАВИ СУДИЈУ ИЛИ ПРЕДСЕДНИКА ИЗБРАНОГ СУДА, ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

(2) ЗА ПРЕДЛОГ О ИЗУЗЕЋУ СУДИЈЕ ИЗБРАНОГ СУДА, ПЛАЋА СЕ 1.000 ДИНАРА.

(3) ЗА ИЗДАВАЊЕ ПОТВРДЕ О ПРАВОСНАЖНОСТИ ИЛИ ИЗВРШНОСТИ ПРЕСУДЕ ИЗБРАНОГ СУДА, ПЛАЋА СЕ 2.000 ДИНАРА.

НАПОМЕНА:

НЕ ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА АКО ЈЕ ПРЕДЛОГ ЗА ПОСТАВЉАЊЕ ПРЕДСЕДНИКА ИЗБРАНОГ СУДА ПОДНЕО ИЗБРАНИ СУДИЈА.

ТАРИФНИ БРОЈ 30.

ЗА ОДЛУКУ КОЈОМ СЕ ОДБАЦУЈЕ ИЛИ ОДБИЈА ЗАХТЕВ ЗА ИЗУЗЕЋЕ СУДИЈЕ, СУДИЈЕ ПОРОТНИКА, ПРЕДСЕДНИКА СУДА, ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ЈАВНОГ ТУЖИОЦА И ДРУГИХ СЛУЖБЕНИХ ЛИЦА, ПЛАЋА СЕ ТАКСА У ИЗНОСУ ОД 1.000 ДИНАРА.

ТАРИФНИ БРОЈ 31.

(1) ЗА МОЛБУ КОЈОМ СЕ ТРАЖИ ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА КРИВИЧНЕ САНКЦИЈЕ, ПЛАЋА СЕ 1.500 ДИНАРА.

(2) ЗА ОДЛУКУ ПРВОСТЕПЕНОГ СУДА, ПО МОЛБИ ПЛАЋА СЕ 3.000 ДИНАРА.

(3) ЗА ЖАЛБУ НА ОДЛУКУ ПРВОСТЕПЕНОГ СУДА ПЛАЋА СЕ ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

ИЗВЕШТАЈ О СПРОВЕДЕНОЈ EX ANTE АНАЛИЗИ ЕФЕКТА ПРОПИСА

1. САГЛЕДАВАЊЕ ПОСТОЈЕЋЕГ СТАЊА.

1) Приказати постојеће стање у предметној области у складу са важећим правним оквиром.

Судске таске уређене су Законом о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94, 53/95, 16/97, 34/01 – др. закон, 9/02, 29/04, 61/05, 116/08 – др. закон, 31/09, 101/11, 93/12, 93/14, 106/15 и 95/18) који прописује обавезу плаћања такси у судским поступцима, основице за обрачун и начине ослобађања од плаћања.

Иако су судови у периоду од 2020. до 2024. године остварили стабилан раст прихода по основу судских такси — посебно основни и привредни судови — што на први поглед указује на задовољавајуће фискалне ефекте, тај тренд не одражава у потпуности системске проблеме у механизму наплате. Постојећи нормативни оквир показује низ ограничења која умањују укупну ефикасност наплате. Значајне разлике у пракси наплате између судова различитих нивоа и врста, као и неуједначено поступање у вези са моментом настанка обавезе и применом ослобађања од плаћања, указују на потребу за јаснијим и свеобухватнијим уређењем овог питања.

Додатно, тренутни систем наплате у великој мери зависи од интерне праксе судова и администрације, што утиче на постојање предмета у којима долази до застарелости потраживања или непотпуне примене таксене обавезе. То доводи до неоптималног коришћења јавних ресурса и смањеног фискалног ефекта прописа, упркос формално високом нивоу изречених такси. У том контексту, предложене измене и допуне закона имају за циљ да уклоне управо те уочене недостатке и обезбеде једноставнији, уједначенији и правно сигурнији систем наплате.

Расположиви подаци које су судови доставили за 2023. и 2024. годину показују да у просеку више од 40% изречених судских такси остаје ненаплаћено, а преко 700 милиона динара годишње се прослеђује јавним извршитељима. У Основном суду у Лесковцу, проценат наплате у 2023. години износио је свега 38%, док је Основни суд у Нишу у 2024. години проследио извршитељима преко 53 милиона динара. Први основни суд у Београду укупно је евидентирао више од 400 милиона динара ненаплаћених или застарелих потраживања. Ови подаци јасно указују да постојећи механизми нису довољно ефикасни и да се значајан део потенцијалних прихода губи у фази извршења или застаревања.

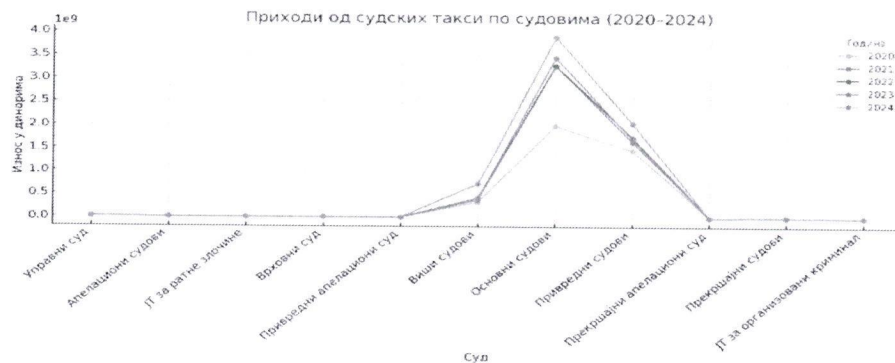
Да би се боље разумели ефекти важећег закона и оправданост предложених измена, неопходна је анализа начина остваривања прихода по врстама судова у претходном периоду:

Приходи од судских такси по судовима (2020–2024)

Назив суда / институције	2020	2021	2022	2023	2024
Управни суд	10,601,851.38	7,188,281.73	7,416,862.47	7,905,807.40	5,971,566.33
Апелациони судови	50,318.00	187,118.00	16,470.00	100,790.00	86,710.88

ЈТ за ратне злочине	64,270.00	31,531.00	42,150.00	3,950.00	19,630.00
Врховни суд	361,570.00	44,700.00	50,790.00	53,260.00	27,220.00
Привредни апелацион и суд	3,172.00	1,150.00	4,810.00	35,346.00	6,142.00
Виши судови	319,954,925.43	368,487,674.51	409,721,878.26	404,232,667.00	713,919,021.53
Основни судови	1,990,030,177.16	3,276,261,440.15	3,278,581,581.26	3,450,741,312.08	3,892,017,337.66
Привредни судови	1,454,843,938.77	1,642,199,043.72	1,741,308,966.78	1,698,496,961.88	2,043,260,160.44
Прекршајн и апелацион и суд	17,980.00	127,170.00	22,390.00	11,960.00	103,170.00
Прекршајн и судови	7,034,535.34	6,781,248.20	6,475,207.00	5,491,510.12	7,002,881.12
ЈТ за организова ни криминал	435,370.00	363,380.00	443,030.00	300,200.00	327,440.00
УКУПНО	3,783,398,108.08	5,301,672,737.31	5,444,084,135.77	5,567,373,764.48	6,662,741,279.96

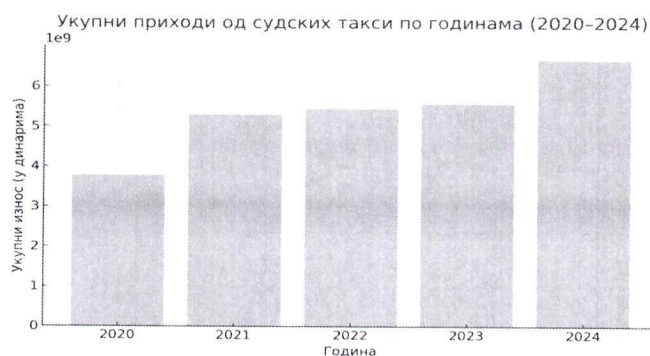
Графикон – Приходи од судских такси по судовима (2020–2024)

Табела – Приход од судских такси укупно (2020–2024)

Година	Укупно наплаћено преко судова (дин)
2020	4.579.974.606
2021	5.301.672.737
2022	5.444.084.136
2023	5.567.373.764
2024	6.662.741.280

Графикон: Приходи од судских такси - укупно (2020–2024)

Анализа остварених прихода по врстама судова у периоду 2020–2024. године показује значајне разлике у фискалним ефектима, што указује на неуједначену примену прописа. Основни и привредни судови, који заједно чине преко 70% укупног износа наплаћених такси, бележе стабилан и континуиран раст – од приближно 2 милијарде динара у 2020. до скоро 3,9 милијарди у 2024. години. Ово потврђује постојећи капацитет за наплату, али и указује на простор за унапређење ефикасности у овим судовима.

Привредни судови су посебно релевантни због вредности предмета и степена уређености странака, док виши судови показују раст прихода након 2021. године, што може бити последица боље примене наплате у жалбеним фазама. Насупрот томе, апелациони и прекршајни судови, као и специјализована тужилаштва, бележе симболичне приходе, што је делом последица природе њихових предмета, али и индиција недовољно уређене и уједначене праксе.

Ова хетерогеност у остваривању прихода додатно потврђује потребу за прецизнијим законским уређењем, успостављањем обавезујућих процедура и јачањем унутрашње контроле наплате судских такси. Према ПФЕ обрасцу за 2025. годину, очекује се да ће предложене измене и допуне Закона о судским таксама довести до повећања прихода од судских такси у 2025. години за око 610.000.000 динара у односу на претходни период. То значи да ће укупан износ сопствених прихода буџетских корисника по овом основу износити преко 6,6 милијарди динара.

Иако је у апсолутном износу уочен раст, реална вредност судских такси се смањивала услед тога што висина такси није мењана од 2009. године, упркос значајним променама у економским околностима. Раст цена живота и услуга довео је до стварног пада праве вредности наплате и утицао на буџетски ефекат.

Поред фискалног аспекта, у примени закона уочени су и бројни правни и практични недостаци – пре свега у вези са моментом настанка таксене обавезе и поступањем у случају повлачења тужбе или мирног окончања спора. Различита тумачења су доводила до неуједначене судске праксе и правне несигурности, док је услед кратког рока застарелости (три године) често долазило до ненаплате таксе током трајања жалбеног поступка.

Такође, постојеће решење није у довољној мери препознавало потребе посебно осетљивих група, те се предложеним изменама настојало додатно уредити ослобађање од такси у социјално осетљивим случајевима.

Закључак је да важећи закон више није у довољној мери одговарао актуелним друштвеним и економским околностима. У том смислу, предложене измене представљају реакцију на конкретне проблеме у примени и имају за циљ да обезбеде

правичнији, ефикаснији и одрживији систем судских такси – уз очување основног начела доступности правде свим грађанима, нарочито онима у тешкој материјалној ситуацији.

У прилог потреби за изменама указују и претходно изложени фискални и нормативни показатељи. Уочени недостаци у примени постојећег закона, нарочито у погледу правне прецизности, ефикасности наплате и неприлагођености актуелним економским кретањима, јасно указују на потребу за свеобухватном ревизијом. Циљ предложених измена јесте успостављање правно сигурнијег, социјално праведнијег и фискално одрживог система судских такси, у складу са савременим друштвеним и економским околностима.

2) Да ли је уочен проблем у области и на коју циљну групу се односи? Представити узроке и последице проблема?

У пракси примене важећег Закона о судским таксама уочени су бројни изазови који утичу на ефикасност система наплате, правну сигурност странака и уједначеност поступања органа. Иако је закон у основи функционалан, протоком времена појавили су се нормативни недостаци који су наметнули потребу за интервенцијом на законском нивоу.

Посебно се као проблематичне издвајају одредбе које се односе на момент настанка обавезе плаћања таксе, начин обрачуна, као и питања застарелости потраживања. Уз то, уочене су неуједначености у поступању судова и других органа у погледу благовременог и јасног обавештавања обвезника о постојању таксене обавезе. Све ово је резултирало смањеном наплатом, повећаним бројем спорова и различитим тумачењима у сличним правним ситуацијама, што има директан утицај и на приходе буџета Републике Србије.

Иако се делимично могло интервенисати подзаконским актима и упутствима, пракса је показала да суштина проблема лежи у самом тексту закона. Чак и уз посвећеност органа, одређене правне недоречености онемогућавају доследну и правно одрживу примену постојећих одредаба. Због тога је процењено да се потребно решење не може постићи само изменом поступања органа, већ да је неопходна измена самог закона.

Проблеми уочени у примени највише погађају саме странке у поступцима, како физичка, тако и правна лица, а посебно физичка лица која наступају као тужиоци у парничним поступцима или предлагачи у управним и ванпарничним поступцима. Истовремено, оптерећени су и сами судови као обвезници утврђивања и наплате таксе, јавни извршитељи који врше принудну наплату, као и органи локалне самоуправе. У ширем смислу, последице осећају и сви буџетски корисници због умањених јавних прихода. Настале ситуације доводе до правне несигурности, повећавају трошкове поступака и оптерећују администрацију. Посебно је изражен ризик од губитака за буџет због наступања застарелости потраживања, као и услед непостојања обавезе суда да благовремено обавести странке о настанку и висини таксене обавезе. Проблеми проистичу и из застарелости појединих норми, одсуства прецизних дефиниција – попут правне природе таксе као јавног прихода – као и из новонасталих околности у пракси, као што су дигитализација поступака и потреба за посебном заштитом осетљивих друштвених група.

Усмерене и добро формулисане измене закона имају за циљ да унапреде правну сигурност, повећају транспарентност и предвидивост обавеза, те подигну ефикасност наплате и смање административна оптерећења. На тај начин ће се постићи стабилнији и правно одрживи систем судских такси.

3) Да ли постоје неки други разлози за промену (интервенцију) у области у случају да није уочен проблем?

Иако је примарни разлог за измене и допуне Закона о судским таксама отклањање уочених недостатака у његовој примени, постоје и други разлози који додатно оправдавају интервенцију на законском нивоу.

Један од њих је и потреба за прилагођавањем висине појединих такси реалним економским кретањима. Од доношења важећег закона протекло је више од једне деценије, током које је дошло до значајних промена у макроекономским условима, укључујући и раст цена и инфлацију. Усклађивањем износа појединих такси са савременим економским оквиром обезбеђује се очување реалне вредности прихода од такси и стварају се предуслови за стабилније буџетско планирање. Поред тога, измене имају за циљ и унапређење правичности поступка, транспарентности и предвидивости за странке у поступку. Посебан акценат стављен је на доследнију примену критеријума за ослобађање од плаћања такси, као и на уједначавање поступања органа у процесним ситуацијама у којима таксена обавеза настаје или престаје.

Поред уочених проблема у примени постојећег закона, измене и допуне Закона о судским таксама имају и додатну вредност у смислу унапређења правног оквира у складу са релевантним европским стандардима. Посебно су значајне смернице Савета Европе које се односе на приступ правди и правичност судских поступака, као што су Препорука Rec(84)5 о наплати судских такси и Препорука Rec(2001)3 о приступу правди за лица у тешком материјалном положају. Ове препоруке указују на потребу да судске таксе не смеју представљати финансијску препреку за приступ суду и да систем наплате мора бити транспарентан, пропорционалан и прилагођен могућностима странака, уз постојање механизма за ослобађање и смањење такси када је то оправдано. Посебна пажња посвећена је заштити социјално угрожених лица и других осетљивих група, што се и у овом Предлогу закона препознаје кроз прецизирање основа и услова за ослобађање од плаћања такси.

Иако измене нису директно условљене усклађивањем са правом Европске уније, оне прате препознате европске вредности у области приступа правди и јавне управе, чиме се доприноси стварању транспарентнијег, предвидивијег и правично уређеног система наплате судских такси у Републици Србији.

Сходно томе, предложене измене закона нису усмерене само на решавање уочених проблема, већ и на модернизацију и економску одрживост система судских такси у складу са правним, друштвеним и буџетским циљевима.

2. УТВРЂИВАЊЕ ЦИЉА.

1) Који циљ је потребно постићи?

Основни циљ предложених измена и допуна Закона о судским таксама је унапређење ефикасности и правне извесности у систему наплате судских такси, како би се обезбедила праведна и уједначена примена прописа, очувала фискална стабилност и умањили ризици од ненаплате такси и њихове застарелости.

Циљ се постиже кроз следеће конкретне ефекте: поједностављење поступања и унапређење правне извесности за судове и друге органе надлежне за наплату такси, чиме се доприноси ефикаснијем раду у оквиру постојећих капацитета; јасније дефинисање момента настанка таксене обавезе, чиме се смањују недоумице у примени и ризик од спорова; уређивање повраћаја и ослобађања од такси, што омогућава доследније поступање и смањује простор за неуједначену праксу; увођење могућности делимичног

ослобађања на основу објективних критеријума, као и поступање по захтеву за појединачне радње; прилагођавање износа такси реалним економским околностима и инфлационим кретањима, ради очувања сврхе и одрживости овог јавног прихода; повећање предвидивости и транспарентности за све учеснике у поступку, што је у складу са препорукама Савета Европе (нпр. Rec(84)5 и Rec(2001)3) о правичности наплате такси и заштити процесних права странака.

Циљ је да се сви наведени ефекти остваре у року од две до три године од ступања закона на снагу, при чему ће се резултати мерити кроз смањење броја спорова, већу наплату, ефикасније поступање и доследнију примену института ослобађања од таксе.

2) Да ли је циљ који се постиже доношењем прописа усклађен са циљевима важећих планских докумената и приоритетним циљевима Владе?

У предметној области не постоји посебан плански, односно стратешки документ Владе Републике Србије који се директно односи на уређење система судских такси. Међутим, предложена законска решења индиректно доприносе реализацији општих стратешких циљева у области јавних финансија и правосуђа.

Пре свега, измене подржавају спровођење Програма економских реформи (ERP) 2024–2026, у оквиру ког је препозната потреба за унапређењем правне сигурности, ефикасности институција и управљања јавним приходима. Такође, предложена решења су у складу са Програмом реформе управљања јавним финансијама 2021–2025, посебно у делу који се односи на повећање транспарентности и наплативости сопствених јавних прихода.

Иако не постоји директно упоредив документ посвећен овој области, предложене измене су у духу важећих политика и реформи усмерених на унапређење правосудног система и одговорно управљање јавним средствима.

3) На основу ког показатеља учинка се утврђује да ли је дошло до постизања циља?

Остварење циљева предложених измена Закона о судским таксама пратиће се кроз више показатеља учинка који омогућавају процену ефеката на ефикасност, правну сигурност и фискалну одрживост система.

Упоредном анализом података пре и након ступања закона на снагу, очекује се уочљиво повећање ефикасности наплате, са циљем да се у првој години примене оствари раст од најмање 10%, што је у складу са пројекцијом исказаном у ПФЕ обрасцу за 2025. годину. У наредне две до три године, очекује се да укупан ниво наплате достигне или премаше 15% у односу на период пре измена. Подаци ће се пратити у сарадњи са Управом за трезор и правосудним органима.

Други релевантан показатељ односи се на број предмета у којима је наступила застарелост потраживања судских такси, што је у претходном периоду представљало значајан фискални и административни проблем. Очекује се да ће јасније дефинисане обавезе обвезника, увођење обавезе обавештавања од стране суда и прецизније уређени рокови застарелости довести до смањења броја предмета у којима долази до застарелости за најмање 20% у прве две године од ступања закона на снагу.

Поред тога, биће праћени и квалитативни показатељи који се односе на: уједначеност судске праксе у погледу примене нових одредаба о настанку и ослобођењу од таксене обавезе; број покренутих спорова у вези са судским таксама; као и оцене надлежних органа о функционалности и примењивости нових законских решења у пракси. У случајевима где није могуће обезбедити поуздане квантитативне податке,

анализа ће се заснивати на административној евиденцији, извештајима правосудних органа и Управе за трезор, као и на стручним оценама утемељеним на примени у пракси.

4) Дефинисати извор провере и рокове за прикупљање података за праћење примене прописа.

Примену Закона о изменама и допунама Закона о судским таксама пратиће надлежни органи кроз редовно прикупљање и анализу података из више извора, са циљем да се утврди да ли је дошло до остварења планираних ефеката и у којој мери се нова законска решења примењују у пракси.

Основни извор података биће Управа за трезор, која располаже подацима о укупном обиму наплате судских такси, броју предмета у којима такса није наплаћена, просечном времену наплате и броју усвојених захтева за ослобођење од плаћања таксе. Ови подаци ће омогућити мерење ефеката закона у погледу ефикасности наплате и примене механизма правичности.

Важну улогу у праћењу имаће и Врховни суд Србије, као орган који ће кроз извештаје и комуникацију са нижим судовима пратити уједначеност судске праксе и указивати на евентуалне проблеме у тумачењу и примени нових одредаба, посебно у погледу момента настанка таксене обавезе и примене рокова застарелости.

Поред тога, подаци ће се прикупљати и од судова првог и другог степена, који ће достављати статистику у вези са бројем спорова поводом судских такси и просечним трајањем таквих поступака, што је посебно значајно за праћење ефеката у области правне сигурности и економичности поступка.

Координацију у процесу прикупљања и анализе података вршиће Сектор за правосуђе у Министарству правде, који прати рад судова и предлаже мере у складу са прикупљеним подацима. Подаци ће се прикупљати у редовним интервалима – квартално и годишње – а први свеобухватан извештај о ефектима закона може да се очекује у року од годину дана од његовог ступања на снагу.

3. ИДЕНТИФИКОВАЊЕ ОПЦИЈА.

1) Да ли је циљ могуће постићи применом „status quo” опције? Приказати последице примене „status quo” опције.

Применом опције „status quo”, односно задржавањем важећег законског оквира без измена и допуна, не би било могуће постићи постављене циљеве у области наплате судских такси и обезбеђења правне сигурности и предвидивости за странке у поступку.

Изостанак промене прописа имао би низ негативних последица. Пре свега, наставило би се постојеће стање правне неодређености у погледу појединих кључних питања, као што су момент настанка таксене обавезе, начин обрачуна, питање застарелости и поступање по захтевима за ослобођење од плаћања таксе. Ове недоречености у пракси доводе до различитих тумачења и неуједначеног поступања, што нарушава правну сигурност и поверење грађана у институције.

Са економског аспекта, задржавање постојећег стања доводи до смањене наплате судских такси и губитака за буџет Републике Србије, јер се значајан број потраживања гаси услед застарелости или се не наплаћује због процедуралних недостатака. Такође, наставио би се тренд повећања броја спорова у вези са наплатом такси, што додатно оптерећује судове и изазива непотребне трошкове.

Из управљачког угла, наставак примене важећег закона без измена онемогућио би ефикасније поступање органа у наплати, укључујући судове, јавне извршитеље и

Управу за трезор и спречио би увођење јаснијих процедура и правних основа за поступање. Недостатак усклађености са савременим праксама и очекивањима такође би значајно застој у реформским процесима у области јавних прихода.

Узимајући у обзир све наведене ризике и недостатке, опција „status quo” није оцењена као прихватљива, већ је закључено да је интервенција на законском нивоу нужна ради постизања постављених циљева.

2) Да ли је циљ могуће постићи искључиво применом подстицајних, информативно-едукативних, институционално-управљачких или мера за обезбеђивање добара и услуга, без доношења новог или измене постојећег прописа? Навести разлоге због којих се одустало од примене ове опције.

Разматрана је и опција постизања постављених циљева применом подстицајних, информативно-едукативних и управљачких мера, без приступања изменама законског текста. Међу тим мерама биле би: едукативне активности усмерене ка странкама и судској администрацији (обуке, водичи, обавештења), боља координација између судова, јавних извршитеља и Управе за трезор, техничко унапређење евиденција и интерних процедура, доношење упутстава ради уједначене примене.

Иако би ове мере могле допринети делимичном ублажавању постојећих потешкоћа, њихова примена није довољна да би се суштински отклонили нормативни проблеми који проистичу из самог текста закона. Пре свега, питања као што су моменат настанка таксене обавезе, услови за ослобођење од плаћања таксе и прецизирање одредаба које су у пракси изазивале нејасноће, не могу се поуздано решити без измене постојећег регулаторног оквира, посебно у погледу уређења рокова застарелости и критеријума за ослобађање од плаћања.

Посебно значајан разлог за одустајање од ове опције јесте економски аспект: износи такси предвиђени важећим законом донетим пре више од једне деценије нису адекватно прилагођени актуелној макроекономској ситуацији, што је довело до реалног снижења вредности судских такси. У условима континуиране инфлације и промене економског амбијента, задржавање истих новчаних износа значи смањење прихода по основу такси и недовољну покривеност стварних трошкова поступка. То представља директан ризик за стабилност јавних финансија и одрживост система наплате.

Због свега наведеног, ова опција није оцењена као довољна. Процењено је да је неопходно нормативно интервенисати, како ради унапређења правне сигурности и ефикасности, тако и ради прилагођавања закона економским реалностима и заштите буџетских прихода.

3) Које су кључне промене које се прописом предлажу ради постизања циља?

Предлогом закона о изменама и допунама Закона о судским таксама предвиђене су кључне интервенције у постојећи законски оквир које имају за циљ да унапреде правну сигурност, повећају ефикасност и уједначе праксу у области наплате судских такси. Промене се односе на прецизније уређење права и обавеза странака, поступања надлежних органа, као и усклађивање са економским и системским условима.

Посебно је значајно што се изменама врши прилагођавање износа судских такси реалним економским условима, будући да оне нису мењане од 2009. године, упркос значајној инфлацији и повећању трошкова живота.

Најзначајније предложене измене обухватају следеће:

– Измена члана 3. став 2. Закона, којом се прецизира тренутак настанка таксене обавезе за тужбу и одговор на тужбу, у складу са стадијумом поступка и успехом у спору (члан 2. Предлога).

– Измена члана 5. став 2. како би се осигурало да странке имају јасан и конкретан тренутак када ће наступити њихова финансијска обавеза (члан 3. Предлога).

Изменом члана 8. продужава се рок застарелости са три на пет година. Продужавањем овог рока застарелости продужава се период у коме може бити спроведена наплата судских такси и даје се више времена органима који се баве наплатом да изврше свој посао, али и странкама да измире своје обавезе у складу са законом. Овај рок одговара општим правним принципима у односу на застаривање обавеза и усклађује овај процес са роковима који су уобичајени за друга финансијска потраживања (члан 4. Предлога).

– Измена члана 9. којом се проширује круг лица ослобођених од плаћања такси, као и ситуације у којима се ослобађање примењује (члан 5. Предлога).

– Измена члана 10. предвиђен је рок у коме таксени обвезник може поднети предлог за ослобођење од таксе (члан 6. Предлога).

– Измена члана 21. – прецизира се да се за утврђивање вредности спора ради наплате таксе примењују правила из закона о парничном поступку, ако Законом о судским таксама није другачије прописано. Такође, вредност спора се утврђује у моменту настанка таксене обавезе, а не у моменту подношења тужбе (члан 11. Предлога).

– Измена члана 27. којом се проширује и конкретизује утврђивање вредности предмета спора у различитим типовима парничних поступака (члан 12. Предлога).

– Измена члана 36. тако што се брисањем става 1. овог члана, прецизира да се вредност која је основ за плаћање таксе утврђује у складу са општим правилима из члана 21. Закона. Према томе, за све радње учињене у поступку, вредност која је основ за плаћање таксе утврђује се према вредности предмета у време настанка таксене обавезе, без ретроактивног обрачуна на основу промена вредности током поступка (члан 17. Предлога).

– Измена члана 37. којом се уводи обавеза суда да обвезнику изда писмени налог за плаћање са свим подацима, чиме се повећава транспарентност, спречава одуговлачење поступка и смањује ризик од застарелости. Суд је дужан да обвезнику достави налог за плаћање са свим подацима, чиме се укида потреба за посебним слањем опомене. Поред тога, обавеза достављања доказа о извршеној уплати таксе, прописана је са циљем да се обезбеди правна сигурност поступка и ефикасна контрола испуњења таксене обавезе од стране суда. Странка, као обвезник таксене обавезе, дужна је да докаже њено испуњење, што је у складу са општим правилима о доказивању испуњења новчане обавезе. Иако систем еТаксе представља користан помоћни алат за проверу стања уплата, он не обезбеђује правно ваљан доказ у спису предмета, нити суд има обавезу да по службеној дужности редовно проверава податке у том систему. На овај начин се обезбеђује уједињена пракса и смањује ризик од спорења у погледу правовремене и правилне уплате судске таксе. (члан 18. Предлога).

– Изменом члана 40. поједностављује се поступак наплате судске таксе у случају неплаћања: суд више не шаље опомену, већ одмах доноси решење о извршењу које се прослеђује јавном извршитељу, а жалба не одлаже извршење. Казнена такса од 50% од износа дуга, која је и до сада била прописана, задржава се. Циљ ове измене је убрзање поступка и отклањање процесних недоумица, усклађивањем са Законом о извршењу и обезбеђењу.

– брише се члан 42. Закона о судским таксама, чиме се уређује да суд може да покрене поступак за принудну наплату судске таксе и у случајевима када износ неплаћене таксе у једном предмету, по извршењу свих радњи, односно по правноснажности предмета, не прелази износ најниже таксе која се плаћа за тужбу у парничном поступку. Овом изменом се поједностављује поступање суда и омогућава ефикаснија примена принудне наплате (члан 23. Предлога).

– Брише се члан 46. Закона о судским таксама, чиме се укида могућност повраћаја таксе странци на њен захтев у управним споровима у случајевима када управни акт по тужби буде поништен, одлука првостепеног суда по жалби буде преиначена или укинута, или када се дозволи обнова поступка. На овај начин се уређује једноставнији и предвидљивији систем наплате такси у управним споровима (члан 24. Предлога).

Расположиви подаци које су судови доставили показују да је у протеклом периоду просечно више од 700 милиона динара годишње прослеђивано јавним извршитељима, а да је више од 40% изречених такси остало ненаплаћено. Овакви подаци указују на потребу за јачањем механизма наплате, што је и суштина предложене измене члана 40.

Конкретни примери из праксе илуструју размере проблема. У Вишем суду у Новом Саду током 2023. године наплаћено је мање од 52% такси, док је у Основном суду у Лесковцу наплата износила само 38%. Основни суд у Нишу је, према подацима за 2024. годину, проследио јавним извршитељима преко 53 милиона динара, а Први основни суд у Београду је укупно у две године евидентирао преко 400 милиона динара ненаплаћених или застарелих потраживања. Ови подаци подржавају предложену интервенцију као нужан корак ка ефикаснијем систему наплате.

Подаци приказани у табели испод илуструју размере проблема у погледу ненаплате судских такси у различитим судовима:

Суд	Година	Изречене таксе (РСД)	Наплаћено (РСД)	% наплате	Прослеђено извршитељима (РСД)
Виши суд Нови Сад	2023	205.000.000	102.000.000	49,8%	---
Основни суд Лесковац	2023	60.000.000	23.000.000	38,3%	---
Основни суд Ниш	2024	128.000.000	---	---	53.000.000
Први основни суд Београд	2023–24	---	---	---	> 400.000.000 (ненаплаћено)

– Брисање члана 42. Закона који је у пракси изазивао правну несигурност у погледу обавезе плаћања таксе у извршном поступку (члан 23. Предлога).

– Измена члана 51. којом се прецизира расподела наплаћених такси у буџету и увећава део намењен за побољшање положаја запослених у правосуђу (члан 25. Предлога).

Измена таксене тарифе, којом се повећавају и прецизирају износи такси у складу са актуелним економским условима, уз укидање или измену ставки које више нису применљиве (члан 26. Предлога).

Иако надлежности органа нису суштински мењане, предложеним прецизирањима ствара се основ за уједначену и правно одрживу праксу. Истовремено, новим решењима се уводе механизми који доприносе смањењу административног оптерећења судова и органа задужених за наплату, а странкама се омогућава боља предвидивост и заштита процесних права.

4) Које опције су разматране приликом израде прописа и навести разлоге због којих се од њих одустало?

У процесу израде Нацрта закона о изменама и допунама Закона о судским таксама, разматране су различите нормативне и ненормативне опције у циљу постизања бољег система наплате судских такси, унапређења правне сигурности и повећања ефикасности поступка. На основу анализе важеће праксе, примедби из судова, као и коментара других актера, следеће опције су биле предмет разматрања:

1. Задржавање постојећег правног оквира („*status quo*”)

Ова опција је одбачена јер је анализом показано да постојећи законски текст не пружа довољну правну сигурност у погледу кључних питања као што су момент настанка обавезе, обавештавање обвезника, и рокови застарелости. Додатно, више судова је у својим примедбама навело да одређене норме (нпр. члан 42) изазивају збрку у примени, што доводи до различите праксе и умањене наплате такси. Примери укључују случајеве у којима такса није наплаћена због нејасноћа у тумачењу обавеза суда или услед застарелости током трајања жалбеног поступка.

2. Увођење решења искључиво путем подзаконских аката или унутрашњих упутстава

Ова опција је такође одбачена, јер су кључни недостаци системске природе и произилазе из самог текста закона. На пример, иако је пракса обавештавања странака делимично уређена судским упутствима, нејасноће у чл. 3. и 21. Закона о судским таксама доводиле су до различитих тумачења у погледу настанка обавезе и дејства захтева за ослобођење од таксе. Без измене законског текста, није могуће постићи уједначену и правно одрживу примену.

3. Промена само тарифе, без уређивања процесних питања

Разматрано је да се изврши само корекција таксених ставки у Таксеној тарифи ради усклађивања са инфлацијом и реалним економским околностима. Међутим, процењено је да би ова интервенција, иако значајна са фискалног становишта, била недовољна за решавање суштинских проблема. Потребно је било нормативно уредити и питања као што су обавештавање, момент настанка обавезе и дејство захтева за ослобађивање, што је захтевало измену самог закона.

4. Увођење нових механизма кроз пилот-пројекте или едукативне мере

Разматране су и мере попут едукације странака и судских службеника, јачање административне сарадње или коришћење информационих система као алтернативни пут ка већој наплати. Иако подржане као пратеће мере, оцењено је да оне не могу заменити потребу за законском интервенцијом, већ могу служити само као подршка ефикасној примени нових решења.

5. Опција комплетне дигитализације поступка наплате (електронско обавештавање и плаћање)

Иако је дигитализација идентификована као пожељан правац развоја, од ње се у овом кругу измена одустало из разлога техничке припремљености система и потребе за међусобном интероперабилношћу органа. Предложено је да се ова компонента разматра у наредној фази унапређења система, у сарадњи са Канцеларијом за информационе технологије и електронску управу и Управом за трезор.

Из свих наведених разлога, као најцелисходнија се показала опција измене и допуне самог Закона, којом се истовремено уређују процесни аспекти (обавештавање, ослобађање, момент настанка обавезе), уклањају спорне норме (нпр. члан 42), и ажурирају тарифне ставке ради економског усклађивања. Такав приступ обезбеђује уравнотежену правну, институционалну и економску интервенцију у области судских такси.

5) Која је међународна упоредна пракса у регулисању области?

Упоредна анализа система судских такси у државама чланицама Европске уније и земљама у окружењу показује значајне разлике у приступима, али и одређене заједничке елементе који могу бити релевантни за реформу у Србији.

У Немачкој, судске таксе се одређују на основу вредности спора и регулисане су Законом о судским трошковима (*Gerichtskostengesetz – GKG*). Таксе се плаћају унапред, а њихов износ зависи од вредности спора. На пример, за спор вредности до 500 евра, такса износи 36 евра, док за спор вредности до 500.000 евра, такса износи 1.950,50 евра (*GKG, Anlage 2 – Kostenverzeichnis*).

У Хрватској, судске таксе су регулисане Законом о судским пристојбама и Уредбом о тарифама судских пристојби. Таксе се могу плаћати безготовински, готовином, судским маркама или електронски. За електронски поднете поднеске, такса се плаћа у моменту подношења и износи половину прописане таксе. У случају електронске доставе судских одлука, такса се такође умањује за 50% ако се плати у року од три дана од електронске доставе (<https://www.zakon.hr/z/242/Zakon-o-sudskim-pristojbama>).

У Мађарској, судске таксе у грађанским поступцима износе 6% од вредности спора, са минималним и максималним ограничењима. У поступцима извршења, такса износи 1% од вредности потраживања. Планиране су значајне реформе у структури правосудних трошкова, укључујући увођење нових правила за адвокатске таксе и ограничења у одступању од уговора о накнади (<https://njt.hu>).

У појединим државама чланицама Европске уније, као што је Француска, приступ правосудном систему је у значајној мери финансиран из државног буџета, па је у пракси број поступака у којима се наплаћују таксе знатно мањи. У том смислу, судске таксе имају ограничен фискални значај, а пажња се преусмерава на мере правичног приступа правди и на правну помоћ (*aide juridictionnelle*). Овакав модел, иако друштвено солидарнији, није у потпуности преносив на српски правосудни систем који се делимично ослања на приходе од судских такси за финансирање функционисања правосуђа (<https://www.justice.fr>).

С друге стране, искуство Велике Британије додатно потврђује значај балансирања између фискалних интереса и правичног приступа правди. Наиме, након увођења високих такси у радним споровима, Врховни суд у тој земљи утврдио је да такве таксе представљају препреку остваривању права и прогласио их неуставним (пресуда: *R (on the application of UNISON) v Lord Chancellor [2017] UKSC 51*, <https://www.supremecourt.uk/cases/uksc-2015-0233.html>). Ова пресуда подстакла је дебату о пропорционалности висине таксе и потреби да она не сме бити одвраћајући фактор за грађане који желе да остваре своја права. То је индиректно релевантно и за Србију, јер указује на потребу да систем судских такси буде транспарентан, предвидив и прилагођен реалним могућностима странака у поступку, што и јесте један од основних циљева предложених измена закона.

Упоредна пракса показује да већина земаља користи систем у којем се судске таксе одређују на основу вредности спора, уз могућност ослобађања за странке са

ограниченим средствима. Такође, примећује се тренд ка дигитализацији поступка наплате такси и увођењу електронског плаћања. Ове праксе могу послужити као смернице за унапређење система судских такси у Србији.

4. АНАЛИЗА ЕКОНОМСКИХ ЕФЕКТА

1) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нови, укида или мења постојећи административни поступак и/или административни захтев за привредне субјекте и који су позитивни ефекти овог решења? Да ли предложена решења утичу на повећање или умањење административних трошкова и колико износи повећање или умањење административних трошкова које сноси привредни субјект?

Предложеним изменама и допунама Закона о судским таксама не уводи се нови административни поступак у формалном смислу, али се значајно мењају и поједностављују поједини аспекти постојећих процедура који се односе на утврђивање и наплату судских такси, чиме се смањује административно оптерећење за странке, укључујући и привредне субјекте.

Најважније измене које утичу на административне трошкове и поступке су следеће:

- Измена члана 9. став 6. (члан 5. Предлога) – прецизирано је поступање у случају мирног окончања поступка пре првог рочишта, чиме се странама даје јасна и предвидива могућност ослобађања од таксе без додатног доказивања.

- Измена члана 10. Закона (члан 6. Предлога) – увођење јасног рока до када таксени обвезник може поднети предлог за ослобођење од таксе (до закључења расправе), чиме се спречавају злоупотребе и непотребна одлагања, посебно у стандардизованим споровима.

- Брисање члана 42. Закона (члан 23. Предлога) – укидање условљености принудне наплате таксе износом најниже таксе у предмету, чиме се отклањају нејасноће и омогућава доследније и ефикасније поступање суда у наплати, без потребе за додатним процесним корацима.

- Брисање члана 46. Закона (члан 24. Предлога) – елиминисањем могућности повраћаја већ плаћене таксе у управном спору након укидања одлуке, смањује се број захтева и спорова око административне наплате.

Брисањем чл. 42. и 46. Закона о судским таксама, као и прописивање обавезе достављања доказа о плаћању судске таксе, потенцијални трошкови за привредне субјекте су минимални и односе се искључиво на административне активности које странке већ уобичајено спроводе у пракси.

Брисањем члана 42. елиминише се ограничење за покретање поступка принудне наплате у односу на најниже износе такси, што нема директног утицаја на привредне субјекте који измирују своје обавезе у законом предвиђеном року.

Брисањем члана 46. укида се могућност повраћаја таксе у управним споровима након укидања одлуке, што потенцијално може значити да привредни субјект у таквом поступку неће добити повраћај таксе. Међутим, ови случајеви су у пракси релативно ретки и односе се на специфичне поступке. Такође, износ таксе у управним споровима је фиксан и није значајно оптерећујући за привредне субјекте у поређењу са укупним трошковима вођења поступка.

Поводом обавезе достављања доказа о уплати таксе, привредни субјекти немају нови финансијски трошак, већ административну радњу достављања доказа (нпр. копија уплатнице или електронског извода), што је у складу са уобичајеном праксом коју већ примењују у другим поступцима.

– Сходно наведеном, предложене измене не стварају значајно ново финансијско или административно оптерећење за привредне субјекте. Измене у Таксној тарифи (члан 26. Предлога) – поред повећања износа, извршена је рационализација наплате кроз укидање неактуелних такси (оверени потписи, земљишно-књижни поступци), чиме се поступци који више нису у надлежности судова елиминишу из оптерећења странака.

Позитивни ефекти ових измена огледају се у већој предвидивости обавеза, што је посебно значајно за привредне субјекте који планирају трошкове поступка; смањењу ризика од застаре и накнадне наплате; мањем броју спорова око процесних питања везаних за таксу; смањењу потребе за додатном правном подршком у поступку наплате или ослобађања; ефикаснијој наплати што је значајно и за судове и за буџетске приходе.

2) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа финансијска обавеза за привредне субјекте? Који су позитивни ефекти увођења нове, измена или укидања обавезе?

Предложеним изменама и допунама Закона о судским таксама не уводи се нова финансијска обавеза за привредне субјекте у смислу нове врсте дажбине (пореза, акцизе, накнаде и сл.). Међутим, постојећа обавеза плаћања судских такси се прецизније уређује и прилагођава, и то кроз измене висине одређених такси и јасније дефинисање критеријума за обрачун у односу на врсту обвезника.

Најзначајнија промена односи се на раздвајање обавеза за правна лица и предузетнике, ради увођења правне извесности и доследне праксе. Истовремено се врши прилагођавање износа такси економским условима, с обзиром на инфлаторне притиске и вишегодишњи изостанак корекције вредносних прагова. Овим се отклањају недоумице у пракси, посебно у погледу примене прописа на различите категорије привредних субјеката (нпр. привредна друштва и регистровани предузетници који су учествовали у парничним и управним поступцима).

Таксена обавеза задржава свој понављајући карактер, активира се у тренутку подношења поднеска или предузимања радње у поступку, а за привредне субјекте остаје инструмент са правно предвидивим ефектом.

Иако ће у појединим случајевима доћи до умереног повећања номиналне вредности таксе, укупни ефекат измена се процењује као позитиван јер се повећава правна сигурност и транспарентност, смањују трошкови тумачења и примене прописа, спречавају злоупотребе и умањује ризик од спорова у вези са обрачуном и наплатом таксе.

Такође, продужењем рока застарелости за наплату судске таксе са три на пет година, не уводи нова финансијска обавеза за привредне субјекте, већ се уређује рок у коме суд као поверилац може покренути поступак наплате већ настале таксене обавезе.

Циљ ове измене је уједначавање са општим правним стандардима у области застарелости јавних прихода, с обзиром да већина упоредивих обавеза (порези, накнаде) има рок застарелости од пет година. Поред тога, трошење ресурса судова и ризик од застарелости потраживања се на овај начин уравнотежују са потребом за одрживим финансирањем буџета.

За привредне субјекте, ефекат ове измене се не огледа у повећању висине обавезе, већ у продужењу временског оквира у коме постоји могућност њене наплате, при чему сама обавеза настаје јасно дефинисаним актом суда (налогом за плаћање таксе). Истовремено, ова измена не подстиче неефикасност, јер суд задржава обавезу ажурно вођења евиденције и покретања наплате у разумном року. На тај начин се обезбеђује правична равнотежа између фискалних интереса и правне сигурности привредних субјеката, без стварног повећања или компликовања њихових финансијских обавеза.

Циљ предложених измена није фискално оптерећење привреде, већ рационализација, поједностављење и уједначавање обавеза, уз уважавање макроекономских услова. Измене су конципиране тако да обезбеде правичну равнотежу између јавног интереса (финансирање правосудног система) и интереса обвезника (приступ суду под разумним условима).

Према ПФЕ обрасцу, у 2025. години се пројектује повећање прихода за 610 милиона динара, у оквиру економске класификације 742000 – *Приходи од продаје добара и услуга*, са извором финансирања 04 – *Сопствени приходи буџетских корисника*. Ово повећање очекује се као директан ефекат прилагођавања висине такси и јасније дефинисаних правила наплате.

3) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа обавеза која утиче на повећање или умањење трошкова производње и/или пружања услуга које сноси привредни субјект? Колико износи повећање или умањење ових трошкова? Да ли се обавеза може испунити на домаћем тржишту и да ли је рок за испуњење обавезе примерен? Који су позитивни ефекти увођења нове, измена или укидања обавезе?

Предложеним изменама и допунама Закона о судским таксама не уводи се нова обавеза која би директно или индиректно утицала на процесе производње или пружања услуга од стране привредних субјеката у смислу техничких захтева, кадровских стандарда или обавезне употребе одређене опреме. Међутим, у делу који се односи на примену судских такси, могуће је индиректно деловање на трошкове пословања привредних субјеката који учествују у судским поступцима, пре свега кроз измене у обрачуну и висини појединих такси.

Ове измене се не односе на трошкове производње или пружања услуга у ужем смислу, већ на пратеће процесне трошкове који настају као последица учешћа у судским споровима. Реч је о трошковима понављајућег карактера који се активирају сваки пут када привредни субјект покрене поступак или предузме радњу која повлачи обавезу плаћања таксе. У већини случајева, ради се о уобичајеним процесима у пословању већих правних лица, као што су банке, осигуравајућа друштва, комуналне или јавне компаније, као и адвокатске канцеларије које их заступају.

Иако може доћи до умереног повећања појединих таксених износа, наведене измене не утичу на начин на који се услуге производе или пружају, нити условљавају додатна улагања у опрему, простор или људске ресурсе. Испуњење ових обавеза не захтева ангажовање услуга или производа који нису доступни на домаћем тржишту. Примењиви рокови су у складу са законом и не представљају додатно оптерећење.

Позитивни ефекти предложених измена огледају се у већој правној извесности и транспарентности процеса наплате судских такси, што омогућава привредним субјектима да ефикасније планирају своје трошкове, избегну спорна тумачења и смање потребу за додатном правном подршком у техничкој примени прописа. На тај начин, измене доприносе унапређењу пословног амбијента и предвидивости трошкова у вези са судским поступцима.

4) На који начин ће предложена решења прописа утицати на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту?

Предложеним изменама Закона о судским таксама не уводи се нова обавеза, нити се мења постојећа обавеза која би директно утицала на трошкове процеса производње или пружања услуга привредних субјеката. Закон уређује питања обрачуна, наплате и

ослобођења од судских такси, а не техничке или пословне захтеве који би могли да мењају начин производње или организацију услуга у ужем смислу.

Сходно томе не прописује се употреба нове опреме, не уводе се додатни кадровски или технички услови, не мења се начин на који привредни субјекти приступају тржишту, нити се уводе нови стандарди који би захтевали инвестиције у процесу производње.

Једини ефекат који привредни субјекти могу осетити јесте финансијске природе и тиче се боље предвидивости трошкова судских поступака. Прецизнији основи за обрачун такси и јасније дефинисани изузеци смањују правну несигурност, што позитивно утиче на планирање и управљање потенцијалним споровима. Све евентуалне обавезе које произилазе из овог закона, као што је уплата таксе у одређеном року, могу се несметано испунити на домаћем тржишту, без увоза услуга или производа. Рокови који се односе на испуњење обавеза нису битно мењани, нити се уводи нови динамички режим који би оптеретио обвезнике.

Укупно гледано, нема повећања трошкова производње или услуга. Напротив, позитиван ефекат се огледа у томе што се, захваљујући већој правној извесности и транспарентнијим процедурама, омогућава боље управљање ризицима и избегавање додатних трошкова који су до сада произлазили из неуједначене праксе или нејасних норми.

5) На који начин ће предложена решења прописа утицати на конкуренцију?

Предложена решења из Предлога закона не утичу директно на услове тржишне конкуренције. Измене се односе на уређење обавеза у судским поступцима, не додељују се искључива права, нити се уводе ограничења за улазак на тржиште или слободно формирање цена.

Предлог закона не мења положај државних органа у смислу учешћа на тржишту, нити утиче на број или врсту учесника. Таксе које се прописују односе се на судске поступке и нису тржишног карактера.

Закључно, предложена решења немају негативан утицај на конкуренцију, већ могу посредно допринети правној сигурности и предвидивости у пословном амбијенту.

6) На који начин ће предложена решења прописа утицати на микро, мале и средње привредне субјекте (ММСП)?

Измене и допуне Закона о судским таксама у највећој мери доприносе унапређењу правне сигурности и ефикаснијем функционисању судских поступака, уз уважавање потребе за предвидивим и правичним оптерећењем странака, укључујући и микро, мале и средње привредне субјекте (ММСП).

Са аспекта ММСП, предложена решења имају пре свега ефекат појашњења и уједначавања начина обрачуна судских такси, чиме се отклањају досадашње неуједначености у пракси и смањује простор за различита тумачења. Најзначајнија измена односи се на јасније дефинисање вредности предмета спора у сврху обрачуна таксе, што обезбеђује једнаку примену закона на све привредне субјекте. Ово је од посебног значаја за ММСП, који због ограничених ресурса често нису у могућности да предвиде укупне трошкове парничног поступка, па свака врста нормативне извесности представља олакшање у њиховом финансијском и правном планирању. Иако у појединим случајевима то може довести до незнатног повећања износа таксе, нарочито код симболичних тужбених захтева, ова промена у суштини доприноси правичној расподели трошкова судског поступка у односу на вредност спора.

Оваква прилагођавања висине такси произилазе из чињенице да основне таксене обавезе нису ревидиране више од 15 година, упркос значајном расту општег нивоа цена и губитку куповне моћи у том периоду. Увођење нове тарифе има за циљ да обезбеди фискалну одрживост система судских такси и омогући правично учешће свих субјеката, укључујући и ММСП, у финансирању судске инфраструктуре.

Важно је истаћи да закон задржава низ заштитних механизма управо за привредне субјекте са ограниченим финансијским капацитетима. ММСП и даље имају могућност да, у случају већих такса, плаћање изврше у више месечних рата, што доприноси флексибилности и планирању обавеза. Такође, остаје на снази и институт ослобађања или умањења таксе, уколико би њено плаћање довело у питање економску одрживост странке.

Имајући у виду да предложена решења не уводе нове врсте такси, нити проширују број поступака у којима се наплаћују, већ само уређују постојећи режим ради боље примене, може се закључити да утицај на ММСП није неповољан. Напротив, измене су усмерене ка већој транспарентности и ефикасности, што дугорочно користи и мањим привредним субјектима кроз бржи и правично организован судски поступак.

5. АНАЛИЗА ЕФЕКТА НА ДРУШТВО.

1) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нови, укида или мења постојећи административни поступак за грађане и који су позитивни ефекти овог решења? Да ли предложена решења прописа утичу на повећање или умањење административних трошкова и колико износи повећање или умањење административних трошкова које сnose грађани?

Предложеним изменама Закона о судским таксама не уводи се нови административни поступак за грађане, али се одређени сегменти постојећег поступања у вези са наплатом такси уређују прецизније, чиме се повећава правна извесност и транспарентност у односу на обвезнике. Посебно је значајно што се тачно утврђује када таксена обавеза настаје и на који начин се одређује вредност предмета спора, што је до сада често изазивало нејасноће, како код странака, тако и у судској пракси. На тај начин се странке, а нарочито грађани који самостално наступају у поступку, стављају у равноправнији положај и обезбеђује се јаснија основа за процену сопствених трошкова.

Иако измене не предвиђају нове административне обавезе, у појединим поступцима може доћи до благог повећања административног трошка – пре свега у случајевима када је у пракси до сада постојала могућност да се вредност спора означи као симболична и на тај начин умањи висина таксе. Међутим, како се ради о корекцији која је пропорционална порасту трошкова живота и која није мењана више од једне деценије, овај ефекат се може сматрати умереним и оправданим.

Предложена решења не утичу само на грађане већ имају и индиректан утицај на микро, мала и средња предузећа која, уколико не измире обавезу благовремено, могу бити изложена принудној наплати уз казнену таксу. Ипак, и у овим случајевима ефекат се ублажава тиме што обавеза наступа у јасно дефинисаном тренутку, странке се обавештавају на прописан начин, а сам механизам извршења не подразумева авансне трошкове за суд.

Све у свему, предложене измене усмеравају постојећи поступак у правцу уједначеније и правично уређене праксе. Увођење обавезе достављања доказа о плаћеној судској такси има ограничен ефекат на грађане, јер се у већини случајева у пракси ова радња већ спроводи (достављањем уплатнице или извода), како би се доказало испуњење таксене обавезе. Формализацијом ове обавезе обезбеђује се правна сигурност

и избегавају ситуације у којима би странка евентуално била изложена последицама због неевидентираних уплате. Тиме се не ствара нови финансијски трошак за грађане, већ само формализује процесна радња која је у пракси већ постојала.

Продужавањем рока застарелости за наплату судске таксе са три на пет година, не уводи се нова обавеза за грађане, већ се продужава рок у коме већ настала обавеза може бити принудно наплаћена. Ова измена се усклађује са роковима застарелости који важе за друге јавне приходе, а позитивно утиче на стабилност јавних прихода. За грађане који уредно испуњавају своје обавезе ова измена нема практичан утицај. Потенцијални ефекат постоји за лица која одлажу плаћање или чекају исход поступка, али је и у тим случајевима рок јасно дефинисан, а поступак транспарентан.

Административни трошак за грађане остаје у највећем броју случајева непромењен, а тамо где долази до повећања, оно је ограничено и прати принцип пропорционалности. Ефекат на друштво, посебно на грађане и мања предузећа, може се оценити као умерено позитиван, јер се ствара уређенији, транспарентнији и правно извеснији систем.

2) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа финансијска обавеза за грађане?

Предложеним изменама Закона о судским таксама не уводи се нова финансијска обавеза за грађане, нити се проширује обим постојећих таксених давања. Основни елементи који одређују обвезнике, предмет обавезе и обавезу плаћања остају непромењени. Ипак, одређене измене односе се на прецизније уређење основице за обрачун таксе, што у појединим случајевима може довести до благог повећања трошкова за физичка лица која самостално покрећу поступак.

Наиме, у пракси је постојала могућност да се вредност предмета спора означи симболично, што је директно утицало на висину таксе. Новим решењем прецизира се да основица не може бити мања од 10.000 динара, чиме се отклања могућност за вештачко умањење таксене обавезе у тим ситуацијама. Последица тога је да ће у ограниченом броју поступака странке убудуће плаћати таксу у нешто вишем износу, али у складу са стварним вредносним значајем предмета. Реч је о понављајућем трошку који се јавља искључиво у вези са конкретним поступком (тужба, жалба, решење), и не настаје редовно или периодично.

Истовремено, предложена решења не утичу на права странака да поднесу захтев за ослобођење од плаћања таксе или за плаћање у ратама. Механизми заштите социјално угрожених група – као што су лица са инвалидитетом, самохрани родитељи, корисници социјалне помоћи и друга осетљива лица – не само да су задржани, већ су и прецизније уређени, чиме се обезбеђује једнак приступ правди без несразмерног финансијског оптерећења.

Иако је у последњим годинама приметан раст прихода од судских такси, подаци указују да је тај раст углавном остварен у привредним предметима и предметима веће вредности, те не одражава реално оптерећење грађана. Са становишта обичних обвезника, предложене измене не уводе нов терет и не доводе до значајног повећања постојећих давања.

Са становишта правне сигурности и уједначености праксе, позитивни ефекти предложених измена огледају се у већој транспарентности обрачуна таксе, бољем разумевању обавеза од стране обвезника и смањењу спорова поводом наплате. На тај начин се јача поверење у правосудни систем и обезбеђује предвидивије поступање.

3) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа обавеза која утиче на трошкове живота?

Предложеним изменама Закона о судским таксама не уводи се нова обавеза која би директно утицала на трошкове живота грађана. Иако се уређују поједини аспекти обрачуна и наплате судских такси, реч је о изменама које се односе искључиво на учешће у судским поступцима, а не на трошкове свакодневног живота попут становања, хране, енергената или здравствене заштите.

Измене које се односе на минималну вредност предмета спора (нпр. уређена минимална основица од 10.000 динара) могу у ограниченом броју случајева довести до благог повећања таксе, али то се односи искључиво на странке које добровољно или нуждом приступају судском поступку. Овај трошак је повремен и условљен активностима самих грађана, те се не може подвести под класичне животне трошкове.

Позитивни ефекти предложених решења огледају се у јаснијем и транспарентнијем систему наплате, чиме се доприноси предвидивости финансијских обавеза у случају покретања поступка. Задржане су и све социјалне корективне мере (ослобађање, одлагање, плаћање у ратама), што значи да измене не доводе у питање социјалну правду нити угрожавају основни приступ правди за грађане у осетљивом положају.

Због свега наведеног, предложене измене немају реалан утицај на трошкове живота грађана, нити доводе до ширег финансијског оптерећења домаћинства.

4) На који начин предложена решења прописа утичу на доступност, квалитет и цене роба и услуга од значаја за животни стандард становништва?

Предложене измене немају директан утицај на доступност, квалитет или цене основних животних добара и услуга, попут хране, енергије, воде или становања. Решења из Предлога закона се односе искључиво на регулисање судских такси и немају ефекат на тржиште производа или услуга од значаја за животни стандард. Индиректно, могу допринети ефикаснијем раду правосудног система и већој правној сигурности.

5) На који начин предложена решења прописа о утичу на тржиште рада, запошљавање, услове за рад и синдикално удруживање?

Предложена решења немају директан утицај на тржиште рада у смислу увођења нових радних места, промене услова за запошљавање или синдикално удруживање. Закон о судским таксама се не односи на уређење радних односа, па самим тим не утиче ни на могућности запошљавања, преквалификација или приступ тржишту рада осетљивих група. Међутим, измене члана 51. Закона које се односе на расподелу дела наплаћених судских такси имају индиректан утицај на положај запослених у правосудним органима, будући да је предложеним решењем повећан проценат средстава намењених за побољшање материјалног положаја судског и тужилачког особља, као и запослених у заводима за извршење кривичних санкција без бенефицираног стажа са средњом стручном спремом.

Овакво решење, иако не уређује директно плате и запошљавање, може позитивно утицати на задржавање кадрова у правосудју, мотивацију и укупне услове рада. Такође, доприноси стабилности система, што је важно са становишта кадровске одрживости. Не утиче на синдикална права, обавезе послодаваца, нити ствара потребу за додатним обукама или преквалификацијама.

6) На који начин предложена решења прописа утичу на здравље људи?

Пропис нема директан утицај на здравље људи. Не односи се на здравствену заштиту или услове живота. Нема негативних ефеката који би захтевали мере ублажавања.

7) На који начин предложена решења прописа утичу на обим остваривања права на правично суђење, приступачност јавним површинама и објектима и приступ информацијама? На који начин предложена решења утичу на квалитет и доступност јавних услуга, услуга система социјалне заштите, система здравствене заштите и система образовања, као и и других јавних услуга, нарочито у контексту заштите и унапређења права припадника осетљивих друштвених група?

Предложена решења немају негативан утицај на остваривање права на правично суђење. Уређењем појединих процесних аспеката, као што је наплата таксе у управним споровима или јасније дефинисање вредности предмета спора, доприноси се правној сигурности и уједначеној примени закона. Истовремено, задржани су сви механизми правне заштите – као што су ослобађање, одлагање или плаћање у ратама – који обезбеђују да финансијски положај не буде препрека за приступ правди, нарочито за осетљиве друштвене групе.

Овај предлог закона не утиче на приступ јавним површинама, објектима, нити на систем образовања, здравства или социјалне заштите. У том смислу, не постоји утицај на квалитет и доступност јавних услуга ван области правосуђа.

8) На који начин предложена решења прописа утичу на доступност културних садржаја и очување културног наслеђа?

Предложена решења немају утицај на доступност културних садржаја нити на очување културног наслеђа. Закон о судским таксама уређује питања наплате такси у судским поступцима и не односи се на области културе, уметности или заштите културних добара. Не постоје одредбе које би директно или индиректно утицале на приступ културним садржајима, рад културних институција или очување нематеријалне и материјалне културне баштине.

9) Да ли предложена решења прописа имају различите ефекте на жене и мушкарце, тј. родну равноправност? Описати те ефекте. Да ли пропис повећава или умањује родну равноправност? Које мере су предвиђене за ублажавања потенцијалних негативних ефеката прописа на родну равноправност?

Предложена решења немају директан утицај на родну равноправност. Закон о судским таксама уређује техничка и финансијска питања у поступцима пред судовима, без разлике по основу пола и без уређивања права из радног односа, образовања, здравствене заштите или јавног одлучивања.

Иако се финансијске обавезе, као што је плаћање судске таксе, могу одразити на положај појединих друштвених група, укључујући жене у осетљивијем економском положају, у пропису су задржани механизми као што су ослобађање, одлагање или плаћање таксе у ратама, што омогућава правичан третман свих странака, независно од пола или социјалног статуса.

Пропис не садржи одредбе које би могле да произведу негативне ефекте по родну равноправност, нити се уводе решења која би довела до дискриминације, родних

стереотипа или неједнаког приступа правди. Сходно томе, није било потребе за предузимањем посебних мера ублажавања.

6. АНАЛИЗА ЕФЕКТА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ И КЛИМАТСКЕ ПРОМЕНЕ.

1) На који начин предложена решења прописа утичи на животну средину?

Предложена решења немају утицај на животну средину. Закон о судским таксама не садржи одредбе које би могле утицати на квалитет воде, ваздуха, земљишта, климатске промене, управљање отпадом или заштиту биодиверзитета. Природа прописа је искључиво процесна и фискална, без еколошког домета. Сходно томе, није било потребе за планирањем мера ублажавања евентуалних ефеката.

7. АНАЛИЗА УПРАВЉАЧКИХ ЕФЕКТА.

1) Које активности је потребно спровести и у којим роковима како би се омогућила примена прописа? Која организациона јединица унутар органа, односно организације који врше јавна овлашћења, је одговорна за спровођење ових активности?

Примена предложених измена и допуна Закона о судским таксама не захтева доношење подзаконских аката од стране Министарства правде, нити измену других прописа. Нове законске одредбе су формулисане на начин који омогућава њихову директну примену од стране надлежних судова и других органа.

У циљу уједначене примене, очекује се да ће судови самостално, кроз судску праксу, тумачити и примењивати нове одредбе, посебно у вези са моментом настанка таксене обавезе, вредношћу предмета спора и применом новог режима принудне наплате. Врховни суд Србије, као највиша инстанца у правосуђу, имаће кључну улогу у праћењу и уједначавању судске праксе.

Министарство правде ће, у оквиру редовне надлежности, пратити примену закона и анализирати податке о ефектима прописа, али неће доносити посебне подзаконске акте нити издавати упутства. Уколико у току примене буду уочене потешкоће или недоследности, разматраће се потреба за евентуалним појашњењима кроз постојеће институционалне канале (стручна мишљења, анализе, извештаји).

Од нерегулаторних активности, очекује се техничко прилагођавање судских информационих система (обрачун таксе, евиденција, налог за плаћање), као и едукативне активности у оквиру редовне интерне обуке за судско особље и јавне извршитеље. Ове активности биће спроведене у оквиру судова и Коморе јавних извршитеља, у сарадњи са надлежним службама.

Носиоци примене закона су судови као обвезници утврђивања и наплате таксе, као и јавни извршитељи у случајевима принудне наплате. Управа за трезор наставља да води евиденцију о наплаћеним приходима и доставља релевантне податке надлежним органима.

Међуинституционална сарадња ће се одвијати у оквиру постојећих механизма – кроз редовну комуникацију између судова, јавних извршитеља и трезора, уз могућност размене података и координације у сложенијим случајевима.

2) Одредити капацитете органа, односно организације који врше јавна овлашћења који је потребно ангажовати за примену прописа. Да ли су капацитети довољни за примену прописа?

Примену одредаба Закона о судским таксама спроводе судови. За евидентирање, обрачун и наплату судских такси задужене су судске управе и рачуноводствене службе у оквиру сваког суда. У случајевима неплаћања, поступак принудне наплате спроводи се преко јавних извршитеља, на основу решења које суд доноси у складу са измењеним чланом 40. Закона о судским таксама.

С обзиром на то да се предложеним изменама не уводе нови поступци, нити се значајно мењају постојеће надлежности, неће бити потребно ангажовање додатних људских ресурса. Такође, постојећи материјални и технички капацитети (простор, опрема, софтвери) у судовима и јавноизвршитељским канцеларијама сматрају се довољним за примену новог законског решења.

Уколико се у току примене закона укаже потреба, могуће су мање техничке адаптације у судским информационим системима, пре свега у модулу за обрачун таксе, евиденцију и достављање налога за плаћање. Такве измене би се, уколико буду неопходне, реализовале у сарадњи са надлежним техничким службама и Канцеларијом за ИТ и еУправу, кроз адаптацију постојећих софтверских решења, без потребе за додатним улагањем у опрему или нове системе.

Постојећи кадрови у судовима и канцеларијама јавних извршитеља имају искуство у примени система судских такси, па се не очекује потреба за ангажовањем додатног особља. Интерна едукација и размена примера добре праксе биће реализована у оквиру постојећих форми (стручни састанци, обуке у организацији судова или струковних удружења).

3) На који начин предложена решења прописа утичу на ефикасност, одговорност и транспарентност рада органа, односно организација који врше јавна овлашћења надлежних за примену прописа?

Предложена решења прописа доприносе ефикасности, одговорности и транспарентности рада судова као органа надлежних за примену Закона о судским таксама. Прецизније уређење појединих института, као што су моменат настанка обавезе плаћања таксе (чл. 3. и 39) и начин утврђивања вредности предмета спора, омогућава доследнију и бржу примену прописа у пракси, чиме се смањује простор за произвољност, као и број спорова и притужби у вези са обрачуном и наплатом таксе.

На ефикасност и транспарентност рада судова директно утиче степен реалне наплате такси. Примери из праксе показују да судови троше значајне ресурсе на обраду и поновно слање опомена, а да притом не успевају да обезбеде приходе. У Првом основном суду у Београду, током 2023. године утврђен је износ судских такси од преко 577 милиона динара, од чега је ненаплаћено остало више од 150 милиона динара. Оваква пракса оптерећује административни апарат и умањује правну извесност, што предложеним изменама треба превазићи.

Ово унапређење има индиректан ефекат на ефикасније коришћење људских и техничких ресурса у судовима, јер умањује потребу за додатним тумачењима и исправкама у поступку наплате. Одређивање минималне вредности предмета спора у пракси ће смањити административне трошкове везане за обраду нетипичних или неправилно формулисаних тужби.

Надлежност за примену прописа остаје јасно дефинисана и непромењена – судови су задужени за обрачун, наплату и евиденцију такси у поступцима у оквиру своје

надлежности, док јавни извршитељи поступају у случајевима принудне наплате, у складу са измењеним чланом 40. Закона.

Транспарентност се додатно унапређује кроз уређење поступка обавештавања странке у случају неплаћене таксе (чл. 37. и 40), што јој омогућава да у предвиђеном року испуни обавезу и избегне принудну наплату. Информације о обавези плаћања, износима такси и роковима за њихову уплату биће доступне странкама у оквиру судског поступка и писаних обавештења, чиме се јача предвидивост и поверење у поступак.

Све наведено указује на то да предложена решења јачају институционалну ефикасност и уједначавају праксу, без увођења додатног терета или сложених механизма у спровођењу прописа.

4) На који начин предложена решења прописа утичу на владавину права?

Предложена решења позитивно утичу на владавину права, пре свега кроз унапређење правне сигурности, једнакости у примени прописа и спречавање потенцијалних злоупотреба. Прецизније дефинисање момента настанка обавезе плаћања таксе, као и уређење правила за одређивање вредности предмета спора, утиче на смањење дискреционих тумачења и обезбеђује доследнију примену закона у свим судовима. Уједначена примена прописа спречава ситуације у којима би поједине странке остваривале процесне или материјалне предности путем злоупотребе процесних правила – као што је до сада био случај са симболичним вредностима тужбених захтева, што је имало за циљ умањење обавезе плаћања таксе. Новим решењима се затвара овај простор за евентуалне злоупотребе.

Такође, јача се примена начела правичности, јер се кроз закон задржавају механизми ослобађања, одлагања и плаћања у ратама, чиме се осигурава једнак приступ правди, посебно за осетљиве друштвене категорије. На тај начин, предложена решења доприносе бољој заштити процесних права странака, унапређују транспарентност у поступку наплате и јачају поверење грађана у правосудни систем.

8. АНАЛИЗА ФИНАНСИЈСКИХ ЕФЕКТА.

1) Колико износе јавни расходи примене прописа и из којих извора финансирања ће се обезбедити средства?

Примена предложених решења из Предлога закона о изменама и допунама Закона о судским таксама не захтева увођење нових органа нити запошљавање додатног броја службеника, па самим тим не проузрокује значајније повећање јавних расхода у смислу системских или инвестиционих улагања.

Мањи административни трошкови који могу настати – као што су едукација службеника, прилагођавање постојећих образаца и евиденција, и усклађивање ИТ модула у судским системима – представљају текуће расходе надлежних органа, и биће финансирани из постојећих буџетских средстава.

Извори финансирања за примену овог прописа у потпуности су обезбеђени у оквиру буџета Републике Србије. Органи задужени за спровођење закона (судови, јавна тужилаштва, заводи за извршење кривичних санкција) већ су укључени у систем финансирања правосуђа и државне управе, те неће бити потребна додатна буџетска издвајања.

Изменом члана 51. Закона о судским таксама уређује се начин интерне расподеле наплаћених судских такси где се 40% се усмерава на текуће расходе судова (осим зарада судијског и тужилачког кадра), док се 30% се опредељује за побољшање материјалног

положаја административно-техничког особља у судовима, тужилаштвима и заводима за извршење кривичних санкција – лица са средњом стручном спремом без бенефицираног радног стажа.

Ова расподела не представља ново фискално оптерећење, већ механизам унутрашњег реинвестирања дела прихода у систем који их генерише, у циљу повећања ефикасности и мотивације.

Према подацима Управе за трезор, у периоду 2020–2024. приход од судских такси кретао се од 3,45 до 3,95 милијарди динара. На основу очекиваних побољшања у наплати, пројектује се раст на преко 4,15 милијарди динара. То значи да ће приближно 1,65 милијарди динара годишње бити усмерено унутар правосудног система, у складу са законом дефинисаним наменама.

Закључно, предложена законска решења не доводе до повећања јавних расхода, већ омогућавају ефикаснију интерну расподелу већ постојећих прихода од судских такси унутар правосудног система. Таквом прерасподелом се јачају институционални капацитети без нарушавања буџетске стабилности, што доприноси унапређењу услова рада и квалитету пружања услуга у правосудју.

2) Какве ће ефекте предложена решења прописа имати на јавне приходе и расходе?

Предложени пропис директно утиче на јавни приход по основу судских такси, који представља ненаменски приход буџета Републике Србије. Изменама се не уводи нова врста таксе, али се усклађују висине постојећих такси и начин њиховог обрачуна и наплате, што може довести до повећања укупне наплате у наредном периоду.

Предложено повећање судских такси утемељено је и на економским разлозима – пре свега чињеници да износи такси нису ревидирани од 2009. године, упркос вишегодишњој инфлацији и значајном расту животних трошкова. Таксени систем је на тај начин изгубио фискалну равнотежу, те је усклађивање висине такси са актуелним економским условима постало неопходно ради очувања стабилности и одрживости јавних прихода.

Према подацима Управе за трезор, остварени приходи од судских такси у периоду 2020–2024. кретали су се између 3,45 и 3,95 милијарди динара годишње. На основу пројекција из ПФЕ обрасца, очекује се да ће након примене предложених решења и унапређења механизма наплате, ови приходи у првој години порасти на приближно 4,15 милијарди динара. У периоду од три до пет година могуће је поступно повећање прихода од 10–15% у односу на 2024. годину, што износи додатних 400–600 милиона динара годишње.

Кључни ефекти предложених измена на приходну страну односе се на:

- повећање минималне основице за обрачун таксе (члан 27),
- прецизирање момента настанка обавезе (члан 3), што онемогућава избегавање плаћања,
- продужење рока застарелости наплате таксе са 3 на 5 година (члан 8), чиме се повећава укупан обим наплативих потраживања.

Такође, таксена тарифа је коригована постепено – увећани су нижи и средњи таксени разреди, уз увођење горњих лимита за високе вредности спорова. На пример, такса за тужбу у спору до 10.000 динара износи 2.800 динара, док је максимална такса у грађанским споровима ограничена на 105.000 динара, а у привредним на 420.000 динара. Оваква структура омогућава реално повећање прихода без угрожавања приступа правди. Што се тиче расходне стране, предложени пропис не ствара нове буџетске обавезе, већ утиче на интерну расподелу дела наплаћених такси.

У складу са изменом члана 51. Закона, 40% од укупно наплаћених такси намењено је финансирању текућих расхода судова (осим плата), а 30% за побољшање материјалног положаја запослених у судовима, тужилаштвима и заводима за извршење кривичних санкција, као и за инвестиције.

Ова прерасподела не захтева додатна издвајања из буџета Републике Србије, већ представља унутрашње реинвестирање сопствених прихода у циљу јачања институционалних капацитета. Укупна средства која ће на овај начин бити на располагању правосудним органима процењују се на између 1,6 и 1,9 милијарди динара годишње у периоду од 2025. до 2029. године, што је раст од 20–30% у односу на претходни период.

На тај начин се, без новог буџетског оптерећења, обезбеђује фискално одржив модел унапређења услова рада и повећања ефикасности правосудног система.

Побољшање механизма принудне наплате судских такси очекује се да доведе до повећања ефективне наплате, што ће утицати на повећање јавних прихода без потребе за додатним пореским оптерећењем. Подаци из 2023. и 2024. године указују на постојање ненаплаћених такси у износима који премашују 1,1 милијарду динара, што сведочи о значајном фискалном потенцијалу предложених мера.

9. АНАЛИЗА РИЗИКА.

1) Навести кључне ризике за примену прописа. Које мере ће бити предузете како би се смањила вероватноћа настанка ризичних догађаја, односно умањили њихови ефекти које мере ће бити предузете уколико се ризик оствари?

У процесу израде Нацрта закона о изменама и допунама Закона о судским таксама идентификовано је више потенцијалних ризика који могу утицати на успешну примену прописа. Пре свега, постоји ризик од неуједначене праксе у примени нових законских решења, нарочито у погледу тумачења момента настанка таксене обавезе (члан 3) и примене минималне вредности предмета спора као основице за обрачун (члан 27). Различито поступање судова и тужилаштава у овим случајевима могло би довести до правне несигурности, неуједначене наплате такси, као и пораста броја приговора и жалби странака. У циљу ублажавања овог ризика, планиране су мере усмерене на унапређење унутрашње праксе кроз стручне састанке, едукације у оквиру струковних тела и редовну координацију са правосудним органима ради постизања уједначеног поступања.

Поред тога, примена нове обавезе достављања налога за плаћање са свим релевантним подацима (члан 37) може захтевати прилагођавање унутрашњих административних процедура у судовима. Уколико не дође до адекватног усклађивања, могу се појавити техничке и организационе потешкоће, као што су кашњења у наплати, неусклађена евиденција или погрешно разрезивање такси. Да би се предупредиле овакве ситуације, потребно је унапредити постојеће евиденционе системе и обрасце, као и уједначити интерне административне поступке у оквиру судске управе.

Још један потенцијални ризик односи се на недовољну информисаност странака, нарочито оних које немају правног заступника, о начину обрачуна и моменту настанка обавезе, што може довести до неразумевања, приговора и осећаја неправде. Како би се тај ризик умањео, неопходно је унапредити садржину и форму обавештења о обрачуну и роковима за уплату, обезбедити да налози за плаћање буду јасни и разумљиви, као и да службена лица, у складу са процесним овлашћењима, пруже странкама основне информације приликом уручења судске одлуке.

На крају, постоји и одређени ризик у погледу расподеле прихода по члану 51. Закона, нарочито након што је предвиђено да се део средстава усмерава на побољшање материјалног положаја и нових категорија запослених у тужилаштвима и заводима за извршење кривичних санкција. Уколико се не обезбеди довољна транспарентност и прецизност у критеријумима расподеле, може доћи до несугласица или одлагања у реализацији ових средстава. Због тога је важно да се, у предвиђеним роковима, донесу пратећи акти који ће на јасан и објективан начин дефинисати расподелу, у складу са правилима буџетског система и уважавањем досадашње праксе.

Сви наведени ризици су препознати у раној фази и за њих су већ планиране конкретне мере ублажавања, чиме се обезбеђује стабилност и доследност у примени прописа након његовог ступања на снагу.

10. ИЗВЕШТАЈ О СПРОВЕДЕНИМ КОНСУЛТАЦИЈАМА.

У складу са Закључком Одбора за правни систем и државне органе, Министарство правде је у периоду од 7. до 27. маја 2025. године спровело јавну расправу о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о судским таксама. Јавна расправа је организована у складу са Програмом јавне расправе који је објављен на званичној интернет страници Министарства правде www.mpravde.gov.rs и Порталу „еКонсултације”.

У процес консултација били су укључени судови (укључујући Управни суд и Привредни апелациони суд), Комора јавних извршитеља, Адвокатска комора Србије и поједини адвокати, Удружења судијских помоћника, представници стручне јавности и других заинтересованих страна.

Поред формално спроведене јавне расправе, Министарство правде је у фази израде нацрта закона водило и претходне консултације са више судова, који су достављали запажања, предлоге и сугестије у вези са применом важећег закона. Ови дописи представљали су значајан основ за формулисање појединих одредаба у радној верзији Нацрта. Посебно су били вредновани предлози који се тичу обрачунских основица, прецизирања момената настанка таксене обавезе, као и терминолошких и техничко-процедуралних питања у пракси. Томе су допринели и подаци достављени од стране судова путем упитника који се односе на обим изречених и наплаћених такси, као и поступке принудне наплате и који су послужили као додатни емпиријски основ за процену ефеката предложених измена и потврдили потребу за интервенцијом у постојећи механизам наплате. Анализирани подаци из упитника обухватили су 26 основних и 7 виших судова, што је омогућило увид у регионалне разлике и уочавање системских недостатака у наплати такси.

Консултације су биле отворене и за представнике ММСП, грађане, као и за организације цивилног друштва. Нису добијене посебне примедбе од организација које се баве родном равноправношћу или заштитом животне средине.

У оквиру спроведене јавне расправе, примедбе, предлози и коментари достављени су путем електронске поште и званичним дописима. Од укупног броја достављених коментара, Министарство правде је усвојило следеће:

Измена члана 33. Закона о судским таксама донета је и у контексту примедби попут оне Управног суда, који је указао на недостатке у начину одређивања вредности предмета спора у управним поступцима, што је могло довести до неправичне наплате такси. Иако суд није формално предлагао конкретну измену члана 33, његова запажања су послужила као додатни аргумент за формулисање измене којом се утврђује нижа граница вредности предмета на 15.000 динара. Прихваћена је и сугестија Коморе јавних

извршитеља да се термилошки усагласи употреба термина „јавни извршитељ“ у појединим члановима Нацрта.

Примедбе које нису усвојене углавном су се односиле на противљење повећању судских такси у појединим тарифним ставкама или на генералну критику законског концепта финансирања судова из наплаћених такси. Ове примедбе нису усвојене, јер је законским предлогом задржан основни модел из важећег закона, уз ограничена корективна усклађивања са економском реалношћу. Истовремено, посебна пажња је посвећена уравнотежености фискалног ефекта и правичности у приступу судској заштити.

Након анализе свих примедби, Министарство правде је израдило извештај о спроведеној јавној расправи, који ће, у складу са прописаним роком, бити објављен на званичној интернет страници Министарства и Порталу еКонсултације.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада
Обрађивач: **Министарство правде**

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о судским таксама.

Draft Law on Amendments and Supplements to the Law on Court Fees.

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,

- Наслов VII – Правосуђе, слобода и безбедност, у оквиру којег је члан 80. – Јачање институција и владавина права.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

- /

5. Ако не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког

захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе Директиве).

- Не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

- /

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

- Не

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

У поступку припреме Предлога закона о изменама и допунама Закона о судским таксама није остварена сарадња са Европском комисијом, с обзиром да за израду предметног акта није било неопходно остварити овај конкретни облик сарадње.